

”... pentru tot ce înseamnă viață – Brăila mi-e suficientă. Ea este toată umanitatea”

Panaît Istrati

EX LIBRIS

Revistă culturală editată de
Biblioteca Județeană **Panaît Istrati** Brăila

Serie nouă, nr. 14,
2020 - Brăila

SUMAR

EDITORIAL

Sectoarele culturale și creative în pandemie...1

de Dragoș Adrian NEAGU

BIBLIOTECA - SPAȚIU PENTRU COMUNITATE

Ludoteca virtuală.....3

de Doinița STANCIU

Proiecte de succes la Makerspace.....6

de Teodora SOARE

Donația Elenei Voinea.....8

de Ana-Maria FLORICĂ

Nino Nino, povestea continuă!.....10

de Lică BARBU

Un parteneriat de succes.....12

de Ionela FEDMAȘU

Poveștile *Lizucăi*.....14

de Lenuța ȘIȘU

RUBRICA VOLUNTARILOR

Portret de voluntar - Luminița-Mirela FILIPOIU... 16

Portret de voluntar - Maria-Cristina CABĂȚ..... 18

FILE DE ISTORIE LOCALĂ

Societatea *Carpați* (II)..... 20

de Angela CHIRIAC

Comunitatea Greacă din Brăila (II) 27

de Carmen BORDEI

O altfel de istorie Portul Brăila (II).....31

de Teodora SOARE

PROIECTE

Brăila – *Ținutul pescăresc de altă dată*.....38

de Dragoș Adrian NEAGU

Parcul Bibliotecii Județene *Panait Istrati*

Brăila.....41

de Corina CIURARU

Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila,
parteneră într-un nou proiect european.....44

de dr. Claudiu BRĂILEANU

Bibliotecarii și voluntarii Bibliotecii participă la
formare profesională europeană.....45

de Echipa de proiect

Proiect *Fantezii literare*.....51

de Roxana NEAGU, Teodora SOARE

Proiect *Cartea vie a profesiei*.....53

de Teodora SOARE

PORTRET DE BIBLIOTECAR

Mihaela LUNGU.....55

Daniela MUNTEANU.....58

Silviu Octavian GHEORGHE.....62

rubrică de Teodora SOARE

LUMEA CĂRȚILOR

Titluri noi în bibliotecă.....65

de Roxana NEAGU

Încercări literare - Povestea firului de iarbă.....74

Sectoarele culturale și creative în pandemie

Dragoș Adrian Neagu
Director
Biblioteca Județeană Panait Istrati
Brăila

Sectoarele culturale și creative¹ sunt importante în sine în ceea ce privește amprenta lor economică și ocuparea forței de muncă. Ele stimulează, de asemenea, inovația în întreaga economie și contribuie la numeroase alte canale de impact social pozitiv (sănătate, educație, incluziune, regenerare urbană etc.).

Acestea sunt printre cele mai afectate de pandemie, orașele mari având adesea cea mai mare parte a locurilor de muncă expuse riscului. Dinamica variază în funcție de sub-sectoare, activitățile bazate pe o locație anume și lanțurile de aprovizionare aferente fiind cele mai afectate. Pe lângă sprijinul pe termen scurt acordat artiștilor și firmelor, care provine atât din sectorul public, cât și din cel privat, politicile pot, de asemenea, să influențeze impactul economic și social al culturii

¹ Definițiile sectoarelor culturale și creative variază în funcție de țări și continente, ele includ de obicei toate sectoarele ale căror activități se bazează pe valori culturale și / sau expresii artistice și alte expresii creative. Aceste activități includ dezvoltarea, crearea, producția, diseminarea și conservarea bunurilor și serviciilor care întruhidează expresii culturale, artistice sau de altă natură creativă, precum și funcții conexe, cum ar fi educația sau managementul. Sectoarele culturale și creative includ, printre altele, arhitectura, arhivele, bibliotecile și muzeele, meșteșugurile artistice, audiovizualul (inclusiv filmul, televiziunea, jocurile video și multimedia), patrimoniul cultural tangibil și intangibil, designul, festivalurile, muzica, literatura, artele spectacolului, editura, radio și arte vizuale și modă.

în eforturile de transformare a economiilor locale. Înainte de pandemie aportul sectoarelor culturale și creative la bugetul UE era de 353,9 miliarde de euro, contribuind cu 4,2 % la PIB-ul UE și angaja peste 7 milioane de persoane².

Sectoarele bazate pe localizări clare (cum ar fi muzeele, artele spectacolului în general, festivalurile, cinematograful etc.) sunt cele mai afectate de măsurile de distanțare fizică. Scăderea bruscă a încasărilor pune în pericol durabilitatea financiară a acestora și implicit a condus la reducerea câștigurilor salariale și la disponibilizări cu repercusiuni pentru întregul lanț al furnizorilor lor, din toate sectoarele economiei. Unele sectoare culturale și creative, cum ar fi platformele de conținut online, au profitat însă de cererea crescută de conținut cultural online. La nivel mondial, considerând trei mari actanți: editorii, autorii și librarii, care lucrează în strânsă legătură cu bibliotecile, spre exemplu, se așteaptă a avea un declin de 6,9 miliarde USD, ceea ce reprezintă în jurul a 7,4 % din piață. Dar oferta de publicații va fi afectată și din punctul de vedere al tipului de comerț, preferându-se cel online, și al conținutului publicațiilor înregistrându-se o creștere a materialelor în ceea ce privește suportul procesului de învățământ.

Majoritatea cetățenilor care sunt implicați în consumul cultural au observat dispariția din piața culturală a artelor spectacolului cu implicații majore asupra pieței în sine, cât și asupra consumatorilor.

² Raport privind piețele culturale și creative în Uniunea Europeană <http://www.createurope.eu/en/wp-content/uploads/2014/11/study-full-en.pdf>

Chiar dacă acestea au avut o revenire minoră la începutul verii, odată cu toamna și cu apariția unor noi restricții, s-au prăbușit din nou.

Absența sau diminuarea activităților sectoarelor culturale și creative, precum și scăderea investițiilor în aceste zone vor afecta producția de bunuri și servicii culturale și diversitatea acestora, întregul domeniu având de suferit pe termen scurt și mediu. Pe termen mediu, nivelurile scăzute anticipate ale turismului, scăderea puterii de cumpărare și reducerile finanțării publice și private pentru arte și cultură ar putea amplifica și mai mult această tendință negativă. Reducerea sectoarelor culturale și creative va avea un impact negativ asupra orașelor și regiunilor în ceea ce privește locurile de muncă și veniturile, nivelurile de inovație, bunăstarea cetățenilor și dinamismul și diversitatea comunităților.

Digitalizarea masivă a sectorului, împreună cu tehnologiile emergente, precum realitățile virtuale și augmentate, pot crea noi forme de experiență culturală și de diseminare. Odată cu blocarea sectoarelor, cu precădere a celor din artele spectacolului, foarte mulți furnizori publici au mutat gratuit conținutul online pentru a menține publicul implicat și pentru a satisface cererea crescută brusc de conținut cultural³. Deși furnizarea de conținut cultural gratuit și mediat digital nu este durabilă în timp, totuși s-a deschis ușa multor inovații viitoare. Pentru a le valorifica, este necesar să se abordeze deficiențele de competențe digitale din sector și să se îmbunătățească accesul digital dincolo de marile zone metropolitane, cu considerarea suplimentară că accesul digital nu înlocuiește o experiență culturală live sau toate locurile de muncă asociate acesteia.

Adaptabilitatea la situația actuală variază foarte mult în cazul sectoarelor culturale și creative de la instituții non-profit și publice (exemple: muzee, biblioteci care au adaptat activitatea la un regim semideschis cu accent pe digitalizare) la jucători mari cu scop lucrativ (exemplu: Spotify, Netflix – care având la bază cererea au redus numărul de filme oferite în format HD). Construirea mai multor parteneriate între activități ale entităților publice precum muzee, teatre, biblioteci poate îmbunătăți, de asemenea, durabilitatea sectorului care se bazează pe finanțare publică.

O altă formă de adaptabilitate în această perioadă rezidă din construirea de parteneriate strategice bazate pe complementaritatea dintre sectorul cultural și cel educațional. Mai exact, impactul COVID-19 atât pentru sectoarele educației, cât și pentru cel cultural include ca primă măsură digitalizarea accelerată. Riscul de exacerbare a fenomenului *information divide* fiind în principal, datorat diferențelor de abordare a problematicii între regiuni, județe și chiar la nivel urban vs. rural. Cred că parteneriatele, alături de politici publice clare pot conduce la dezvoltarea ambele sectoare. Există o complementaritate strategică clară în ceea ce privește tehnologiile, formatele, dezvoltarea metodologiilor și a soluțiilor tehnologice pentru învățarea la distanță și accesul mediat digital la resursele și experiențele culturale. Un efort coordonat de către actorii publici ar putea duce la construirea unui ecosistem cultural-educativ incluziv, care accelerează atât alfabetizarea digitală avansată, cât și dezvoltarea unei noi generații de antreprenori creativi în spațiul digital.

³ Este notabil efortul pe care l-a făcut spre exemplu Teatrul Maria Filotti prin prezentarea unor spectacole online, utilizând platforma Facebook alături de stagiunea de vară.

Ludoteca virtuală

Eu mi-am imaginat întotdeauna Paradisul sub forma unei biblioteci, alte persoane consideră că ar fi o grădină, alții și-l pot închipui ca un palat, eu l-am imaginat întotdeauna ca o bibliotecă și aici mă aflu eu...
(Jorge Luis Borges)

Doinița STANCIU
Bibliotecar
Biblioteca Județeană Panait Istrati
Brăila

Nu bănuiam nicicum în urmă cu ceva timp, că activitatea intensă, cursul firesc al Ludotecii cu care ne-am obișnuit de ani buni încoace va fi întrerupt brusc de o criză fără precedent în istoria recentă a omenirii.

Ceea ce a urmat a însemnat

o adevărată provo-care, să transferăm activitățile în mediul online și să menținem legătura cu dragii noștri cititori.

Dar nimic nu se compară cu bucuria și mulțumirea micuților noștri, cu voioșia lor atunci când se află în vizită la Ludotecă.

Cu toate acestea, am propus celor mai mici cititori, o serie de activități menite să stârnească imaginația și creativitatea.

Drept mărturie stau două mari provocări pe care Ludoteca din cadrul Bibliotecii Județene Panait Istrati Brăila le-a lansat în lunile septembrie și octombrie: **Olimpiada de Benzi Desenate** și **Prietenie pe o sfoară virtuală**.

Nu doar vechile manuscrise sunt izvoare istorice, ci și benzile desenate pot fi considerate, după o vreme, ca un martor al trecerii timpului. La rândul ei, istoria se poate păstra în cărți groase, se poate pune în

evidență prin filme documentare, dar se poate și așterne în cuceritoare benzi desenate.

Recent, cultura benzii desenate a devenit un fenomen ce nu mai poate fi ignorat. Acesta este și argumentul organizării în acest an a primei ediții a *Olimpiadei de Benzi Desenate*.

Acest proiect, inițiat de autorul de benzi desenate și romane grafice Mihai Ionuț Grăjdeanu, desfășurat sub egida Comitetului Olimpic Sportiv Român și a Asociației Naționale a Bibliotecilor Publice din România, este un concurs național de benzi desenate, de promovare a spiritului olimpic și de conștientizare a valorilor culturale naționale, europene și internaționale în rândul elevilor din ciclurile de învățământ primar, gimnazial și liceal. Tema acestei ediții a fost *Povestea inelelor olimpice*, întrucât în anul 2020 s-au împlinit 100 de ani de la prima prezentare oficială a steagului olimpic.

Ludoteca Bibliotecii Județene Panait Istrati Brăila s-a alăturat acestui proiect adresat elevilor claselor I-XII, pasionați de grafică și benzi desenate. 17 copii brăileni, pasionați de benzile desenate au dorit să păsească cu inspirație și succes în acest univers plin de aventură și culoare.

Astfel, ei au avut de realizat o lucrare originală pe o singură pagină (format A4 pentru clasele I-VI și format A3 pentru clasele VII-XII). Metoda de lucru a trebuit să respecte etapele realizării unei benzi desenate: desen în creion, contur, culoare (creioane colorate,

carioci, tempera, acuarelă) sau alb-negru cu nuanțe de gri.

Mulțumim atât copiilor, cât și cadrelor didactice care au aderat la acest proiect îndrăzneț și le urăm mult succes. Urmează perioada de jurizare a lucrărilor și anunțarea câștigătorilor. Pentru că la nivel național, participarea a fost numeroasă, așteptăm anunțarea premianților la finalul lunii noiembrie.

În luna octombrie, Ludoteca a desfășurat proiectul *Prietenie pe o sfoară virtuală*. Inițiat de Centrul de Excelență pentru Copii și Tineret al Bibliotecii Județene George Barițiu Brașov, parteneriatul educațional internațional *Prietenie pe o sfoară virtuală*, aflat la a opta ediție, a constatat în activități practice care au îmbinat lectura și desenul, promovând literatura pentru copii și stimulând interesul pentru lectură al celor mici.

Tema propusă în acest an a fost dedicată celebrării operei lui Roald Dahl. Fiecare copil participant a realizat un desen inspirat din îndrăgitele cărți ale scriitorului care a oferit minunate exemple de curaj, generozitate, prietenie și independență. Că nu există plăcere mai mare decât cititul, ne-au demonstrat 344 de iubitori ai cărților lui Roald Dahl, care ne-au delectat cu lucrările lor și cu citate care i-au emoționat profund, le-au adus zâmbetul pe buze sau care au vorbit pe limba inimii lor.

Astfel, am umplut sfoara în culorile imaginației lor cu personaje precum: Matilda, James, Domnul Fox, vulpoiul fantastic, Charlie, Marele uriaș prietenos, unchiul Oswald, Danny, campionul lumii, vrăjitoarele, George, Agatha Trunchbull, Mr. Wormwood, Miss Honey, Miss Spider, Oompa Loompas și multe altele.

Mulțumim copiilor și cadrelor didactice participante de la Grădinițele nr. 39, 51, 49, 37, 11, 8, 6, Școlile Gimnaziale Vlaicu Vodă, Mihai Eminescu, Ion Creangă, Vasile Alecsandri, Fănuș Neagu, I. L. Caragiale, A. S. Pușkin, Sfântul Andrei.

În cadrul aceluiași proiect, *Prietenie pe o sfoară virtuală*, în fiecare zi de miercuri, de la ora 17.00, am organizat pe pagina de facebook a Ludotecii un concurs fulger super-simpatic și tare apreciat, care a marcat un pas important pe drumul spre prietenia cu poveștile lui Roald Dahl.

Pe zi ce trecea, cărțile din raftul cu Dahl se împrăștau, semn că erau citite pe nerăsuflăte. Timp de patru săptămâni am navigat prin zeci de întrebări și răspunsuri, am început cu un test ușor, de încălzire și progresiv am crescut nivelul de dificultate. Am cunoscut-o pe *Matilda*, fetița sensibilă, genială, dar neînțeleasă de cei din jur, nici măcar de propriii părinți, care îi reproșează că se uită prea puțin la televizor. Matilda nu e totuși deloc neajutorată: pune la cale tot felul de farse și, cu ajutorul cărților preferate, călătorește în toate colțurile lumii.

Ne-am obișnuit să vedem vrăjitoarele ca pe niște creaturi înfricoșătoare cu pălării și măști negre cu care zboară pe cer, dar am descoperit că *Vrăjitoarele* lui Roald Dahl nu diferă foarte mult de femeile din zilele noastre. L-am întâlnit apoi pe *Marele Urias Prietenos*, care capturează vise și le păstrează în borcane, iar după miezul nopții le suflă cu trompeta lui enormă în urechile copiilor adormiți.

Am ajuns și în lumea animalelor cuvântătoare, unde l-am cunoscut pe *Domnul Fox*, vulpoi fantastic, cartea prezentând povestea războiului crâncen dintre un vulpoi șarmant și cei trei fermieri pe care acesta îi fură constant.

Ne-au cucerit pătaniile micuțului *Danny*, campionul lumii, un băiat norocos căruia tatăl lui îi spune povești în fiecare seară, îi construiește zmeie și lampioane, îl învață să repare mașini. Este un tată minunat și aventuros, pe care orice băiat și l-ar dori.

Din *Charlie și fabrica de ciocolată* am cunoscut povestea lui Charlie, un băiat cuminte ce provine dintr-o familie săracă, a cărei singură plăcere era ciocolata, dar reușea să se bucure de aroma ei inconfundabilă doar o dată pe an, de ziua lui.

În *Charlie și marele ascensor de sticlă* am continuat aventurile lui Charlie Bucket alături de Willy Wonka și toată familia lui într-o fabuloasă călătorie prin spațiul cosmic.

După toate aceste lecturi, am înțeles de ce cărțile lui Roald Dahl au atât de mult succes la cititorii noștri. Încă o dată, Roald Dahl, povestitorul numărul unu din întreaga lume, ne-a atras în universul său clădit cu multă imaginație.

Se pare că dorința noastră de a aduce în atenția micuților, dar și a părinților și a educatorilor, cât mai multe cărți valoroase și cât mai mulți scriitori pentru copii, a avut succes.

Proiecte de succes la Makerspace

Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila a reușit să atingă unul dintre obiectivele asumate, acela de a oferi publicului acces la informare și instruire prin intermediul noilor tehnologii. Instituția brăileană se aliniază la cele mai moderne viziuni globale în ceea ce privește inovația digitală și Tehnologia Informației și Comunicațiilor (IT&C) în bibliotecile publice.

Makerspace-ul a fost conceput pentru realizarea atelierelor de Robotică, Electronică, Programare și Mecanică. Beneficiile pentru participanți sunt multiple: aplică și dezvoltă principiile de lucru care au la bază conceptul STEAM (Științe, Tehnologie, Inginerie, Artă și Matematică); lucrează în echipă; realizează roboți adevărați; câștigă oportunitatea de a participa la diverse competiții și concursuri specifice.

Șanse de afirmare

Silviu Octavian Gheorghe este bibliotecarul de la Makerspace care încă din poziția de mentor voluntar al bibliotecii s-a ocupat de proiectele desfășurate aici:

Urmăresc cam toate concursurile naționale de Robotică și îi ajut pe copii să pregătească proiecte pentru participarea la acestea. Sunt competiții destinate începătorilor, celor de nivel mediu, dar și pentru avansați, în funcție

de experiența acumulată. Pentru DaVinci Contest avem doi reprezentanți: Sebastian Roșioru la secțiunea destinată liceenilor și Cristian Soiu la secțiunea celor de gimnaziu.

Sebi are un proiect care vizează un dozator de medicamente pentru persoanele care uită să își ia pastilele la anumite ore sau au foarte multe de luat. Sebi a mers mai departe cu raționamentul logic și a identificat soluția optimă pentru ca dispozitivul să își dovedească utilitatea. Care este conceptul după care funcționează? Cineva așază în dozator medicamentele și la ora indicată

dispozitivul emite un sunet specific de atenționare. Dacă omul în cauză nu ia medicamentele, același dispozitiv trimite un mesaj sau e-mail persoanei desemnate din familie care află astfel că pacientul nu a luat doza indicată pentru ora respectivă. Astfel bolnavul va fi sunat sau vizitat pe persoana care îi supraveghează tratamentul pentru a primi pastilele.

Sebi va putea participa cu același proiect și la InfoEducație, un concurs la care premianții care câștigă faza națională vor putea intra la facultate fără admitere.

Cristi a realizat un dispozitiv de recunoaștere facială care citește temperatura persoanei după ce o identifică, păstrând date precum ora citirii temperaturii, numele persoanei, temperatura ca atare, informații pe care le poate stoca într-o anumită bază de date. Aplicația este utilă dacă copilul merge la școală. După ce aceste date sunt culese, informațiile sunt transmise prin mesaj sau e-mail părintelui care află că al său copil a ajuns la școală la o anumită oră și are o anumită temperatură. Acest proiect poate fi utilizat și la evidența angajaților dintr-o firmă sau chiar o instituție publică. Extrapolând, proiectul poate fi pus în practică pentru utilizatorii serviciilor de bibliotecă, dar și în aeroporturi sau gări.

La DaVinci Contest Cristian Soiu a obținut premiul I, din cele cinci proiecte care au fost selectate pentru a intra la jurizare, la categoria gimnaziu. Pentru că și acest concurs a avut loc în plină pandemie, jurizarea a fost realizată online, sâmbătă, 14 noiembrie 2020, membrii juriului fiind profesorul Alexandru Mironov și cosmonautul Dumitru Prunariu.

Cristi a obținut recunoașterea muncii și a efortului depus. A demonstrat astfel că rezultatul obținut anul trecut, locul III la aceeași categorie, nu a fost întâmplător.

Cristi este ambițios și anul viitor va face cu siguranță performanță și în secțiunea dedicată liceenilor, spune Silviu Octavian Gheorghe, adăugând că este bucuros că un membru al Clubului de Robotică mentorat de el a ajuns atât de departe, în condițiile în care acest proiect, început la debutul pandemiei, a fost ideea și meritul muncii lui Cristian Soiu.

De altfel, Cristian Soiu intenționează să implementeze proiectul său și a purtat discuții în acest sens cu conducerea Colegiului Național Pedagogic D. P. Perpessicius Brăila.

Noi activități

Ca și în cazul celorlalte secții din cadrul bibliotecii brăilene, pentru anul 2021 și la Makerspace sunt create condițiile prielnice pentru apariția unor noi ateliere. Proiectul pe care Silviu Gheorghe își dorește să îl implementeze se numește *Atelier două generații* și se referă la activități de meșterit, de construit, dar conceptul vizează participarea cuplurilor bunic-nepot, tată-fiu, mamă-fică, o idee preluată din afară, a cărei menire este aceea de petrecere a timpului de calitate și de comunicare în familie, între generații diferite.

Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila prin intermediul Makerspace-ului are pregătită o strategie de includere a comunităților din județul Brăila în activitățile ce vor fi implementate aici, în condițiile în care necesitatea existenței unor proiecte de instruire prin intermediul noilor tehnologii este esențială la nivelul comunităților mici, iar accesul elevilor la acestea este mai dificil în mediul rural.

La Makerspace-ul din cadrul bibliotecii sunt disponibile și alte servicii pentru utilizatori: gravare și tăiere laser, modelare și printare 3D, debitare CNC, cutting plotter, print de mari dimensiuni.

Teodora SOARE,
Redactor

Donația Elenei Voinea

Astăzi, se pune foarte mare accent pe donație. Printre domeniile pentru care se pot face donații se numără: protecția copilului, educație, sănătate, cultură, mediu, activism sau dezvoltare comunitară. Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila a primit în luna octombrie a acestui an o donație din partea doamnei Elena Voinea¹, care a ales astfel să îmbogățească fondul de carte al instituției cu patru cărți: Antologiile: *La letteratura italiana: Dal tardo Cinquecento al primo Ottocento*, vol. A, și *La letteratura italiana: Dal tardo Cinquecento al primo Ottocento*, vol. B, Guido Armellini, Adriano Colombo, Zanichelli editore, Bologna, 1999; *Technisches Wörterbücher Zellstoff und Papier, band III, Französisch – Deutsch*, Dirair Froundjian, Verlag Eduard Roether KG, Darmstadt, 1964; *Matca - Monografie selectivă*, Elena Voinea, Editura Muzeului de Istorie Galați, 2019.

La letteratura italiana: Dal tardo Cinquecento al primo Ottocento, (*Literatura italiană din secolul al XIII-lea până în secolul al XVI-lea*), vol. A și *La letteratura italiana: Dal tardo Cinquecento al primo Ottocento*, (*Literatura italiană de la sfârșitul secolului al XVI-lea până la începutul secolului al XIX-lea*), vol. B, reprezintă o gamă largă de texte, documente, lucrări figurative, menite să

favorizeze o utilizare flexibilă, deschisă căilor originale, o antologie de opere literare, nu numai ca obiect de studiu, ci ca protagoniști

ai unui dialog deschis cu orizonturile prezentului, o mare varietate de exerciții pentru a încuraja dezbaterea și inițiativa interpretativă a elevilor. Fiecare volum include un capitol dedicat epocilor, care sunt împărțite în patru părți: contextul, altundeva (literaturile străine), genurile literare și artele figurative și capitolele dedicate marilor autori ai literaturii italiene. În vol. A (secolul al XIII-lea până în al XVI-lea), sunt studiați autori precum: Dante Alighieri, Francesco Petrarca, Giovanni Boccaccio, Ludovico Ariosto, Torquato Tasso, iar în Vol. B (sfârșitul secolului al XVI-lea și începutul secolului al XIX-lea), autori precum: Ugo Foscolo, Giuseppe Parini, Carlo Goldoni, Vittorio Alfieri, Alessandro Manzoni, Giacomo Leopardi.

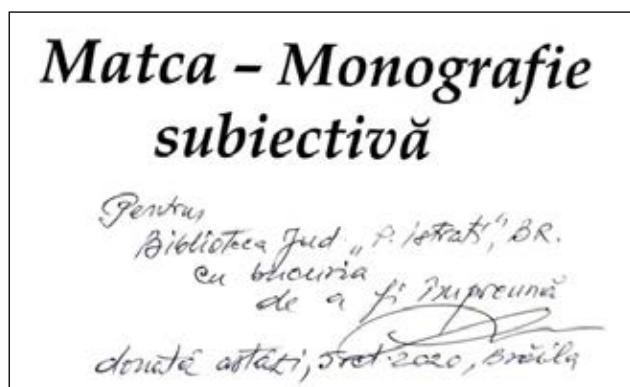
Technisches Wörterbuch Zellstoff und Papier. Band III, Französisch – Deutsch, (*Dicționar tehnic de celuloză și hârtie, Vol. III, franceză-germană*), reprezintă un dicționar francez-german de termeni din domeniile științifice și tehnice adiacente, cum ar fi: chimia, fizica, botanica și silvicultura, raionul și foliile, cutiile și ambalajele din carton, grafica, materialele plastice, industria electrică,

¹ Elena Voinea este profesor de limba italiană, autoare a numeroase cărți: *Împotriva inerției - microantologie*, Brăila, 2006; *Puncte de vedere*, Editura Danubius, Brăila, 2011; *MATCA, leagănul ființei mele*, Editura Sfera, Bârlad, 2011, precum și traducător ale următoarelor cărți ale autoarei Liliana Spătaru: *L'esistenza chiede la strada (Existența cere drum)*, Editura Junimea, Iași, 2004; *Gli amori indris (Iubirile indris)*, Editura Zeit, Brăila, 2013; *Lo sconosciuto amore (Necunoscuta iubire)*, Editura Asociațiunii ASTRA-Sibiu, 2018. Pe parcursul activității de profesor a îndrumat elevii de liceu la concursurile naționale de creație literară, secțiunile: poezie, proză, eseu, finalizate cu obținerea de premii și mențiuni.

apa și apele uzate, industria energetică, mașinile de fabricație și prelucrare, precum și termenii comerciali relevanți. Pe forța cărții găsim semnătura olografă a doamnei Elena Voinea, datată 5 octombrie 2020, Brăila.

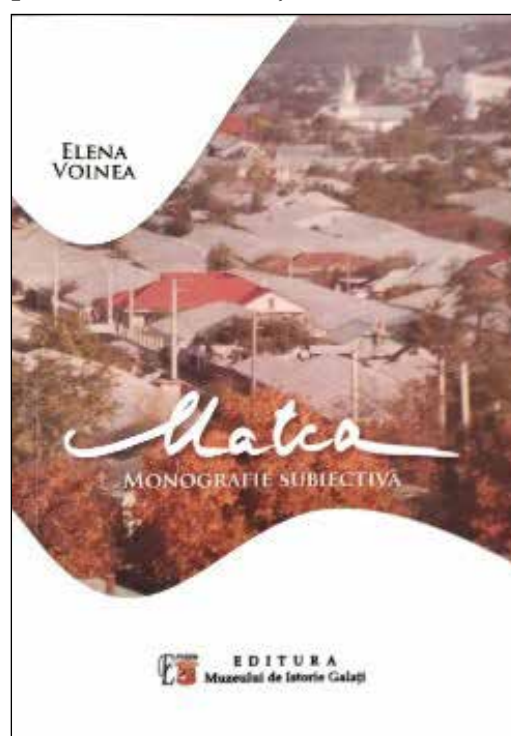
Cea de-a patra carte donată bibliotecii, cartea doamnei Elena Voinea, *Matca - Monografie selectivă*, are dedicația olografă a acesteia pe pagina de titlu: *Pentru Biblioteca Județeană «Panait Istrati», cu bucuria de a fi împreună*, datată 5 octombrie 2020, Brăila, amplificându-i astfel valoarea. Cartea reprezintă o monografie (studiu științific amplu asupra unui subiect anumit, tratat detaliat și multilateral²) a comunei Matca, una dintre cele 61 de comune ale județului

Galați, vechi sat răzășesc, cu o populație de 12.535 de locuitori, cu oameni harnici, având tot felul de profesii: agricultori, băcani, oieri, fierari, olari, tâmplari, morari, brutari, croitori, apicultori (de unde, probabil, provine și numele comunei), legumicultori, educatori etc.

² *Dicționarul explicativ al limbii române* (ediția a II-a revăzută și adăugită), Academia Română, Institutul de Lingvistică, Editura Univers Enciclopedic Gold, 2009.

Monografia este structurată pe șapte capitole, care se referă la repere geografice și istorice, repere demografice-etnografie, repere cultural-educative, sănătate, credință, spiritualitate, precum și viața economică, bazate pe studii, presărată cu imagini din arhiva personală a doamnei Elena Voinea, reprezentând momente importante din viață (nuntă, botez etc.), rezultatul unei munci meticuloase, ce a scos în evidență adevăruri despre oameni, locuri și evenimente.

În ultimul capitol descoperim câteva dialoguri neconvenționale cu localnici, din care aflăm informații foarte interesante despre viața oamenilor din trecutul și prezentul comunei, călătorind astfel împreună prin Matca, în timp.

Cărțile donate de către doamna Elena Voinea pot fi consultate la Sala de lectură a Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila.

Ana-Maria FLORICĂ,
Conservator

Nino Nino, povestea continuă!

Proiectul *Zâmbetul unește* a început la Brăila, în urmă cu un an și jumătate și este povestea unui grup artistic format din copii. La fiecare întâlnire, surprindem mereu noi și noi valențe artistice, noi și noi picături de frumusețe pe care le descoperim în comorile ascunse din inimile copiilor.

Nino Nino, grupul artistic de copii, a intrat în magia acestei povești la inițiativa **Asociației Culturale Leviathan** prin reprezentantul său Lică Barbu, prozator brăilean, într-un minunat loc de cunoaștere numit **Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila**, mai precis la **Secția de Împrumut pentru copii. Ludotecă**.

Timid, încet, sfios, grupul de copii și-a început activitatea descoperind un loc de joacă unde zâmbetul declanșează bucurie și poftă de viață.

Încă de la începutul desfășurării proiectului *Zâmbetul unește*, nebunia copilăriei a inundat bucuria copilăriei și s-a aprins ca un foc de năzuințe pe care nimic nu-l mai poate stinge.

Revin și precizez din nou că activitatea grupului *Nino Nino* nu este un curs de perfecționare într-un anumit domeniu. Mulți părinți, care și-au înscris copiii la acest proiect,

după câteva întâlniri, i-au retras pentru că se așteptau ca aceștia să devină artiști cunoscuți.

Toată acțiunea din cadrul grupului este o joacă educativă unde copiii își cunosc orașul mai bine, învață istoria lui, primesc responsabilități atunci când interacționează cu oamenii de pe stradă în diferite provocări prin rubricile: *De-a reportajul; Eu, tu și Brăila; Nino Nino vă invită la dans; Nino Nino te iubește, ia o carte și citește*, toate acestea fiind filmate și editate în videoclipuri lansate online.

Desigur, va mai trece ceva timp până când din mijlocul acestor copii se vor distinge adevărate talente. Dar pentru aceasta se impune mai multă muncă și mai multă implicare. Potențial există.

La *Nino Nino* facem de toate: cântăm, dansăm, desenăm, înțelegem mai bine modul de comportament în societate, jucăm șah, scrabble și sudoku, legăm prietenii.

Încă de la începutul acestui an, copiii au primit provocarea să scrie creații literare și iată, a apărut manuscrisul cărții *Nino Nino și poveștile copilăriei* cu poezii și povestiri scrise de toate fetițele din grup, cât și cu ilustrații de carte realizate tot de ele, un volum ce va fi

tipărit în curând. Cât de curând nu știm, avem promisiuni de ceva fonduri și având în vedere lansarea acestei cărți, copiii de la *Nino Nino* pregătesc un spectacol intitulat *Speranța Nino Nino* în care toate scenariile și textele pentru melodiile parodiate sunt producții ale grupului.

Din păcate, situația cu pandemia virusului Covid-19, îngreuează întâlnirile grupului în spațiu închis pentru repetiții.

Și totuși, restricțiile nu au împiedicat grupul *Nino Nino* să fie activ încă de la începutul declanșării pandemiei. Cu atenție și respectând regulile sanitare impuse, copiii s-au întâlnit în parcuri, pe Faleza Dunării, cât și în locul de joacă, recent amenajat, din curtea bibliotecii județene desfășurând activități care mai de care mai educative și atractive. Multe dintre ele au fost pe tema *Orașul Brăila în desenele copiilor de la Nino Nino* unde participanții au mers la monumente și obiective istorice desenând cu măiestrie și reținând totul despre istoria lor.

de Asociația Culturală *Leviathan* și de firma *TADU* din Brăila, producător de dulciuri, căreia îi mulțumim dulce pentru darurile oferite.

Îi mulțumim și Direcției de Asistență Socială și Protecție a Copilului Brăila pentru că mi-a permis să o însoțesc pe Ema Popîrlan, membră a grupului *Nino Nino*, aflată în îngrijirea acestei instituții, la activități, ori de câte ori a fost nevoie.

Și nu în ultimul rând, le mulțumim fetițelor **Ema Popîrlan, Cristina Eutalia Mincu, Sarah Negraru, Roxana Ioana Dan, Nira Guedenon, Alma Guedenon, Miruna Gabriela Matei, Briana Maria Băjenaru, Marina Karina Christine Zaharia, Ilaria Turea, Giada Turea, Andreea Scară, Cristina Bratu și Cristina Dragomir** pentru implicare, dar mai ales pentru că au înțeles că *Nino Nino* este o poveste care continuă în orice împrejurare.

Toamna a foșnit un pic din Frunze, lăsând să treacă emoțiile autumnale printre

De asemenea, fetițele au improvizat un flashmob la *Târgul de cărți* de pe strada *Mihai Eminescu*, cât și pe Faleza Dunării la *Festivalul peștelui*.

Toate aceste activități au fost întotdeauna răsplătite cu delicioase pizza, fructe, dulciuri, înghețate, vată pe băț, chiar și gogoși, toate oferite de către părinții copiilor,

fetițele de la *Nino Nino* într-o bucurie a copilăriei adevărate cu prietenii bogate în iubire.

Vă mulțumim, dragi copii!

Lică BARBU,
Coordonator proiect *Zâmbetul unește*

Un parteneriat de succes

Suntem în anul 2020, un an în care trebuie mai mult ca niciodată să fim solidari, să trecem dincolo de bariera intereselor personale, să căutăm bucurie mai ales în lucruri mici și evenimente pe care altădată le consideram ne semnificative. Anul școlar a fost și este unul atipic. Profesorii, preșcolarii, școlarii,

părinții s-au adaptat formei de învățământ online, au găsit alte modalități de comunicare, și-au descoperit noi competențe, au apreciat mai mult viața împreună, școala față în față. Nu puțini sunt acei părinți care au

acum o părere schimbată în bine despre profesori și eforturile lor, nu puțini sunt și copiii și tinerii care doresc participarea la cursuri cu mai mult interes. Ei apreciază intens în acest moment desfășurarea orelor la școală, implicarea în activități extracurriculare, în concursuri și proiecte unde lucrau cu diferiți parteneri educaționali din comunitatea locală.

Un partener implicat în viața comunității brăilene este și Biblioteca Județeană *Panait Istrati*. Grădinița cu Program Prelungit nr. 37 dezvoltă proiecte de parteneriat cu această instituție de foarte mult timp. Generații de copii au venit însoțiți de doamnele educatoare să

își facă permis de utilizator, să descopere tainele Ludotecii, să învețe să aprecieze cartea, să asculte sau să spună o poveste. Consider că nu putem pune bazele dezvoltării armonioase a unui copil și viitor tânăr dacă nu îl învățăm de mic să caute informații, să poată discerne între realitate și imaginar, să aibă posibilitatea

să își creeze propria părere despre diferite situații de viață, fiind capabil să argumenteze. Cum putem face asta? Încurajând cititul, contactul cu cartea, rostitrea de povești, crearea de texte literare și non-literare. Bibli-

oteca Județeană *Panait Istrati* a avut porțile deschise pentru noi, bibliotecarii instituției s-au implicat activ în proiectele propuse de grădiniță sau ne-au invitat la activitățile lor.

Un proiect educațional județean al Grădiniței cu Program Prelungit nr. 37 Brăila, intitulat *O poveste ne învață lucruri bune despre viață*, se derulează de cinci ani în parteneriat cu biblioteca. În spațiul generos al Ludotecii, copiii au ascultat povești, au votat cea mai interesantă carte, au descoperit personaje din basme, au realizat lucrări plastice pentru expoziții cu teme din lecturile cunoscute, au fost ei înșiși mici

actori interpretând diferite roluri. Chiar dacă am trecut la forma de învățare online, nu ne-am descurajat și colaborarea a continuat prin intermediul platformelor sociale. Preșcolarii au vizionat cu mare interes fiecare intervenție online a doamnei bibliotecar Doinița Mihaela Stanciu, în care a prezentat o

depunem toate eforturile pentru a economisi apa potabilă și pentru a păstra curate râurile și lacurile. Un om responsabil cu mediul și cu cei din jur se construiește de mic copil!

Trăim timpuri atipice, suntem martorii unor schimbări în viața oamenilor, dar și a copiilor. Pe ei trebuie să îi protejăm și să ne

carte, un personaj din povești sau chiar a citit fragmente sau o poveste întreagă, interesantă pentru copii.

Un alt proiect de care preșcolarii grădiniței noastre s-au bucurat este cel inițiat de bibliotecă, intitulat *Spațiu de recreere, învățare și socializare pe malul Dunării*. Într-o zi frumoasă de vară, pe 7 iulie 2020, preșcolarii grupei mici au avut bucuria să se revadă la invitația bibliotecii pentru a participa la activitatea *Flopi și apa*, desfășurată în Grădina Mare, sub coordonarea doamnelor bibliotecar. Nerăbdarea copiilor a fost cu ușurință potolită de priceperea cu care acestea le-au captat atenția copiilor cu povestea rostită, cu imaginile și desenele inspirate din ceea ce au auzit. Preșcolarii au aflat cât de important este să ocrotim mediul și să

asigurăm că aceste modificări îi afectează cât mai puțin. Am încercat prin continuarea acestor parteneriate să aducem puțină normalitate în viața noastră preșcolară. Avem feedback din partea copiilor, părinților și comunității locale că se dorește continuarea și inițierea și de alte proiecte de colaborare. Învățarea outdoor și cea prin intermediul proiectelor educaționale va fi parte componentă a sistemului de învățământ. Partenerii care s-au sprijinit și care au știut să depășească frontiera comunicării online vor colabora cu succes și în continuare. Biblioteca Județeană *Panait Istrati* și Grădinița cu P. P. nr. 37 sunt parteneri de nădejde pentru oferirea de servicii educaționale de calitate.

Prof. înv. preșc. Ionela FEDMAȘU

POVEȘTILE LIZUCĂI

A fost odată ca niciodată... Așa încep poveștile și așa a început și minunata poveste a unui proiect de succes, care a ajuns foarte repede la inimile tuturor celor implicați, copii sau adulți.

Proiectul *Poveștile Lizucăi* a fost conceput de o echipă de cadre didactice de la Grădinița cu Program Prelungit nr.7 din Brăila, care au crezut în poveștile spuse, văzute, desenate sau jucate și care au intrat în jocul *de-a...* îndrăznind să creadă în povești, în impactul puternic pe care acestea îl au asupra copiilor și nu numai.

Interesul pentru realizarea unui proiect de succes a îndrumat pașii doamnelor educatoare către *casa poveștilor*, locul unde nu de puține ori au mers împreună cu preșcolarii, pentru a participa la activități minunate, atractive și care le-au rămas în suflet.

Astfel, doamna director, Iuliana Mirela Beliciu, doamna Lenuța Șișu și doamna Vali Mihaela Mihalcea au participat la un curs deosebit, în cadrul Proiectului Erasmus *Fabrica de Povești*, desfășurat la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* urmărind, analizând și selectând anumite aspecte ce le puteau folosi în proiectul grădiniței. Astfel, Biblioteca Județeană *Panait Istrati* le-a devenit partener

în proiect, iar sfaturile primite pentru o activitate reușită de *a spune povești* au fost de un real ajutor: *Nu uitați povestea!; Nu vă pierdeți în detaliile povestirii!; Povestitorul este un model pentru copil! Greșelile gramaticale nu sunt permise!; Din când în când, nu foarte des, opriți-vă din povestit și întrebați-i pe copii: Ce credeți că se va întâmpla în continuare?; La finalul poveștii rezervați-vă cinci minute pentru a discuta cu cei mici despre ce le-a plăcut cel mai mult și de ce; Pentru că la această vârstă cei mici au nevoie de timp să învețe să asculte, înarmați-vă cu răbdare!*

Aceste sugestii au prins bine, în plus, pe tot parcursul derulării proiectului, ne-am bucurat de prezența doamnei Doinița Mihaela Stanciu, reprezentantă a bibliotecii, care a adus un plus de energie și de entuziasm activităților.

Am fost încântați de asemenea, de prezența unui cadru medical la una dintre întâlnirile proiectului și anume a doamnei doctor Oana Pireu, medic stomatolog, care *ne-a povestit* lucruri interesante despre igiena orală și a adus multă bucurie,

stârnind curiozitatea micuților implicați și încurajându-i să pășească cu încredere în

cabinetul medical. Grădinița *Lizuca* a fost gazda întâlnirii, iar mascota venită să bucure copiii a constituit atracția zilei.

Dorința de a folosi toate informațiile primite, entuziasmul și dragostea pentru copii și pentru povești au dus la amenajarea în spațiul Grădiniței *Lizuca* a unui **colț al poveștilor**, un loc unde fiecare grupă de copii a ascultat povești, a răsfoit cărți, iar educatoarele au putut să își facă propriul spectacol.

Nu a fost ușor, însă rezultatul a fost pe măsura așteptărilor! Sala poveștilor și-a așteptat protagoniștii!

Totul a fost minunat, așa cum ne-am dorit, copiii fiind fascinați de decoruri, de personaje și de întâmplările poveștilor spuse prin diferite tehnici moderne sau clasice.

Și pentru că părinții ne sunt parteneri în activitățile desfășurate cu preșcolarii, au fost și ei invitați să spună povești copiilor! Ce poate face un copil mai mândru decât faptul

că tatăl lui a venit la grădiniță și a citit o poveste interesantă colegilor săi!

Biblioteca ne-a primit cu brațele deschise și atunci când preșcolarii din două unități s-au întâlnit pentru a asculta o poveste inedită: *Ce culoare are un pupic*. Atmosfera, rafturile pline cu cărți, prezența doamnei Doinița Mihaela Stanciu care ne-a prezentat Ludoteca, a părinților entuziaști, totul a făcut ca acea zi să fie una memorabilă. Alături de o colegă parteneră în proiect am spus povestea înșirând filele acestora pe o sfoară, implicând permanent preșcolarii în firul narativ și animând atmosfera cu mici glumițe referitoare la culorile pupicilor.

Teatrul de păpuși *Cărăbuș* a fost locul unde ne-am întâlnit din nou și unde, alături de partenerii noștri din proiect, am susținut propriul spectacol, cu parada personajelor din cele mai îndrăgite povești, cu scenete puse în scenă de copii talentați și veseli.

Încă o dată, Biblioteca Județeană ne-a fost alături, cu mici surprize, însuflețind cu vorbe frumoase prestația micilor artiști!

Și pentru că încă se mai scriu povești, și *Poveștile Lizucăi* continuă, adaptându-se la condițiile vremii, unind **SUFLETE** și dăruind **ZÂMBETE**!

Prof. învă. preșc. Lenuța ȘIȘU

Portret de voluntar

Nume și prenume: Filipoiu Luminița-Mirela

Studii: Facultatea de Psihologie, Universitatea *Spiru Haret* București

Ocupația: Psiholog / Psihoterapeut / Expert psiholog judiciar

Familie: Divorțată, un copil.

Ce vă doreați să deveniți când erați copil?

În copilărie mi-am dorit foarte mult să devin actriță, însă viața mi-a purtat pașii într-o altă direcție. Mi-am dat seama că pot și știu să ascult ceea ce spun oamenii, că îmi place să vorbesc cu ei, să îi ajut, să le înțeleg comportamentul, emoțiile, gândurile și astfel am ajuns să fiu un sprijin pentru adulți, dar mai ales pentru copii.

Ce v-a determinat să vă îndreptați către studiile urmate?

Am ales să mă îndrept spre psihologie din dorința de a înțelege psihicul și comportamentul uman și de a susține și sprijini oamenii. Fiecare clipă petrecută cu cei care au nevoie de mine este o provocare, nu există o rețetă magică pe care să o pot oferi celor aflați în nevoie. Domeniul psihologiei este complex, mereu ai ceva de învățat, te ajută atât în relație cu pacienții, cât și să te dezvolți ca om, să poți să ajungi ceea ce îți dorești să devii cu adevărat.

Unde ați lucrat după terminarea studiilor?

Am lucrat o perioadă în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Brăila în calitate de psiholog. În anul 2010 am înființat Cabinetul Individual de Psihologie.

Ce ocupație ați avut? Care a fost traseul profesional urmat?

Am fost asistent medical/asistent social, dar psihologia m-a fascinat și am mers pe această direcție.

Ce v-a determinat să vă schimbați profesia?

M-am gândit că este interesant să ajuți oamenii prin *cuvintele* profesionale, fără a sfătui, doar vindecând sufletul și mintea. Un psiholog este înțelegător, răbdător, creativ și dornic mereu de mai mult pentru dezvoltarea de noi abilități și competențe, dar și de alte provocări profesionale.

Ce vă place cel mai mult la ocupația/meseria dumneavoastră?

Îmi place când reușesc să îi ajut pe oameni să-și găsească sensul în viață. Este foarte importantă relația pe care fiecare om o stabilește cu psihologul/psihoterapeutul la care apelează. Dacă reușesc să îi câștig încrederea celui din fața mea și ne conectăm,

deja putem lucra și vom avea rezultate. Sunt specialist în psihologie clinică, psihoterapie adleriană, tehnici comportamentale autism și ADHD, terapie de grup adolescenți, consiliere psihologică, expertiză psihologică juridică și extrajuridică. Într-o relație psiholog – pacient trebuie să existe responsabilitate, pasiune și implicare. Trebuie să iubești oamenii, să te instruiști permanent, să fii la curent cu toate tendințele și cercetările și să găsești soluțiile potrivite pentru fiecare persoană cu care intri în contact.

Este o meserie care vă oferă satisfacții?

Da, foarte multe. Există o satisfacție care nu poate fi descrisă în cuvinte când văd progresele înregistrate de cei care apelează la ajutorul meu.

Care a fost momentul definitoriu/ personalitatea care v-a marcat în carieră?

Pot spune cu certitudine că momentul definitoriu pentru mine a fost cel în care am ales să lucrez cu copiii cu tulburare de spectru autist. M-am bucurat de reușita fiecăruia dintre ei și am înțeles cât de importantă a fost pentru ei susținerea mea. Acest lucru a fost suficient să mă determine să continui munca cu acești copii.

Care este momentul cel mai frumos din activitate care vă vine acum în minte?

Sunt foarte multe, dar de departe cel mai frumos a fost acela când un copil cu autism mi-a spus numele și m-a întrebat ce fac. Nu cred că mulți realizează ce progres fantastic este pentru un copil cu un astfel de diagnostic acest lucru, aparent banal. Nu vă puteți imagina cât de important a devenit și pentru mine acest moment pe care mereu îl voi purta în suflet.

Cum ați ajuns la Biblioteca Județeană Brăila și de ce ați ales biblioteca pentru activitatea dumneavoastră? Ce activitate ați desfășurat la Bibliotecă?

La Biblioteca Județeană Brăila am ajuns întâmplător, când am organizat o serbare pentru

copiii cu autism, iar conducerea bibliotecii a fost singura care mi-a oferit sprijinul. De-a lungul timpului am fost implicată în numeroase activități sociale organizate în colaborare cu Biserica, cu școlile din mediul rural și liceele brăilene. Apoi a apărut ideea organizării unor workshop-uri gratuite *De vorbă cu psihologul nostru expert* cu teme de interes pentru publicul larg: limbajul corpului sau cum să ghicești gândurile oamenilor în funcție de gesturi, identificarea intențiilor și motivațiilor din spatele discursului verbal al unei persoane, blocajul în traumă (Eu și stresul), Autizarea virtuală a adolescenților și psihologia dezvoltării copilului, Anxietatea – o afecțiune comună, Femeia într-un singur cuvânt: Supererou, Puterea minții și hipnoza pentru diminuarea stresului etc, ateliere concretizate lunar, în spațiul bibliotecii.

De asemenea am participat la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila, în calitate de lector, la proiectul *Cartea vie a profesiei*, o activitate destinată adolescenților. Le-am vorbit celor veniți de la diverse licee din oraș despre profesia mea, despre ceea ce presupune ea. Am văzut mult interes din partea generațiilor actuale pentru psihologie, lucru care mă bucură. În același timp am remarcat și nevoia multora dintre ei de a fi ascultați și înțeleși. De altfel am reușit să țin aproape de mine un grup de tineri care au trecut cu ajutor de specialitate peste anumite obstacole în viață și care acum mă susțin pentru a-i sprijini pe alții aflați în situații asemănătoare.

Ce înseamnă cartea pentru dumneavoastră?

Baza alegerii profesiei de psiholog! Fără carte nu aș fi putut să devin ceea ce sunt astăzi.

Pasiuni: Călătoriile și salvarea animalelor fără stăpân.

Citat preferat: *Decența este o haină elegantă care nu poate fi purtată de oricine.* (Betty Marcovici)

Portret de voluntar

Nume și prenume: Cabăț Maria-Cristina

Studii: Colegiul Național *Ana Aslan* Brăila

Viața personală/Familie: Sunt clasa a XI-a, am vârsta de 17 ani și provin dintr-o familie cu patru membri, părinții mei și o soră mai mare cu 13 ani.

Ce înseamnă pentru tine a fi voluntar?

A fi voluntar este foarte important pentru mine, atâta timp cât pot să ajut copiii și să fac activități cu ei, să îi văd bucuroși și fericiți. Atunci sunt și eu la fel, alături de ei.

De când faci voluntariat și care sunt domeniile în care ai activat în acest sens?

Fac voluntariat de patru ani, în domenii diverse, cel mai adesea la bibliotecă.

Ce te-a determinat să faci voluntariat?

De când eram mică, îmi plăceau foarte mult copiii și când mi s-a propus să fiu voluntară am acceptat imediat, fără să stau pe gânduri. Copiii au fost motivul pentru care am acceptat acest lucru din toată inima.

Ce te motivează în activitatea de voluntariat?

În activitatea de voluntariat mă motivează foarte tare zâmbetul inocent al copiilor, faptul că pot să îi învăț ceva: să memoreze, să aplice ceea ce au învățat. Când la finalul activității vin la mine, mă strâng în brațe și îmi mulțumesc, asta este singura mea motivație.

Cum ai ajuns la Biblioteca Județeană Brăila și de ce ai ales biblioteca pentru activitatea ta?

Am participat la un concurs de istorie și premiile se ofereau la bibliotecă, iar o doamnă de aici ne-a spus că pe timp de vară se fac activități la diferite ateliere și că putem veni să ne înscriem. Am ales biblioteca pentru activitatea mea deoarece doamnele

bibliotecare te atrag prin simțul-umorului, prin iubirea și dedicarea lor față de copii, se implică foarte mult și pun suflet în tot ceea ce fac. Biblioteca mi-a deschis multe căi de cunoaștere. Aici am învățat foarte multe și pot spune că m-am simțit ca un mic ucenic.

Care este categoria de vârstă cu care ai ales să lucrezi? De ce?

Categoria de vârstă cu care am ales să lucrez a fost cea între 5-14 ani. Prefer această categorie de vârstă deoarece cu cei mici îmi place să mă joc, să fac diferite activități, să îi ajut să învețe ceva de la mine, să le ofer sprijin acolo unde au nevoie, pe când cu cei mai mari, lucrurile stau diferit. Ei înțeleg totul mai bine, sunt mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul lor și sunt deschiși pentru socializare.

Describe în câteva cuvinte proiectul pe care îl desfășori la bibliotecă.

Proiectele în cadrul cărora sunt voluntar la bibliotecă sunt *Colorăm Viața* și *Construim Împreună*. Acestea sunt dedicate copiilor cu CES, Sindrom Down și autism, iar pentru mine este o plăcere să lucrez cu ei.

Ai satisfacții în urma voluntariatului?

Da, deoarece mă bucur că pot să ajut pe cineva, să fac un copil bucuros și interesat de orice altceva în afară de laptop, tabletă sau telefon.

Intenționezi să continui astfel de acțiuni? Ai și alte proiecte în plan?

Da, vreau să continui cu astfel de acțiuni. Mi-aș dori când o să am un salariu, o familie, să înființez o asociație prin intermediul căreia să pot ajuta copiii bolnavi, pe cei cu dizabilități pentru că ei au mai multă nevoie de noi. Pentru mine acesta ar fi visul meu împlinit.

Sfătuiești și alte persoane să facă voluntariat? De ce?

Recomand tuturor din toată inima să participe la cât mai multe activități de voluntariat. Este o experiență de neuitat, din care ai ce învăța și îi poți face pe alții fericiți. Cel mai frumos moment este la sfârșitul activității când ți se mulțumește pentru munca

depusă, pentru că ești tu, un om obișnuit care poate să schimbe ceva.

Caracterizează-te în câteva cuvinte. Ce te pasionează?

De obicei nu prea îmi place să vorbesc despre mine, încerc să îi las pe ceilalți din jurul meu să o facă. Totuși, sunt o fată simplă, credincioasă, o fată căreia îi place să ajute, o fire comunicativă, prietenoasă, încerc să mă adaptez la tot ceea ce ne rezervă viața și să-L las pe Dumnezeu să îmi călăuzească pașii. Mă pasionează cititul foarte mult, mai ales cărțile de psihologie, îmi place să dansez (un simplu hobby), îmi place foarte mult să petrec timpul cu cei dragi și să fiu alături de copii la bibliotecă.

Există o persoană/o personalitate/un citat care te inspiră, te motivează în viață?

Singurul lucru care mă motivează în viață sunt alți copii care nu au posibilitățile mele și care în ciuda unor dizabilități fizice sau psihice pot să treacă peste toate cu zâmbetul pe buze fiind foarte optimiști. Când îi privesc, simt că eu nu am niciun motiv pentru care să spun că nu pot. Ei sunt exemplul meu pentru care trebuie să lupt în viață.

SOCIETATEA CARPAȚII – SECȚIUNEA II BRĂILA

Documente de arhivă în colecțiile Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila

(Continuare din numărul trecut)

Angela CHIRIAC

Șef serviciu Dezvoltarea Colecțiilor și
Catalogarea Documentelor
Biblioteca Județeană Panait Istrati

Acte justificative ale Comisiei de lichidare a societății *Carpații* – Secțiunea II Brăila

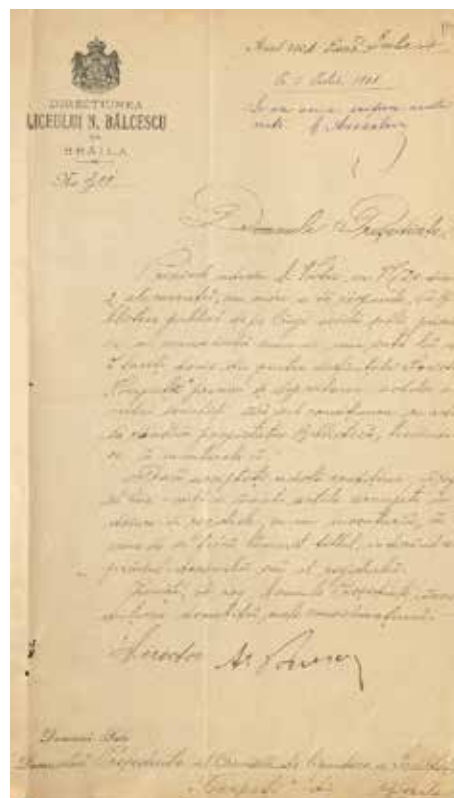
Comisiunea instituită pentru lichidarea desființatei Societăți «*Carpații*» secțiunea II Brăila ia hotărârea de a întrebuița fondul acesteia în scop filantropic, în special ca *ajutor pentru scopuri culturale*. Depozitari ai averii secțiunii au fost numiți George Avesalom, vicepreședinte, și Dimitrie C. Panțu, casier.

În scrisorile de mulțumire, confirmările de primire și în alte acte justificative, este menționată o *adresă* din iunie 1900, pe care comisia a trimis-o celor care au beneficiat de sumele provenite din capitalul societății la lichidarea acesteia.

Comisia a dat curs și cererilor din partea studenților, elevilor, părinților aflați în dificultatea de a-și trimite copiii la școală din lipsa banilor, care solicitau sprijin financiar pentru studii.

De asemenea, au primit ajutor în bani școli, în special din Transilvania, asociații culturale, gazete, alte instituții culturale.

Este important de arătat cum a devenit Biblioteca Județeană posesoarea documentelor Societății *Carpații*, secțiunea II Brăila: Comisia de lichidare, într-o scrisoare adresată lui Atanasie Popescu, directorul Liceului *Nicolae Bălcescu* Brăila, și-a exprimat rugămintea ca Biblioteca publică de pe lângă această școală să accepte o donație în bani și să devină depozitara actelor societății. Atanasie Popescu, care era și bibliotecar, a primit, *însă cu condițiunea ca actele să rămână proprietatea Bibliotecii, trecându-se în inventarele ei*¹.

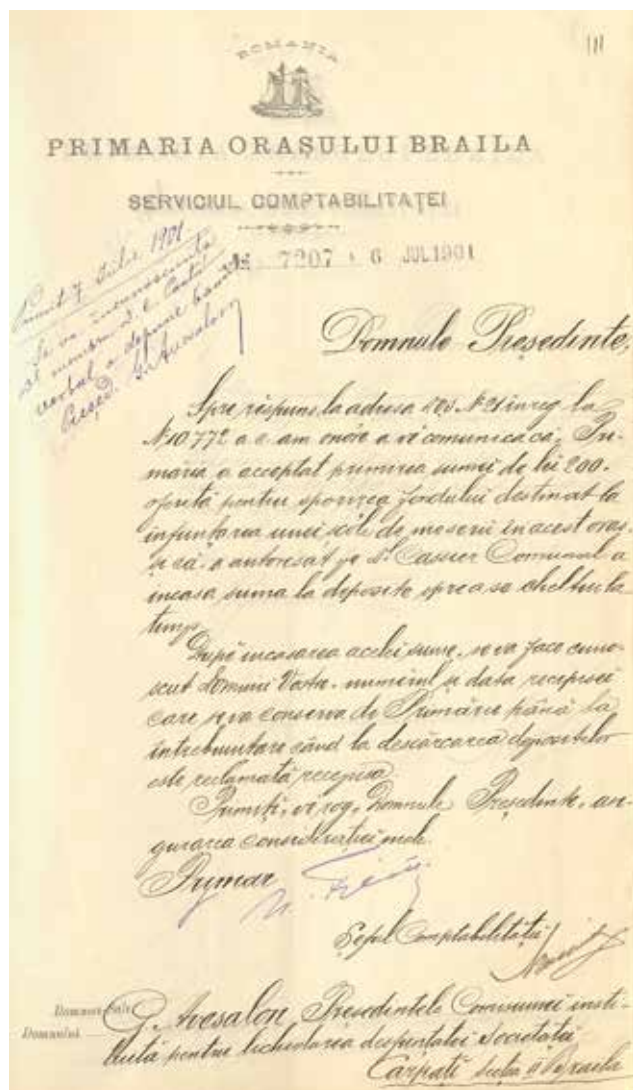

1 Biblioteca publică din Brăila, azi Biblioteca Județeană *Panait Istrati*, înființată prin Decretul Regal nr. 2.134 la 23 august 1881, a funcționat inițial în localul Liceului Real din strada *Rubinelor*, sub conducerea unui comitet administrativ, bibliotecar fiind Atanasie Popescu. În 1886 Liceul Real (Liceul *N. Bălcescu*) se mută în *Bulevardul Alexandru Ioan Cuza*, împreună cu Biblioteca publică. Din 1893 până în 1909, Atanasie Popescu, care era și directorul școlii, a rămas singurul responsabil al bibliotecii. În 1909, biblioteca a trecut în administrarea Primăriei.

Acte filantropice la lichidarea Societății *Carpații*, secțiunea II Brăila

Prezentăm donații făcute de comisia de lichidare și documente care fac referire la acestea:

Școli. Internate. Societăți

Internatul liceelor din Brăila - 1000 de lei în titlu de rentă amortizabilă 4% cu cuponul de 1 iulie 1900 (27 iunie 1900).

Primăria Brăila - 200 lei pentru sporirea fondului destinat înființării unei școli de meserii în Brăila.

Societatea pentru ajutorul școlarilor săraci din Brăila - 500 lei, în scrisuri funciare urbane de București, 5% cu cuponul de 1 iulie 1900² (9 octombrie 1900).

Școlile din Transilvania funcționau cu teama că, dacă nu se supuneau legilor, ar fi fost închise sau confiscate, generațiile viitoare ale comunităților de români riscând ca, rămânând fără învățătură în limba maternă, să-și piardă identitatea³.

Epitropia Bisericii greco-orientale române Sf. Nicolae din Brașov

...1000 de lei, valoare nominală, în titlu de rentă română amortizabilă 4% cu 23 de cupoane, făcută în seama proiectatului internat pentru elevii săraci de la școalele noastre.

Onorata adunare generală a desființatei societăți «Carpații», secțiunea II din Brăila, nu putea să facă o faptă mai bună decât aceasta. Câți elevi săraci - și avem foarte mulți

d'aceștia - care se vor împărtăși de binefacerile internatului, nu vor pomeni cu recunoștință numele D-voastră... (25 septembrie 1900).

14 octombrie 1900 - scrisoare de mulțumire din partea Școlii Comerciale Superioare greco-orientale române din Brașov, director - Arseni Vlaicu - în care se arată că a primit actul *fundațional*.

2 Este vorba de Societatea Creditul Funciar Urban din București. v. Legea din 5 aprilie 1873, care a prevăzut introducerea infrastructurii de bază pentru creditul ipotecar, prin înființarea Asociațiilor Mutuale ale Acționarilor. La un timp după aceea, la 17 decembrie 1874, a fost înființată Societatea de Credit Funciar Urban din București. Înaintea celui de-al Doilea Război Mondial era larg recunoscut că aceasta a jucat un rol important în dezvoltarea general urbanistică a orașului București (Comuna București, cum se numea la începuturi) și a altor orașe din întreaga țară.

3 Apărută mai târziu, în 1907, Legea Apponyi urmărea desființarea școlilor confesionale românești și înlocuirea lor prin școli de stat cu predare în limba maghiară.

Reuniunea femeilor din Zărnești - președinte Maria Garoiu (înființată în 1880) - 500 de lei pentru a ajuta la sporirea fondului necesar pentru susținerea școlii de fete.

Școala din comuna Valendorf, comitatul Târnava Mare, Transilvania - 500 lei pentru întreținerea școlii și plata învățătorului.

Cerere trimisă de comitetul parohial, în calitate de *scaun școlar*⁴, semnată de membrii acestuia, paroh și notar.

Nu aflăm de prisos de a supune la cunoștința onoratei comisiuni că această școală e amenințată din partea autorităților școlare ungurești de a fi prefăcută în școală de stat ungurească, dacă noi, românii, nu ne vom putea procura mijloacele suficiente pentru întreținerea ei, conform legilor școlare de aici.

Și aceasta cu atât mai de temut că noi suntem o comună bisericească foarte săracă, fără niciun izvor de venit, iar ungurii au în comuna noastră școală de stat ungurească, unde vreau a ne contopi și pre noi pentru pierderea limbei noastre române.

Școala din comuna Viștea-superioară, comitatul Făgărașului, Transilvania - 3000 lei valoare nominală, în 3 titluri de rentă română amortizabilă 4%, pentru reparații și modificări la localul destinat școlii confesionale române din comună.

Două cereri (24 septembrie 1895 și 5 octombrie 1899) trimise de comitetul parohial, în calitate de scaun școlar, semnate de membrii acestuia și de paroh.

Comuna noastră, numită Viștea-superioară, situată la poalele munților Carpați, pe teritoriul Transilvaniei, în comitatul Făgărașului, compusă din 270 familii, cu o populațiune pur românească de 1320 suflete, care dă anual un contingent de 200 școlari de ambe-sexele, deși are un local de școală confesională, dar acest local din cauza vechimei sale și a sistemului anti-școlastic, nu mai este astăzi nici corespunzător cerințelor învățământului și nouălor proiecte de reorganizarea școalelor ale guvernului țării, nici suficient pentru numărul de elevi chieși a frecventa școala, așa că dacă zisul local nu se va pune în stare bună printr-o reparațiune și modificare radicală în termen de cel mult un an, guvernul unguresc, bazat pe dispozițiunile nouălelor legi școlare, va interveni, va lua asupra-și reparațiunea școalei sau reconstruirea ei din nou, și apoi o va prenumăra între școalele statului.

...

Dacă scopul asociațiunii D-voastră este cultural, apoi nu poate fi teren mai propriu pentru atingerea lui, decât acela de a reedifica în aceste timpuri grele un templu destinat instrucțiunii și educațiunii tinerelor generațiuni prezente și viitoare din văile Carpaților.

În cea de-a doua cerere:

...situația nu numai că nu s-a ameliorat, ci din contră, s-a mai agravat și pericolul a devenit tot mai amenințător. Ni s-a pus ca ultim termen pentru adaptarea corespunzătoare a localului de școală începutul anului școlar viitor.

Considerând că noi, din propriile noastre mijloace, precum până astăzi n-am putut, așa nu vom putea nici în viitor a ne readuce zidirea școalei în stare corespunzătoare, din cauza sărăciei acestei comune, situată la poalele munților Făgărașului, unde pământul este puțin productiv – suntem siliți a ne ruga din nou de Dvoastră, Dle Președinte, pentru a mijloci la Societatea «Carpații» că, dacă dispune de mijloace pecuniare, să ne vină în ajutor cu suma

⁴ Consiliu, comitet școlar.

de mai sus [1500 florini, respectiv 3000 lei n. n] și astfel să scape de perire o școală română, în care an de an se adăpostesc și se cresc în dulcea limbă maternă la 200 de copilași români, speranța noastră viitoare.

Scrisoare de mulțumire:

...Este de neprețuit valoarea acestui ajutor ce ni se oferă cu atâta generozitate. Prin el ați salvat o școală română de pericolul ce o amenința din partea neîmpăcaților inamici ai culturii și existenței noastre, ca popor, în această patrie străbună.

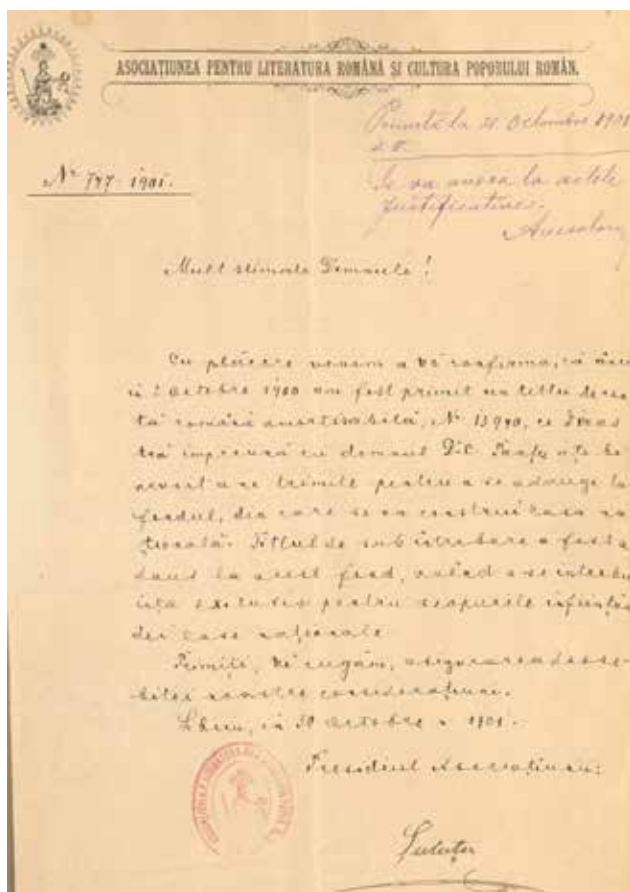
Școala românească confesională din Cernatu-Săcelelor, comitatul Brașovului - 1500 de lei pentru achitarea unei părți din datoria la bancă a școlii:

Cu ocaziunea clădirii noului local pentru școala românească confesională din comuna Cernatul-Săcelelor, comitatul Brașovului, a fost nevoit de a se împrumuta de la Banca «Albina» din Brașov cu suma de 3600 de florini.

Comitetul nostru parohial al bisericii rom. gr. or. din Cernatul – Săcelelor a luat cunoștință de trimiterea sumei de Lei noi 1500 la «Albina» în Brașov în scopul depurării (?) datoriei bisericii noastre pentru zidirea școalei române de pe lângă această sf. biserică.

Instituții, asociații culturale

Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu

...1000 de lei, valoare nominală, în titlu de rentă română amortizabilă - adăugat la fondul destinat construirii Casei Naționale în Sibiu (3 octombrie 1900).

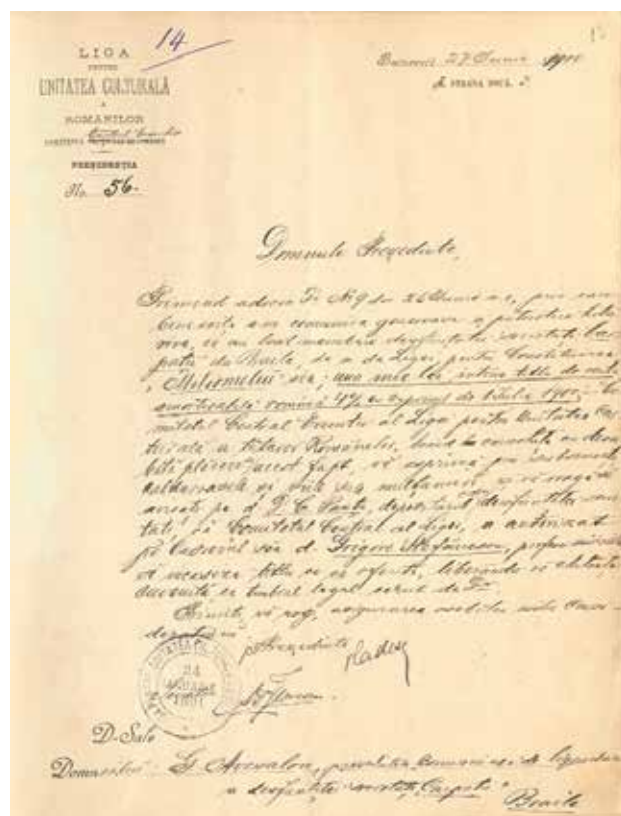
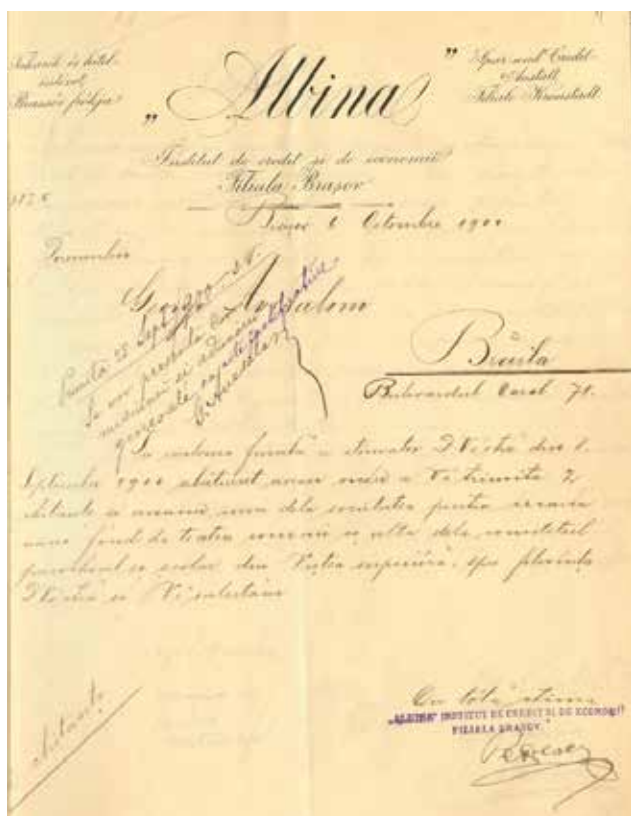
Institutul de credit și de economii Albina, filiala Brașov

...1000 de lei, valoare nominală, în titlu de rentă română amortizabilă 4%, cu 23 de cupoane – pentru crearea unui fond de teatru român.

Societatea pentru fondul de teatru român a primit suma prin Institutul de credit și de economii Albina.

Liga pentru unitatea culturală a românilor București

...1000 de lei în titlu de rentă amortizabilă română 4% cu cuponul de 1 iulie 1900 (27 iunie 1900).

Familii sărace cu copii la școală

Gheorghe Rădulescu, Brăila, membru al societății - un ajutor de 500 de lei.

...fost membru al societății încă de la formarea ei, fiind acum înconjurat de o familie foarte grea de 10 copii, din care 6, cei mai mici, la începutul învățaturii, neavând nici un venit, nicio ocupațiune, neputând a le procura chiar cele trebuincioase de școală, viu a vă ruga, Domnule Președinte, a mă ajuta să pot ține copiii în școală.

Maria Athanasiu din Brăila, văduvă, mamă a trei copii - 350 de lei pentru susținerea în școală a copiilor.

1900, Iunie 20. Comisiunea, văzând această cerere și luând informațiune pozitivă că Doamna Maria Christache Atanasiu, văduva decedatului institutor Christache Atanasiu din Brăila, în adevăr are în școală pe cei trei fii arătați anume în această cerere și că este lipsită de mijloacele pecuniare pentru întreținerea lor, îi acordă suma de lei trei sute cincizeci (350) din averea desființatei Societăți Carpații, conform aceasta cu deciziunea adunării generale din 4 iunie curent [1900 n.n.].

C. Oltianu, Brăila - 1000 lei pentru întreținerea la școală a celor 3 copii.

Maria Petcu, din Brăila, văduvă cu 7 copii - 2000 lei.

Ana I. Necula, comuna Satulung, comitatul Brașov - 100 lei pentru întreținerea la școală a celor 5 copii.

Studenti. Elevi

Obținând timp de doi ani o subvenție anuală de 150 lei de la Soc. «Carpații» ce aveți onoarea a prezida, vă rog a fi interpretul rugărei mele, mijlocind acordarea zisei subvențiuni încă pe anul școlastic 1899/1900 când voi lua D[octo]ratul, căci statutele Universității din Berlin nu admit la promovarea de Dr. decât pe acei care au absolvit cel puțin 6 semestre (3 ani) la universitățile germane, astfel că, pe lângă toată silința dată, trebuie totuși să aștept expirarea termenului de 3 ani spre a putea da examenul de D.

În anul trecut școlar am ascultat la Universitatea de aici, între altele, și un curs special despre «Teoria matematică a asigurărilor asupra vieții», curs pe care îl continu[u] și în anul acesta. Am dat o deosebită atențiune acestui curs,

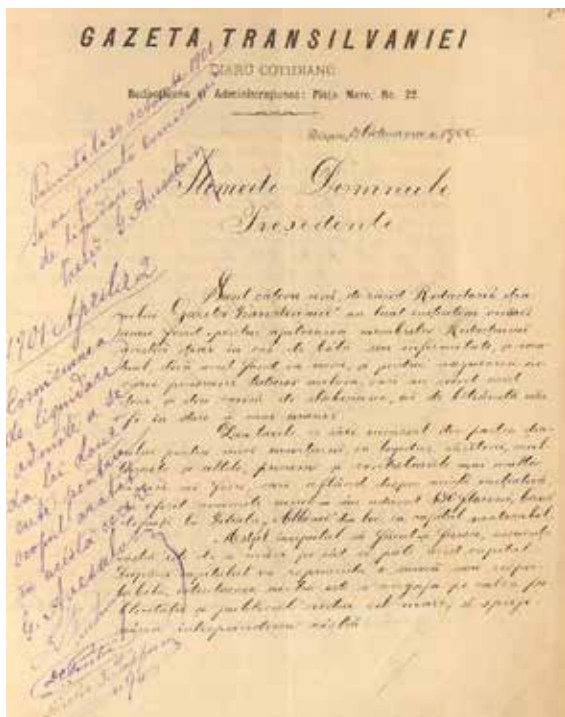
fie pentru că aveam aplicație, fie pentru că vedeam că pe terenul acesta, nouă, Românilor; ne lipsesc aproape cu totul tot specialiștii, și deci poate că voi putea fi folositor viitoarei noastre dezvoltări economice-financiare. Nu cred de prisos a aminti că am lucrat în românește un tratat special despre teoria asigurărilor asupra vieții, tratat ce tocmai apare în «Revista economică» din Sibiu.

În sprijinul studentului Ioan I. Lepădatu intervine și directorul Școlii Comerciale superioare greco-orientale române din Sibiu, Arseni Vlaicu.

Iovian Moldovan, elev în clasa a VIII-a gimnazială la Liceul Român din Brașov - 200 de lei pentru continuarea studiilor.

I. C. Panțu, fost elev la liceul din Brăila - 350 de lei pentru continuarea studiilor.

1900, Iunie 20. Comisiunea, văzând această cerere și fiind deplin încredințată că cerentul este orfan de părinți, cu prea puține mijloace pecuniare și silitor la învățătură, îi acordă lei 350 din fondul disponibil spre a putea continua studiile în școala politehnică din străinătate.

Publicații

Gazeta Transilvaniei, ziar cotidian, Brașov⁵ - 200 lei.

Corespondență între G. Avesalom și directorul ziarului și redactori ai acestuia:

Sunt câțiva ani de când Redacția ziarului «Gazeta Transilvaniei» au luat inițiativa creării unui fond pentru ajutorarea membrilor Redacțiunii acestui ziar în caz de boală sau infirmitate și, eventual, dacă acest fond va crește, și pentru asigurarea oricărei pensiuni tuturor acelor care au servit acest ziar și din cauză de slăbiciune, ori de bătrânețe n-ar fi în stare a mai munci.

...
Nu mai este de lipsă, credem, Domnule Președinte, și stăruim mult asupra importanței ce a avut-o și o are pentru cultura și înaintarea poporului

român din toate provinciile, ba chiar din toate țările locuite de români, «Gazeta Transilvaniei». Ea a fost antemergătoarea presei române, și astăzi, când susține o luptă viguroasă cu adversarii limbei și națiunii române, ea este dintre toate ziarele de dincoace și de dincolo de Carpați cel mai vechi ziar, putem zice, decanul presei române.

Despre Societatea Carpații:

Noi credem că scopul ce l-a urmărit această Societate a fost tocmai de a întări forțele de luptă națională în șirurile noastre. Deci, credem, n-ați putea mai bine corespunde intențiunilor merituosilor fondatori ai fostei Societăți «Carpații» decât venind cu ocaziunea lichidării averii sale în ajutorul nostru. (semnată de Gregorie Maior, red. șef și de redactorii Traian H. Pop și Ioan Crișan).

⁵ *Gazeta de Transilvania*, primul ziar politic și cultural al românilor din Transilvania. Apare la Brașov, la 12 mar. 1838, sub conducerea lui George Barițiu. De la 3 ian. 1849, apare cu titlul *Gazeta Transilvană*, iar de la 1 dec. 1849, *Gazeta Transilvaniei*. În perioada 1878 - 1910, ziarul l-a avut ca director pe Aureliu Mureșianu.

Comunitatea Greacă din Brăila (II)

Carmen BORDEI
Bibliotecar
Biblioteca Județeană Panait Istrati
Brăila

La Brăila, Ziua Elladei a fost sărbătorită în ajun (24 martie 1996) prin oficierea unui Te Deum la Biserica *Buna Vestire*, cântece și poezii ale copiilor de la grădinița greacă, o masă cu bucate specifice și muzică grecească. Alături de membrii comunității, participă la manifestă-

rile de la Brăila și reprezentanți ai evreilor, turcilor și rușilor lipoveni. În perioada 7 - 9 iunie 1996, a avut loc Festivalul Minorităților Naționale. Spectacolele din cadrul festivalului s-au desfășurat în aer liber, pe Esplanadă, unde tradiția greacă a fost reprezentată prin dansuri grecești în interpretarea copiilor de la Palatul Copiilor și grădinița greacă. De asemenea, în perioada 6 - 10 noiembrie, are loc la Atena, Festivalul Coral Internațional unde Corul *Trison* al Școlii Normale *D. P. Peressicius* dă două reprezentații: pe 8 noiembrie la Atena și apoi pe scena Centrului Cultural din Kifisia.

Anul 1997 se evidențiază din punctul de vedere al relațiilor culturale printr-o serie de manifestări artistice împreună cu grecii din orașul Neakalokratia, regiunea Halkidiki. Pe 9 august 1997, are loc la Teatrul *Maria Filotti* o conferință de presă susținută de regizoarea Cătălina Buzoianu și Catherina Kiss, consilier al Teatrului *Toursky*, urmat de un turneu al teatrului brăilean cu piesa *Chira Chiralina* în Pireu și în alte orașe din Kefalonia. Este adresată o invitație la Brăila pentru Teodoros

Tezopoulos, directorul Festivalului din Delphi. În perioada 10 - 16 decembrie 1997, corul *Trison* participă la Festivalul Coral din Tripolis unde, timp de 4 zile, 12 formații și-au arătat măiestria într-un regal al cântecului. Pe 13 - 14 decembrie, Comunitatea Elenă Brăila organizează o sărbătoare a muzicii grecești și a folclorului românesc prezentând totodată și o serie de colinde.

Pe 25 martie 1998, cu ocazia sărbătoririi Zilei Independenței Greciei, domnul Alexandru Neofitos, președintele Comunității Elene Brăila, participă la o manifestare cultural-artistică organizată la Consulatul General al Greciei de la Constanța. Pe plan local are loc o expoziție de pictură realizată de membrii Comunității Elene, o slujbă religioasă și un program artistic la Clubul *Progresul* în prezența domnului Dimitrius Hronopulus de la Ambasada Greciei București.

25 martie 1999, Ziua Națională a Greciei, sărbătorită anual, se face remarcată printr-o serie de evenimente. Pe 26 martie, Ionel Căndea, directorul Muzeului Brăilei *Carol I* susține un colocviu cu tema *Prezențe grecești în spațiul Pontico-Danubian*, pe 27 martie la Biserica *Buna Vestire* se ține un Te Deum în memoria eroilor de la 1821, iar mai apoi un spectacol la Clubul *Progresul*. Totodată Comunitatea Elenă din Brăila primește un mesaj de felicitare de la doamna Dorothea Duvu Timbuchelisa cu ocazia evenimentului sărbătorit. Luna decembrie 1999 aduce cu ea semnarea documentului de înfrățire a Camerei de Comerț, Industrie și Agricultură Brăila cu Camera de Comerț Katerini – Grecia.

Cu ocazia Zilei Naționale a Greciei, pe 23 martie 2000, se desfășoară un colocviu pe teme de istorie - *Contribuția Comunității*

Elene Brăila la dezvoltarea vieții economice a orașului între cele două războaie mondiale la care au participat: Nicolae Saridache, președintele Comunității Elene Brăila, Ionel Căndea, directorul Muzeului Brăilei *Carol I* și Matheus Milonatis, reprezentantul Ministerului Învățământului din Grecia. Cu această ocazie s-au sărbătorit și 10 ani de la reînființarea Comunității Elene la Brăila. În luna septembrie, în paralel cu ediția a IX-a a Târgului *AgriCultura*, a avut loc comunicarea științifică *Agricultura, Industria Alimentară și dezvoltarea spațiului rural la început de mileniu* susținută de Stella Galanopoulou de la Universitatea Thessalia, care a subliniat avantajele agriculturii intensive, alternative și organice.

La Edessa, între 6 - 8 aprilie 2001, are loc reuniunea Asociației Orașelor Înfrățite: Plevna (Bulgaria) – Bursa (Turcia) – Edessa (Grecia) – Brăila (România) cu scopul de a identifica proiecte de interes comun pentru fiecare oraș. În perioada 24 - 27 mai 2001, la Brăila au loc *Zilele Culturii și Economiei Elene*. Printre oaspeți se află Pashalis Mitiliagas, prefectul regiunii Kozani, Kaptahitis Georgios, prefectul regiunii Kastoria și Petsas Antonios, prefectul regiunii Grevena, invitați de Camera de Comerț, Industrie și Agricultură din Brăila. S-au analizat atunci stadiul investițiilor grecești din regiune și perspectivele lor, semnându-se un protocol de colaborare între cele două Camere. Rolul culturii elene în spațiul românesc a fost subliniat cu prilejul vizitei oaspeților la Biserica Greacă *Buna Vestire*, unde preotul paroh Filip Niculescu a slujit în limba greacă și în limba română și la Biblioteca *Panait Istrati* Brăila unde s-a organizat o expoziție de carte. Formațiile comunității elene au oferit spectacole la clubul *Parnassos*. La Brăila, de Sf. Nicolae, patronul spiritual al orașului, Comunitatea Elenă prezintă un program de colinde românești și grecești, la invitația Primăriei.

În luna martie 2002, se semnează un proiect de înfrățire între Agenția de Dezvoltare Regională Brăila (Luminița Mihailov) și Agenția Elenă pentru Dezvoltare Regională (Valia Pelekanou) pe o durată de 18 luni.

Obiectivele acestei acțiuni sunt stabilirea unor parteneriate inter-administrative, inter-organizatorice și inter-instituționale în vederea implementării Programelor Phare, ISPA și Sapard. Pe data de 25 martie 2002, cu ocazia Zilei Naționale a Greciei, Comunitatea Elenă din Brăila organizează ample manifestări în colaborare cu Muzeul Brăilei. Este vernisată expoziția *Importuri grecești la Dunărea de Jos în antichitate*, Christos Sgouridis explică semnificația zilei, cântă, recită și dansează membrii formațiilor *Trison* și *Asteraki*. Comunitatea Elenă și Muzeul Brăilei *Carol I* organizează în data de 20 aprilie 2002 o serie de manifestări în memoria scriitorului de origine elenă Panait Istrati: o vizită la Casa Memorială din grădina orașului, unde se află și statuia scriitorului, un simpozion desfășurat la Muzeul Brăilei, un program coral al ansamblului *Trison* și al grupului *Asteraki* și o seară grecească la Clubul Comunității Elene.

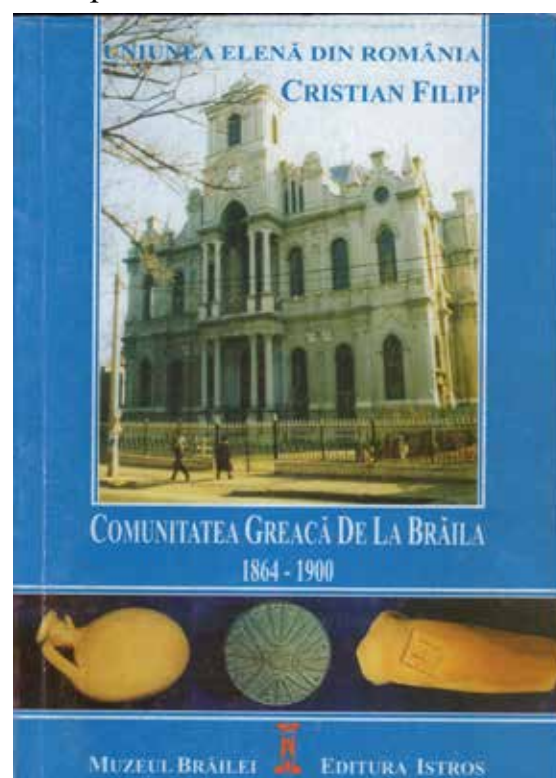
Sărbătoarea religioasă *Izvorul Tămăduirii* a fost un prilej pentru mulți ortodocși din toată țara de a face pelerinaj la Biserica grecească de la Brăila, pe 10 mai 2002, unde, sub sfântul altar, a fost descoperit cu ocazia săpăturilor fundației, un izvor care oferă apă sfântă numai în această zi. În data de 15 mai are loc Duplexul coral Brăila – Salonic. La Teatrul *Maria Filotti* din Brăila a avut loc spectacolul susținut de corul *O.T.E.* din Salonic, corul *Trison* al Inspectoratului Școlar și corul *Asteraki* al Comunității Elene din Brăila. În finalul spectacolului, piesa *Axion Esti* a lui Mikis Theodorakis a fost interpretată de toate cele trei formații.

Cu prilejul deja cunoscutei Zile Naționale, în 20 martie 2003, la Brăila are loc simpozionul cu tema *Etnia greacă - prezență activă în relațiile sociale și culturale din Brăila de-a lungul timpurilor. Permanența relațiilor de prietenie greco-române. Grecia - deținătoare a președinției Uniunii Europene* la Clubul comunității la care a participat și Nikolaos Kafataris, consilier pe lângă Agenția de Dezvoltare Regională Brăila. Sărbătoarea s-a încheiat cu un Te Deum la Biserica *Buna Vestire*. În cadrul Festivalului Elen de la București, care s-a desfășurat în anul 2003, în perioada 31 mai – 1 iunie, Comunitatea Elenă Brăila a fost reprezentată prin Ansamblul *Parnasos* și Formația Corală *To Asteraki*.

În luna iulie, două eleve de la Liceul de Artă au fost prezente la Concursul Internațional de Artă pentru Copii organizat de Asociația *Prietenii Fundației Melina Merkouri* unde s-au înscris 402 lucrări din 13 țări. Pe 20 august 2003, Esplanada Dunării găzduiește un Duplex Cultural Brăila – Kerasini. Pe scenă au evoluat Ansamblul *Parnasos* (Brăila) și Formația Corală *Eptacordi* care a interpretat cântece laice. Oaspeții au fost însoțiți de Arhimandritul Ioannis, manifestarea fiind organizată de Primăria Brăila, Direcția pentru Cultură și Comunitatea Elenă Brăila.

Manifestări dedicate Zilei Elladei sunt organizate în perioada 22 - 28 martie 2004. La Brăila, pe 25 martie 2004, Comunitatea Elenă Brăila organizează în colaborare cu Muzeul Brăilei Simpozionul *Confluente eleno-române la Dunărea de Jos de-a lungul veacurilor* unde conferențiază Ionel Căndea, directorul Muzeului *Carol I*, Hristos Sguridis și N. Saridache; Nicolae Spiru recită poezii în limba greacă. Pe 28 martie, a avut loc lansarea unor lucrări monografice despre elenismul la Brăila (Cristian Filip - *Comunitatea greacă la Brăila (1864-1900)*, și Ionel Căndea – *Comunitatea Greacă de la Brăila: Din cele mai vechi timpuri până în secolul al XIX-lea*) moment continuat de un spectacol la Centrul de Cultură pentru Tineret la care a participat și un ansamblu de dansatori din Salonic.

În luna septembrie 2004, Comunitatea Elenă Brăila organizează pentru simpatizanți curs de limba engleză, iar în octombrie curs de limbă elenă. Pe 26 - 27 septembrie în cadrul festivalului *Zile și nopți de teatru la Brăila* pe scena Teatrului *Maria Filotti*, se joacă spectacolul *Lacomul* de Dimitris Psathas de către trupa Teatrului *Irida* din Corint.

Manifestările dedicate Zilei Naționale a Greciei din 2005 s-au constituit într-o comemorare și o slujbă de pomenire ce a avut loc la Biserica *Buna Vestire*.

La Muzeul Brăilei are loc pe 2 aprilie 2006 vernisajul expoziției *Scrinul cu amintiri*, cu obiecte din colecțiile Muzeului Brăilei *Carol I* și din colecțiile personale ale membrilor comunității elene. Pe 29 aprilie se desfășoară pelerinajul anual de la Biserica Greacă cu ocazia sărbătorii *Izvorul Tămăduirii* după slujba de sfințire a apei de către Prea Sfinția Sa domnul Casian Crăciun, episcopul Dunării de Jos.

Pe data de 25 martie 2007, se ține Hramul Bisericii *Buna Vestire*, unde membrii Comunității Elene sunt părtași la Sfânta Liturghie oficiată de preoții Filip Nicolescu și Dumitru Crețu. Manifestările dedicate Zilei Elladei din anul 2007 au generat în 31 martie un spectacol artistic cu muzică, poezii, dansuri populare alături de o tombolă, toate

susținute de către elevi. În luna iunie, un ansamblu format din tineri greci (alături de alte grupuri ale comunităților turcă și rușilor lipoveni) participă la Sibiu la Festivalul Etniilor *Tezaur Viu*. Pe plan local se inițiază proiectul *Să ne cunoaștem mai bine* de către Asociația *Clubul Voltin* care reunește membri ai comunităților greacă și ruși-lipoveni. Acesta constă într-o întâlnire în cadrul căreia fiecare comunitate și-a prezentat o parte din tradițiile proprii. La Concursul Internațional *Cântecul de dragoste de-a lungul Dunării* ce a avut loc în perioada 10 - 11 august 2007, Comunitatea Elenă a fost reprezentată de Ana Maria Mușat, acompaniată la fluier de Dumitru Popescu.

Cu ocazia festivităților prilejuite de Zilele Brăilei, în august 2008, Brăila primește vizita unei delegații din Bulgaria și Grecia. Delegația greacă provenea din Argostoli și a fost condusă de Sililimidos Georgus, primar și Kunadis Alexandros, viceprimar. S-au evocat atunci legăturile dintre orașe, istoria comercială și culturală, iar în final oaspeții au mers în vizită la Muzeul Brăilei *Carol I*, Teatrul *Maria Filotti* și la Biserica Greacă.

În data de 28 octombrie 2008, grecii de la Brăila sărbătoresc, în colaborare cu Muzeul Brăilei *Carol I*, *Marele Nu* - opoziția curajoasă a grecilor în fața nazismului. Au rostit alocuțiuni: deputatul U.E.R. Dragoș Gabriel Zisopol, președintele Comunității Elene din Brăila Haralambie Caravia, directoarea Editurii *Omonia* din București, Elena Lazăr. Directorul Muzeului Brăilei, prof. univ. Ionel Căndea, a vorbit despre contribuția esențială a grecilor la dezvoltarea Brăilei și a evidențiat contribuția statului elen la reabilitarea Muzeului Brăilei în anul 2000. În final au dansat membrii Ansamblului *Parnasos* al Comunității Elene din Brăila.

(continuare în numărul viitor)

O altfel de istorie - Portul Brăila văzut de istorici, scriitori și jurnaliști (II)

Teodora SOARE

Redactor

Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila

teodora_soare@bjbraila.ro

Din cele mai vechi timpuri, în portul Brăila, au ajuns nave, mai mari sau mai mici, cu mărfuri diverse. Portul Brăila a trecut prin transformări spectaculoase având propria viață și reguli bine definite de funcționare. Documentele păstrate din acele vremuri zugrăvesc viața portuară și consemnează problemele cu care se confruntau breslele angajaților, momentul de constituire a sindicatului, oferind totodată informații importante despre volumul și diversitatea mărfurilor care tranzitau portul brăilean în acea perioadă.

Cuvinte cheie: Brăila, port, istorie, muncitori, nave, comerț, mărfuri, cereale.

Începutul sindicalizării

Dacă în numărul trecut vă prezentam etapele care au dus la apariția portului brăilean și principalele momente care au consacrat activitatea de aici, de această dată facem referire la viața muncitorilor și acțiunile pe care aceștia le-au întreprins în încercarea de a căpăta drepturi salariale și condiții mai bune de muncă. Dezvoltarea portului dunărean a depins de muncitorii și mișcarea sindicală apărută aici. Viața orașului a fost strâns legată de cea a portului ani buni, iar dezvoltarea înfloritoare a locului a atras, în timp, oameni din culturi diferite care au ales să își deschidă afaceri aici, convinși că viața lor poate prospera într-un oraș aflat în plină expansiune.

Interesant este momentul înființării sindicatului muncitorilor, descris cu lux de amănunte de Victor Mihăescu, șef serviciu – șeful Comisariatului de Poliție al Portului Brăila, în lucrarea *Istoricul Mișcărilor Muncitorești din Portul Brăila* – partea I, apărută în anul 1930 la Dunărea Institut de Arte Grafice. Potrivit acestuia, momentul declanșator ar fi fost apariția în vara anului 1909 a unui bătrân de 60–65 de ani, cunoscut sub numele de *Moș Ștefan*, ce vindea rahat și apă rece muncitorilor din port. Unul dintre muncitori, Mitică Nicolau a luat apărarea bătrânului atunci când un client nu a dorit să-i plătească marfa, iar acesta, îndatoritor, a vrut să-l răsplătească. Astfel, cei doi s-au întâlnit în aceeași seară, la o cârciumă, unde Moș Ștefan i-a înmănat o carte *Să fie lumină*, sfătuindu-l pe muncitor să o citească și să le citească și altora din ea. Muncitorul Mitică Nicolau a aflat că bătrânul se numește Ștefan Grigoriu și că este trimis de *Centrala partidului Socialist din București, să facă propagandă în favoarea acestui partid, printre muncitorii din portul Brăila, în care scop, în curând vor sosi din*

BRĂILA — Port

15. Hamali la datorie (și... la fotograf)

Capitală fruntași ai mișcării socialiste spre a ține întruniri și conferințe. Prima întâlnire a Sindicatului Muncitoresc din portul Brăila a avut loc joi, 9 august 1909, iar mai apoi

organizația a devenit legală, constituirea ei fiind adusă la cunoștința prefectului. Imediat după acest moment, au luat ființă o bibliotecă și un serviciu medical pentru muncitori cari se întreținea din 5 bani pe zi, ce era obligat să dea fie-care muncitor. Pentru întreținerea sindicatului, toți membrii plăteau o cotizație de 1 leu pe lună. S'a mai aranjat și o bibliotecă, în care se găseau broșuri de editură socialistă și din Biblioteca pentru toți, exemplare cu caracter tot social. Biblioteca luase ființă din inițiativa socialistului N. D. Cocea și avea de scop educarea maselor în chestiuni cu caracter politic social.

Căpitănia a luat decizia ca fiecare muncitor din port să fie înscris în registrele sale și să știe totodată care-i sunt obligațiile și cum trebuie să se comporte, tocmai pentru a i se putea elibera un carnet de muncitor. Sindicatul muncitorilor nu a fost de acord cu această solicitare, motiv pentru care Căpitănia a renunțat la muncitorii fără carnet. Sindicatul a declanșat grevă generală, chiar a doua zi. Aceasta a ținut șapte zile până când Căpitănia a scos regulamentul din carnet. Rezultatul atât de îmbucurător obținut de muncitorime prin solidarizarea lor, a făcut și pe alți muncitori din port, între cari pe docheri, să se înscrie în sindicat, se mai arată în lucrarea citată.

Războiul a adus schimbări majore în viața portului brăilean și a orașului. Brăila fiind ocupată de armatele inamice, s'a oprit cu desăvârșire accesul ori căror persoane în port, fiind considerat ca zonă de războiu.

Muncitorii căruțași ce mai rămăseseră, erau obligați a se prezenta în fie-care zi în fața Poliției orașului, pentru a fi la dispoziția atât a autorităților ocupante, cât și a publicului. În ce privește pe muncitorii cu brațele, aceștia erau rechiziționați și duși în port să încarce în șlepuri făină și alte produse de ale țării noastre, pe care ocupanții le trimiteau în țările lor.

După război, Iulius Neagu Negulescu pune bazele unei cooperative de consum, Cooperativa de consum poporul muncitor, al cărei rol era distribuirea de alimente la un preț redus muncitorilor.

Muncitorimea din port a făcut în anii care au urmat numeroase greve. Motivul: primeau foarte puțini bani, iar condițiile de muncă erau deosebit de grele. Și alte bresle au apelat la grevă pentru a-și face cunoscute nemulțumirile, fapt pentru care, în 1920, a apărut *Legea pentru reglementarea conflictelor de muncă*. Cu toate regulamentele și pedepsele stipulate în acestea, pe 21 octombrie 1920, a avut loc o grevă generală.

În anii 1922 și 1923 s'a lucrat la reorganizarea sindicatelor pe baza noiei legi, pentru susținerea intereselor economice și încheierea noilor contracte colective de muncă. În primul rând s'a reorganizat sindicatul muncitorilor manuali, înlocuind pe foștii hamali, a căror veche denumire dispare de acum înainte, apoi căruțașii, docherii și ceil'alți. Tot în acest timp și-a reluat activitatea, mai întâi la Galați și pe urmă la Brăila «Uniunea Muncitorilor Manuali și Căruțași din porturile României» având ca președinte de atunci și până astăzi pe Stoica Mihalcea, mai notează Victor Mihăescu.

Pe 17 noiembrie 1927, muncitorii manuali și căruțașii au intrat în grevă. Muncitorii docheri nu au participat la această acțiune. De această dată protestele au ținut 17 zile.

În perioada analizată, în portul Brăila au existat mai multe sindicate muncitorești

și echipe potrivit lucrării citate. Iată care erau acestea: Sindicatul muncitorilor manuali, Sindicatul muncitorilor căruțași, Sindicatul muncitorilor cantaragii-cerealiști linie-magazie, Sindicatul profesional al muncitorilor secăreni, Sindicatul profesional al muncitorilor lopătari, Sindicatul muncitorilor elevatoriști, Sindicatul național al muncitorilor elevatoriști din raza docurilor Brăila, Sindicatul Profesional al Muncitorilor Rujari, Echipa Națională a Muncitorilor Rujari din Docuri, Sindicatul Muncitorilor Docheri și Manufacturiști, Cărbunari, Scândurari și Stivari, Sindicatul Muncitorilor Docheri *Independența*, Echipa II-a Scândurari din Docuri, Sindicatul Muncitorilor Manuali-Cerealiști din Docuri, Echipa Tăvălucarilor, Sindicatul Profesional *Dreptatea* al Muncitorilor Docheri din Atârnați-Brăila, Uniunea Muncitorilor din Porturile și Transporturile României.

Cea din urmă, *Uniunea*, avea drept scop solidarizarea tuturor muncitorilor din porturi, ajutorul moral ce-l dă la încheierea contractelor colective, precum și diferite intervențiuni ce face la autorități și Minister, scăpând de cheltueli sindicatele din țară cu trimiterea delegaților și altele.

Analiză

Cartea *Portul Brăila în 1931: Activitatea actuală față de anii precedenți*, scrisă de Paul Demetriad, inginer insp. General Directorul Docurilor Brăila în 1932, face o analiză a activității portuare prin prisma exporturilor și importurilor consemnate oficial în registrele de activitate.

Inginerul Paul Demetriad notează în

lucrarea sa faptul că în 1930 criza economică se resimțea în portul Brăila. Totuși, exportul de cereale în acel an a fost în creștere față de anii anteriori: *Tonajul cerealelor în 1930 a atins cifra de peste 1.121.172 tone, pe când în 1929 exportul de cereale nu depășise cantitatea de 536.677 tone. Totuși, traficul feroviar de cereale nu a prezentat vre-o creștere față de trecut, de cât pentru sosirile cu cereale la Docuri, unde s'au operat 134.456 tone cereale în 1930, față de numai 71.444 tone cereale în 1929. Sosirile feroviare în portul Brăila, afară din Docuri, sunt chiar, ca tonaj de cereale, în 1930, inferioare sosirilor din 1929 (16.100 vagoane respectiv, față de 17.000 vagoane) și numai grație celor 11.100 vagoane cereale sosite cu căruțele prin Obor, portul Brăila a putut să mai dea de lucru numeroșilor hamali și căruțași, care așteaptă revenire la traficul feroviar ante-belic de aproape 100.000 vagoane cereale.*

7. Piața Portului la începutul secolului XX

Cât privește mișcarea vaselor de navigație fluvială în portul Brăila, potrivit sursei citate anterior, numărul intrărilor de șleपुरi și alte vase fluviale în 1931 a fost de 5.127, iar în anul 1930 a fost înregistrat un număr de 6.129 intrări. În 1931 au ieșit din portul Brăila 644 de șleपुरi încărcate și 4.483 șleपुरi *deșerte*, ce aveau 117.360 tone

din care 84.683 tone cereale și 32.677 tone alte mărfuri. Comparativ cu anul anterior, activitatea în 1931 era în creștere: *Totalul vaselor maritime sosite în portul Brăila în anul 1931 a fost de 536 de corpuri, față de 677 sosiri în anul 1930. Rezultatul este mai slab, deși este unul din cele mai mari ale perioadei postbelice. Ca tonaj de registru, avem în 1930 cifra de 1.686.759 T. R., pe când în 1931 nu mai avem decât 1.304.059 T. R., ceace este explicabil față de reducerea sosirilor; notează autorul care menționează și ieșirile - vapoarele ieșite din portul Brăila în anul 1931 au ridicat un încărcământ de peste 1.404.234 tone cereale, atât indigene cât și o mică parte cerealele străine, precum și 148.564 tone diferite alte mărfuri. Comparativ cu anul 1930, situația este mai slabă; întrucât în acel an, încărcământul de cereale a atins cifra de 1.582.257 tone, dar este superioară la mărfuri generale.*

Lucrarea cuprinde și câteva anexe din care aflăm care erau importurile în Portul și Docurile Brăila în 1931: pește, grâu, orez, susan, fructe, coloniale, colofoniu, untură de pește, ulei de cocos, seu, apă minerală, oxid de fier, cărbuni, ulei mineral, smoală, catran, cretă, sare de mare, asbest, vopsele, produse farmaceutice, curele de transmisie, cânepă, iută, frânghie și sfoară de manila, țesături, hârtie și carton, pietre de moară și de ascuțit, cărămizi refractare, ceramică și porțelan, sticlărie, fontă, fierărie și oțelărie, tuburi și accesorii, sârmă, butoaie de fier, aramă, zinc, tablă, cositor, alamă, aluminiu, bronz, mașini, motoare și articole electrice, automobile, saci, ardezie, linoleum, mușamale.

Cât privește exporturile din Portul și Docurile Brăila în 1931 iată ce vizau acestea: grâu, secară, orz, ovăz, porumb, alte grăunțe alimentare (susan), făină de grâu, alte făini și griș, legume, rădăcini, grăunțe și fructe uleioase (rapiță), tărațe, rămășițe de orez, petrol brut, uleiuri minerale, rafinate și esențe, ciment și puzzolană, alte lemnării brute,

plută, rămășițe de lemn, de plute și de hârtie, lemn ecarisat și tăiat cu ferăstrăul, pastă de lemn, *lucrări de fier sau de oțel necuprinse aiurea (afară de cuțitărie), mărfuri și produse diverse necuprinse aiurea.*

În 1931 se importa marfă de 89.397 tone și se exportau mărfuri de 916.542 tone.

Legi și regulamente

Modificările propuse uzanțelor portului Brăila în 1936 - România. Legi și Decrete a apărut la Atelierele Ziarului *Ancheta*, în 1936. În lucrare, pe articole pornind de la numărul 1 și mergând până la 174 sunt precizate toate modificările aduse regulamentului uzurilor portului Brăila în 1936. Regulile prevăd expresiile uzitate în desfășurarea acestei activități și definițiile în conformitate cu prevederile legale aflate în vigoare la acea dată, cantitățile și calitatea. În același timp sunt oferite detalii privind cerealele, leguminoasele și oleaginoasele – grâu, secară, orz, ovăz, porumb, fasole, sămânță de floarea soarelui, sămânță de in, muștar brun, muștar galben, rapiță sălbatică – de la aspect, preț, calitate, vânzare până la gradul de umiditate, greutate sau corpuri străine tolerate.

Regulamentul conține și informații privind *modul de angajare și sondare al mărfurilor din silozuri, magazii și șlepuri, vânzări din vagoanele depe linie, diferența de calitate și contestațiuni, modul de încheiere al afacerilor, stabilirea prețului și modul de predare, termene de primire și predare, neexecutarea contractului, cesiuni și executarea contractelor - plata, curtajul.*

Mărfurile care ajungeau la Brăila erau verificate și analizate de o comisie special creată în acest sens, totul fiind stipulat în actele oficiale, tocmai pentru ca nimeni să nu poată emite pretenții nejustificate. Iată care erau operațiunile care se executau în portul brăilean și condițiile ce trebuiau îndeplinite: Conform art. 39 în caz de contestațiune

asupra unei diferențe de calitate, părțile vor lua probe contradictorii, sigilându-le. Dacă una din părți refuză de a sigila proba mărfii contestate, partea cealaltă va putea cere comitetului Bursei ca acea probă să fie luată și sigilată de un însărcinat al Bursei. Probele astfel luate vor fi păstrate la secretariatul Bursei. Art. 40. – Dacă printr’o sentință arbitrară, contestațiunile ridicate de una din părți nu vor fi recunoscute ca juste și fondate, partea adversă va avea dreptul la bonificarea tuturor daunelor suferite, precum: stalii, magazinaj, asigurare, dobânzi, plată de lucrători, etc. Art. 41. – Când un cumpărător refuză de a verifica în termenul prescris de regulament calitatea unei mărfi vândute cu termen de predare (à livrer) și pusă la dispoziția sa, vânzătorul are dreptul de a cere Comitetului Bursei facerea acestei verificări. Comitetul Bursei va delega unul sau mai mulți mijlocitori sau experți dintre membrii Asociațiunii Bursei sau/și experți dintre membrii Asociațiunii Bursei, cari să facă această constatare. Pentru contra expertize cari eventual s’ar cere, se vor delega întotdeauna cel puțin două persoane dintre mijlocitorii oficiali și/sau membrii Asociației Bursei. Rapoartele de expertiză și contra expertiză vor servi de bază la regularea eventualelor diferende dintre părți. Art. 42. – La vânzările cu predare Sulina vasele venind din sus de Brăila vor opri la Brăila pentru sondare și agreare, iar mărfurile încărcate în porturile mai jos de Brăila vor fi sondate la sosirea lor în Sulina. Art. 43. – Agrearea mărfurilor la Sulina se va face prin sondare contradictorie de către părți sau prin reprezentanți delegați în scris. În caz de contestațiune, sonda luată în contradictoriu se va sigila de ambele părți sau de o autoritate locală și se va înainta Comitetului Bursei Brăila, spre a se pronunța.

Al doilea capitol face referire la navigația fluvială și cuprinde dispoziții generale, angajamente de transport cu

tona sau vagonul între Gura Văii și Sulina. Cantitatea de încărcat, termene de încărcare și descărcare, plata navlului, stalii, speze de încărcare, alibarea vasului, efectuarea voiajului, polițe de încărcare (conosamente), schimbări de destinație, hivernaj, angajamente de transport cu preț global, angajamente de vase cu ziua, închirieri de șleपुरi pe termene îndelungate, angajamente de vase pentru iernatic, angajamente de vase pentru complectări de vapoare la rada Sulina sau alibări în cursul Dunării sau în radă, angajamente de remorcaje, curtaj.

În Capitolul III – Navigarea maritimă cuprinde dispoziții generale pentru porturile dunărene, inclusiv Brațul Chilia. Potrivit art. 139, *Navlosirile maritime pentru vapoare întregi se pot face după contractul «The 1890 Danube Charter Party» sau «Chamber of Shipping Danube Berth Contract 1911»*, urmând a se stabili la încheiere care din aceste două contracte se aplică. Art. 140 prevedea că *Navlosirile maritime pentru încărcări parțiale au ca bază contractul «Dancon» sau «Sulcon» (Beth terms)*. În cadrul capitolului mai sunt informații privind încărcările parțiale, dar și cele care vizau umplerea în întregime a unor vapoare.

În același timp, regulamentul făcea lumină și în ceea ce privește zilele de lucru legale: art. 161 - zilele de grevă, ploaie, furtună sau viscol, precum și sărbătorile legale recunoscute de Ministerul Muncii, care nu se considerau drept zile de lucru.

În aceeași perioadă, a fost editat și un regulament agreat de Bursa de Cereale de la Brăila, care cuprindea informații despre expresiile uzitate, despre cantități și calitate, despre cereale, leguminoase, condiții generale, navigație fluvială și navigație maritimă. *Lucrarea, Regulamentul uzurilor Portului Brăila*, Bursa de Cereale și Mărfuri Brăila, a apărut la Tipografia Slova din Brăila, în 1936.

Portul în presa vremii

Ziarul *Ancheta* din 15 septembrie 1944 consemnează într-o scurtă informare sumele pe care le câştigaseră angajații din port în luna precedentă, august 1944. *Câştigul zilnic, calculat în medie, ce a revenit fiecărui muncitor pe luna August, a fost: căruțașii câte 115, manualii 303, elevatoriștii 178, rujarii 222, docherii 189, robagii 183, lopătarii vânturători 85, silozarii 39, diverșii 84, ciurarii 78, secărenii 446, șefii de manipulație 83, diverșii dela vad 78 și supraveghetorii de covert câte 68 lei, se menționează în acest ziar brăilean de unde aflăm de altfel că în august 1944, în port au fost 1.870 de muncitori permanenți calificați și 233 de flotanți. În total au fost 2.585 de muncitori calificați.*

Membrii Comisiunii muncii din port s'au întrunit în ședință ordinară, sub președenția d-lui Comandor Tăutu, căpitanul portului. S'a rezolvat câteva litigii de muncă și diferite cereri de înscrieri și transferări de muncitori. D. G. Tomescu, secretarul comisiunii a prezentat o situație asupra ajutoarelor bănești distribuite pe luna august muncitorilor concentrați.

În același ziar, dar din 7 noiembrie 1944, citim o altă știre, de această dată despre nemulțumirile celor care își finalizaseră activitatea în port. Aproximativ 400 de muncitori pensionari în frunte cu Andrei Andreiescu, președintele sindicatului muncitorilor pensionari din port, au trimis o scrisoare ziarului în care se plâneau de pensiile mici acordate de Casa asigurărilor, 3.600 lei lunar, *ceia ce nu ajunge nici pentru pâine*. Soluția găsită de aceștia era împrumutul unei sume de 10.000 lei și să ni se oprească 500 lei lunar pentru a ne procura lemne și zarzavaturi de iarnă. Mai mult, aceștia își doreau ca banii de pensie să le vină odată cu cupoanele, iar pensiile pe lunile decembrie și ianuarie să le fie acordate înaintea sărbătorilor așa cum se întâmpla în

cazul pensionarilor publici. În revendicările din scrisoarea deschisă se menționa că acești foști angajați din port își doreau ca și soțiile lor să beneficieze de asistență medicală și medicamente prin Casa asigurărilor sociale.

În ziarul *Ancheta* din 14 decembrie 1944, a apărut un material despre noile salarii ale marinarilor: *căpitan principal-special 66.600 lei; căpitan principal 61.650 lei, căpitan 58.500 lei, second 50.000 lei, pilot special 60.600 lei, pilot șef 57.450 lei, pilot 54.300 lei, pilot practicant 40.700 lei, șef de echipaj 36.500 lei, marinar la remorcher 39.200 lei, asistent de punte 28.350 lei, mecanic șef motor 74.200 lei, mecanic șef 58.500 lei, mecanic ajutor motor 56.400 lei, mecanic ajutor 47.600 lei, focar ungător 38.000 lei, asistent mașină 32.250 lei, bucătar 30.100 lei, bucătar ajutor 28.350 lei, cameristă 24.800 lei, cârmaciu de tanc 42.250 lei, marinar de tanc 30.100, cârmaciu de șlep 38.300 lei, marinar de șlep 28.000 lei, conducător de șalupă și motorist de șalupă 38.300 lei, mecanic șef elevator 60.000 lei, mecanic ajutor 48.000 lei, manipulant elevator 42.500 lei, manipulant provizoriu 37.400 lei și definitiv 42.500 lei, focar elevator 38.000 lei și pontonier 30.106 lei. Tabloul complet al salariilor este completat de alocațiile zilnice în bani pentru hrană: 900 lei căpitan, 700 lei pilot pentru cazurile de serviciu permanent și 860 lei în caz de rotație, primul mecanic 860 lei, mecanic second 700 lei, șef de echipă 630 lei, marinar 560 lei, focar 630 lei, cârmaciu 600 lei, marinar șlep 500 lei, iar bucătar camerist și asistenți de punte și mașină 450 lei.*

Ziarul *Înainte!*... din data de 6 ianuarie 1945 consemnează într-un articol un raport de activitate de la 17 septembrie 1944 al Sindicatului Marinarilor din Brăila în care sunt trecute revendicările Comitetului Sindicatului și demersurile făcute de acesta în vederea obținerii unor drepturi salariale și a unor condiții mai bune de muncă. Potrivit

publicației brăilene, eforturile făcute de această formațiune sindicală s-au îndreptat către amiralitatea rusă *pentru lămurirea situației marinarilor aflați în Rusia cu vasele și nefiind plătiți de nimeni, familiile lor suferă*, către Subsecretariatul de Stat al Marinei *pentru salarizarea și condițiuni de muncă pentru toate gradele și specialitățile de marinari comerciali*, către Direcția Marinei Comerciale *pentru deblocarea sumei datorată marinarilor aflați în serviciu la Germani*, către Subsecretariatul de Stat al Marinei *în care se arată situația marinarilor îmbarcați cât și asigurarea șederii lor pe vase, pentru cei debarcați, stabilirea salariilor, asigurarea familiilor, aconturi mari la îmbarcare și la plecarea vasului din port. S'a cerut ca angajarea marinarilor să se facă prin Sindicat.*

Articolul consemnează că după toate aceste eforturi s-a reușit deblocarea sumei de 8.000.000 lei prin capitalul DDSG blocat

de Statul Român pentru plata salariilor restante și despăgubiri pentru foștii marinari ai DDSG-ului. Totodată un funcționar din cadrul Direcției Marinei Comerciale urma să redacteze Statutul casei Marinarilor, iar reprezentanții armatorilor Societății de Navigație Direcțiunea Marinei Comerciale Ministerul Economiei Naționale și delegații marinarilor au stabilit acordarea salariilor pentru toate gradele și specialitățile de marinari.

După 1950, economia la nivel național a suferit schimbări care au marcat și fluctuația traficului de mărfuri prin principalele porturi ale României. Brăila nu a făcut excepție nici de această dată. Materiile prime tranzitate prin portul dunărean, după anul menționat, au fost din domeniul industriei, cerealele fiind înlocuite de produse finite ale industriei românești. Datele consemnate ulterior arată că până în 1985 traficul total din portul Brăila crescuse semnificativ, iar în 1990 a fost menționată o și mai mare extindere a activităților existente la nivelul acestei zone.

După numai câțiva ani însă, lucrurile s-au schimbat drastic. Prăbușirea comerțului exterior a însemnat pentru portul din Brăila scăderea volumului de activitate până la valori aproape inexistente. Și nu facem referire doar la tranzitul mărfurilor, ci și la cel al navelor. Schimbările survenite la nivel mondial au dus la modificarea traseului mărfurilor, iar acest lucru a însemnat pentru zona noastră o navigație pe Dunăre redusă.

Decăderea portului Brăila a fost lovitura acordată meseriilor numeroase care se practicau în portul dunărean, multe dintre profesiile de altădată dispărând odată cu diminuarea activității. Pe de altă parte, imposibilitatea de a practica o anumită meserie a dus la dispariția specialiștilor în acel domeniu de nișă.

Foto: I. Munteanu - *Stradele Brăilei*

PROIECTE

Brăila – Ținutul pescăresc de altă dată – 24 de ani de speranță și planuri, la final

Dezideratul conducerii bibliotecii brăilene a fost încă de la înființare identificarea instituției cu o locație prin care aceasta să fie definitorie utilizatorilor ei. Se părea că această dorință a fost îndeplinită cu ocazia centenarului, când biblioteca a primit sediul din *Piața Poligon*, nr. 4, dar deja la acel moment colecțiile erau greu de gestionat în locația propusă. Totuși, efortul de a avea un nou spațiu special structurat pentru o bibliotecă începe să prindă contur odată cu stabilirea ca nou sediu al bibliotecii a clădirii fostei primării din *Calea Călărășilor*, nr. 29. Spațiul a fost amenajat în acest sens, dar în 1989 s-a hotărât ca această locație să fie destinată Universității *Dunărea de Jos* pentru organizarea unui centru universitar la Brăila. Odată cu înființarea Universității în imobilul de pe *Calea Călărășilor*, biblioteca s-a văzut nevoită să-și consolideze și extindă serviciile în jurul spațiului din *Piața Poligon*.

și 5. În anul 2000, este realizată consolidarea, iar o parte dintre servicii se reîntorc aici.

Creșterea colecțiilor de bibliotecă la peste 350.000 de unități bibliografice face imposibilă funcționarea tuturor serviciilor în locația deja tradițională, urmând a se studia posibilitatea integrării spațiale a imobilelor primite în anul 1996 sau dărâmarea acestora și construirea unor spații conforme activităților bibliotecii. În anul 2010, printr-o finanțare din fonduri publice, Consiliul Județean Brăila derulează un proiect prin care se caută realizarea unui imobil care să poată integra atât serviciile, cât și colecțiile bibliotecii. Astfel, după trei ani, la data de 1 aprilie 2013, este dată în administrare noua construcție și, printr-un efort deosebit al personalului, sunt mutate cele peste 300.000 de volume, reinventariate colecțiile, reorganizate spațiile. La numai cinci luni de la mutare, biblioteca a fost deschisă publicului pe data de 13 septembrie.

În vederea renovării clădirii din *Piața Poligon*, nr. 4, în anul 1995, biblioteca se mută temporar în Casa Tineretului, iar pentru extinderea activității instituția primește din partea Primăriei imobilele din *Str. Belvedere 3*

Consider că organizarea spațială a unei biblioteci influențează major tipologia serviciilor pe care aceasta le oferă comunității. Dacă organizarea serviciilor bibliotecii în mod tradițional susține activitatea de informare

și documentare a comunității căreia aceasta i se adresează implicând o dotare specifică cu documente, mobilier și mijloace specifice privind comunicarea eficientă a colecțiilor, problema majoră este aceea de asigurare a *noilor servicii*.

Servicii noi, probabil așa au fost privite și etapele prin care biblioteca a evoluat de la gestionarea de manuscrise până la ceea ce identificăm în acest moment în serviciile de informare și documentare. Tendința actuală, cel puțin la nivel european este de a deplasa ponderea culturală pe care o are biblioteca în comunitate spre un spațiu al cunoașterii, alături de instituțiile din învățământ. Aceasta deoarece bibliotecile moderne sunt implicate în activități de formare continuă, de învățare prin experiment, de alfabetizare digitală ș.a.m.d. Biblioteca brăileană, începând din anul 2013, a experimentat o serie de astfel de servicii noi, într-o strânsă legătură cu serviciile tradiționale.

Am menționat deja că organizarea spațiilor conduce la o modalitate mai eficientă de a derula o serie de servicii adresate comunității. În anul 2017, a fost identificată o sursă de finanțare pentru a pune în valoare terenul din Str. *Belvedere*, nr. 5.

Ideea a fost de a realiza un spațiu multifuncțional pentru a derula și dezvolta servicii noi de bibliotecă. Prin proiect s-a dorit realizarea unui spațiu verde care să poată susține astfel de servicii. În această

zonă, în perioada în care s-a realizat noul sediu al bibliotecii a fost identificat un beci de la mijlocul secolului al XVIII-lea. Dorința noastră era de a câștiga un spațiu cu totul neobișnuit pentru dezvoltarea unei biblioteci tradiționale și de a menține o suprafață verde cât mai mare. Astfel, în parteneriat cu Consiliul Județean Brăila, a fost realizat proiectul ***Brăila – Ținutul pescăresc de altă dată***, derulat prin Programul Operațional de Pescuit și Afaceri Maritime 2014 – 2020. Proiectul s-a derulat pe durata a doi ani, iulie 2018 – iulie 2020 și s-a constituit din realizarea unei expoziții privind istoricul pescuitului la Brăila, itinerarea acesteia în zona pescărească a județului Brăila, activități cu copii și tineri privind importanța pescuitului și nu în ultimul rând reabilitarea beciului. Valoarea proiectului a fost de 1.323.593,51 - formată din 994.026,42 lei cheltuieli eligibile acoperite în procent de 91,29 din fonduri europene și 329.567,09 cheltuieli neeligibile.

Prin proiectul tehnic s-a obținut o suprafață utilă de aproximativ 200 de mp, care în prezent găzduiește expoziția privind *Istoricul pescuitului la Brăila*. Concomitent a fost depus un alt proiect prin aceeași finanțare în urma căruia s-a realizat un parc adiacent cu acest beci. Pentru o integrare spațială armonioasă a celor proiecte, acoperișul beciului a fost acoperit cu o suprafață înierbată peste hidroizolația inițială. Astfel, aici în perioada de vară pe lângă activitățile

din parc se va organiza și o sală de lectură în aer liber.

În cadrul proiectului s-au realizat activități cu copii și tineri din municipiu, dar din păcate, situația prin care trece țara în acest moment nu a permis itinerarea expoziției privind istoria pescuitului la Brăila în zona pescărească, urmând a fi realizată atunci când acest lucru se va putea face în siguranță.

Suprafața reabilitată a beciului este de 200 de mp, dar din punctul de vedere al funcționalității spațiului am câștigat de fapt 400 de mp, deoarece prin accesibilizarea acoperișului beciului putem considera o dublare a suprafeței utile. Prin cele două proiecte biblioteca brăileană a câștigat o suprafață pentru derularea activităților destinate comunității de 884 mp, care conduce la un total de 4.494 mp spații construite.

Odată cu cele două proiecte din perioada 2018 – 2020, biblioteca reușește să finalizeze investițiile într-un spațiu delimitat

de străzile *Belvedere*, *Oituz*, *Teatrului* și *Piața Poligon*, așa cum își propunea în anul 1996, concomitent cu integrarea de servicii noi, bazate pe tehnologia informației și comunicațiilor.

În pragul împlinirii a 140 de ani de la înființare, putem considera că Biblioteca Județeană *Panait Istrati* își găsește un loc bine determinat nu numai între instituțiile publice din Brăila, în cadrul comunității brăilene, ci și spațiul fizic, geografic al municipiului.

Dragoș-Adrian NEAGU,
Manager de proiect

Parcul Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila

Corina CIURARU
 Șef serviciu Automatizare
 Biblioteca Județeană Panait Istrati
 Brăila
 Președinte ANBPR – Filiala Brăila

În 2013, atunci când Biblioteca Județeană a preluat clădirea nou construită din *Piața Poligon* nr. 4, lângă aceasta exista un teren viran principala calitate fiind îmburuienarea din ce în ce mai serioasă, în pofida strădaniilor permanente de a reduce numărul de

plante nefolositoare. Au trecut niște ani cu priorități diverse, în care nu s-au putut alocă bani pentru transformarea acestei zone într-un loc demn de centrul istoric al orașului nostru.

În 2017, s-a ivit posibilitatea accesării de fonduri europene și, pentru că proiectele acoperă niște necesități, identificarea celor mai importante nevoi a fost cea mai simplă activitate din tot ceea ce a urmat. Spațiul liber de lângă clădirea instituției a devenit obiectul de interes pentru două proiecte, scrise, propuse și câștigate în 2018 de Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila. Unul dintre ele avea în vedere realizarea unui parc și s-a numit *Spațiu de recreere, învățare și socializare pe malul Dunării*, finanțat prin Programul Operațional pentru Pescuit și Afaceri Maritime 2014 - 2020, Prioritatea Uniunii Europene 4 - Creșterea gradului de ocupare a forței de muncă și sporirea coeziunii teritoriale, Măsura III.3 – Implementarea Strategiilor de Dezvoltare Locală.

Proiectul, în cifre, se poate prezenta astfel: valoarea totală a contractului de

finanțare este de 391.602,63 lei, din care valoarea totală eligibilă este 348.524,63 lei (100 %) reprezentând finanțare nerambursabilă alocată

flora acvatică specifică zonei; revitalizarea specificului pescăresc al zonei Brăilei, factor generator de tradiții și obiceiuri locale;

de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării. Valoarea eligibilă nerambursabilă din Fondul European pentru Pescuit și Afaceri Maritime este de 261.393,47 lei (75% din valoarea finanțării nerambursabile).

Obiectivul general al proiectului a urmărit ridicarea standardului de viață în zona pescărească a Brăilei prin crearea unui spațiu de agrement, un parc cu acces și activități specifice gratuite de informare și recreere pentru comunitate.

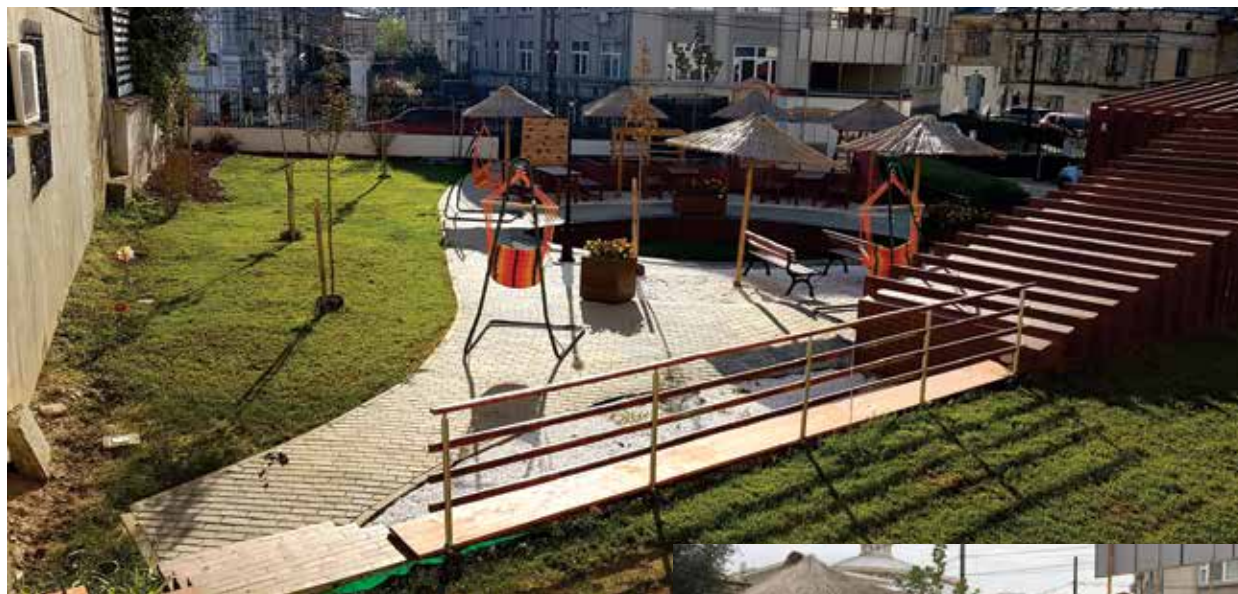
Obiectivele specifice ale proiectului au fost următoarele: educarea tinerei generații în spiritul respectului pentru mediu, pentru protecția lui, schimbările climatice, în general, și ecosistemul Dunării, în special, prin activități care prezintă fauna și

îmbunătățirea calității vieții comunității prin accesul liber la informație și crearea de alternative sănătoase de petrecere a timpului liber; facilitarea accesului gratuit la lectură și informație, cu accent pe partea de patrimoniu local, moștenirea istorică și socială locală, tradiții, activități și personalități locale.

Perioada de implementare a proiectului aferentă activităților desfășurate, conform contractului de finanțare a fost de 24 de luni, respectiv 10 iulie 2018 – 10 iulie 2020. Pandemia a modificat termenul final al proiectului, astfel încât el s-a finalizat la 9 septembrie 2020.

Din punctul de vedere al managementului, proiectul a avut un grad de complexitate ridicat pentru că activitățile

au fost diverse și au inclus și realizarea de lucrări de construcție, mai exact de amenajare a parcului și spațiilor verzi ale acestuia. Lucrările de construcție au implicat, în linii mari, diverse bransamente la rețeaua de apă și curent electric, lucrări de peisagistică, amplasare de instalații de irigații, instalații electrice, de iluminare și multe altele.

Proiectul a mai inclus și câteva activități de promovare a obiectivelor propuse, câteva ateliere la care au participat copii și adulți, aceștia fiind informați despre specificul pescăresc al zonei noastre, despre modalitățile prin care putem proteja fauna și flora de pe malul Dunării și altele.

Parcul a fost proiectat ca un spațiu care să ofere un loc cât mai plăcut de recreere: un bazin cu apă, umbrele din stuf, copaci și arbuști, multă verdeață, băncuțe și mese de lemn, hamace pentru lectură și un spațiu de joacă pentru copii.

El este destinat tuturor celor care au nevoie de un loc unde să se recreeze și să desfășoare diverse activități în aer liber. Parcul este deschis doar pe perioada programului de funcționare al bibliotecii și pentru utilizarea spațiului de joacă pentru copii există câteva reguli impuse pentru prevenirea unor incidente neplăcute.

Încă de la inaugurarea lui, parcul a trezit interesul brăilenilor, presei, ONG-urilor și au început să apară diverse solicitări de utilizare a acestui spațiu. Începerea sezonului friguros a redus numărul vizitatorilor, însă ne-a oferit posibilitatea de a pregăti mai bine spațiile verzi pentru anul următor, plantând trandafiri, lavandă și câțiva copăcei.

Așa cum am precizat, a fost un proiect solicitant, realizat în totalitate de către o echipă a Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila compusă din 10 angajați cu diverse atribuții, pentru care a fost primul proiect cu un astfel de grad de complexitate. Cu toate acestea, rezultatul și feedback-ul primit de la brăileni au fost atât de încurajatoare, încât ne-au ajutat să depășim mult mai ușor efortul depus în realizarea lui și ne-am insuflat dorința de a continua să dezvoltăm, apelând pe viitor tot la fonduri europene, dotarea și serviciile pe care instituția noastră și le propune.

Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila, parteneră într-un nou proiect european

dr. Claudiu BRĂILEANU
Șef serviciu Relații Publice
Biblioteca Județeană Panait Istrati
Brăila

Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila este parteneră într-un nou proiect european, finanțat prin programul Erasmus+ al Comisiei Europene, nr. proiect: 2020-1-SE01-KA202-078001, intitulat *Vocational Innovation using*

Creative new TechnOlogies Resulting in Up-skilling Pathways for Employability and Social Integration (acronim V.I.C.T.O.R.U.P.E.S.I.).

Proiectul este coordonat de această dată de o organizație din Suedia - *Internationella Kvinnoföreningen* și va fi implementat până la data de 31.08.2023. Parteneri în proiect sunt organizații din: Italia, România (Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila și Asociația de Ajutor AMURTEL România, președinte Denise Dahiș), Serbia, Slovenia, Spania.

Integrarea socială și economică a persoanelor cu risc de excluziune socială este principalul obiectiv al acestui proiect, prin pregătirea acestora din punct de vedere emoțional și tehnic, pentru acces la formări profesionale acreditate, care vor deschide oportunități pentru locurile de muncă disponibile pe piața muncii și includerea în diferitele industrii active la nivel local. Prin

acest proiect ne dorim să dezvoltăm o abordare holistică folosind instruirile profesionale ca punct de intrare în ruperea cercului sărăciei persoanelor vulnerabile.

Proiectul nostru abordează nevoile persoanelor vulnerabile cu risc de incluziune socială, astfel: emigranți, șomeri pe termen lung, persoane private de libertate, persoane cu dizabilități, femei cu sindromul Asperger, femei din mediul rural. Al doilea grup țintă va fi alcătuit din profesioniștii care lucrează în domeniul integrării sociale a beneficiarilor descriși.

Al treilea grup țintă vizează centrele de formare profesională de la nivel local, din fiecare țară. Ultimul grup țintă sunt companiile locale care vor fi disponibile pentru a oferi o oportunitate de muncă beneficiarilor noștri.

Managerul acestui proiect din partea Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila este dr. Eduard Claudiu BRĂILEANU, șef serviciu Relații cu Publicul.

Bibliotecarii și voluntarii Bibliotecii participă la formare profesională europeană

În perioada 11 octombrie – 17 octombrie 2020, un grup de cinci bibliotecari și patru voluntari ai Bibliotecii a participat la o mobilitate în Istanbul, Turcia, în cadrul proiectului european intitulat: ***Biblioteca, motorul incluziunii sociale în comunitate***, finanțat prin programul Erasmus+ al Uniunii Europene, nr. proiect: 2019-1-RO01-KA104-061765. Proiectul aparține Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila, iar echipa care a participat la această mobilitate, a fost manageriată de **dr. Eduard Claudiu BRĂILEANU**, șef serviciu Relații cu Publicul în cadrul instituției publice. Activitățile proiectului vizează identificarea unor modalități de incluziune socială a unor categorii de persoane dezavantajate.

În perioada specificată, împreună cu toți ceilalți membri ai echipei de proiect, am participat la sesiuni de instruire cu **Salih Çatal**, formator în cadrul ITEACH ITL INSTITUTE și **Ertruğul Çimen**, director bibliotecar al MEF University, membru în echipa editorială a publicațiilor *Jurnalul de descoperire și de diseminare a informației* și *Jurnalul Internațional al cunoștințelor de management și bune practici și secretar al IFLA* (International Federation of Library Associations). De asemenea, am participat la schimburi de experiență cu colegii bibliotecari de la bibliotecile BURSA BUYUKSENIR BELEDIYESI, NEVMEKAN SAHIL, BAŞAKŞEHİR MILLET KIRAATHANESI din Istanbul, Turcia.

Acolo am luat parte la numeroase sesiuni de instruire în activitățile de incluziune socială a persoanelor dezavantajate, scopul principal al mobilității fiind acela de a dobândi

cunoștințe și abilități pentru activitățile de incluziune socială.

Experiențele și informațiile acumulate în cadrul acestei mobilități constituie modele, exemple de bună practică și urmează să fie fructificate pe întreaga perioadă de desfășurare

a proiectului. Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila și-a propus prin intermediul acestui proiect, să favorizeze accesul la informare și educație non-formală, prin activități culturale, ateliere de lucru, dezbateri, metode non-formale de învățare, sesiuni de informare pentru persoane dezavantajate din orașul și județul Brăila. În acest mod vom contribui la favorizarea integrării sociale a minimum 1.000 de persoane dezavantajate, prin organizarea de evenimente culturale și educative atât la sediul Bibliotecii, al unor unități școlare, cât și la cel de reședință (cămine de bătrâni, spitale, centre de plasament, case de tip familial) ori la domiciliul beneficiarilor (pentru copii cu cerințe educative speciale).

Din cele șapte zile ale perioadei de mobilitate, prima și ultima zi au fost dedicate deplasării echipei de proiect. Astfel, în data de

11.10.2020 a fost efectuată deplasarea echipei, pe ruta Romania-Turcia, următoarele cinci zile fiind dedicate activităților programate pentru această mobilitate, iar ultima zi, 17.10.2020, rezervată revenirii în țară.

Duminică, 11.10.2020

Această zi a fost alocată deplasării către Turcia. Plecarea din Brăila către aeroport a avut loc la ora 4.00, iar avionul a decolat spre Istanbul la ora 7.20. În jurul orei 10.00, am fost întâmpinați de Salih Çatal, formator în cadrul ITEACH ITL INSTITUTE, care a fost gazda noastră pe toată perioada mobilității. Ziua a continuat cu acomodarea și informarea privind programul detaliat pentru următoarele cinci zile.

În acea după-amiază, Salih, ne-a condus la locația de desfășurare a sesiunilor de instruire, unde ne-am familiarizat cu sălile de curs și am aflat detalii despre acea clădire, care în trecut a găzduit birourile Ministerului Apărării Naționale, sub comanda lui Ziya Paşa.

Luni, 12.10.2020

Conform agendei de lucru, în prima zi de activitate, am fost întâmpinați din nou de Salih Çatal, limba utilizată fiind engleza. Activitățile zilei s-au desfășurat la sediul BRITISH FLY. Programul a început cu prezentarea participanților și a organizatorilor. Atât noi, cât și Salih Çatal ne-am prezentat pe rând în câteva cuvinte precizând domeniul de lucru al fiecăruia. Pentru a crea un climat relaxant și reconfortant în vederea bunei desfășurări a activităților, pentru a ne încuraja în a ne exprima liber opiniile, pentru a interacționa și a ne cunoaște reciproc în contexte neobișnuite, am optat pentru practicarea unor exerciții de spargere a gheții. Au fost alese două jocuri care au cuprins o serie de activități activ-participative (*Ecuson* și *Bingo*).

După ce atmosfera a fost destinsă,

a urmat o discuție liberă având ca scop o cunoaștere reciprocă cât mai bună, despre așteptările cu care am venit la acest curs, despre temerile noastre, despre contribuția noastră în cadrul cursului și, nu în ultimul rând, despre provocări.

Finalul zilei a fost rezervat prezentării în detaliu a programului pentru următoarele zile și am avut posibilitatea de a ne lămurii toate aspectele legate de acesta.

Mărti, 13.10.2020

În baza programului stabilit, a doua zi, activitățile au fost prevăzute și efectuate la Biblioteca Orășenească din orașul Bursa, **BURSA BUYUKŞEHİR BELEDİYESİ SETBAŞI ŞEHİR KUPUPHANESİ**, aflată în subordinea Ministerului Culturii și Turismului din Turcia.

Orașul Bursa are mai multe biblioteci: Manuscrisele Bursa Inebey, Biblioteca Nilüfer Akkılîc, și bibliotecile municipale (Biblioteca pentru copii Nilüfer, Biblioteca Nilüfer Üçevler, Biblioteca de poezie Nilüfer). Noi am vizitat **BURSA BUYUKŞEHİR BELEDİYESİ SETBAŞI ŞEHİR KUPUPHANESİ**. Această vizită a debutat cu un mic impediment. Din cauza pandemiei de SARS-COV-2, agenții de securitate nu au permis accesul pentru vizită întregului grup în același timp. De altfel, pentru toți utilizatorii acestei biblioteci accesul era destul de strict. Bagajele erau scanate cu raze X și verificate la intrarea în bibliotecă.

După obținerea aprobărilor șefilor ierarhici, am fost înștiințați că vom putea vizita biblioteca în grupuri formate din maximum trei persoane.

Gazdă ne-a fost **Melik Sancelik** – șef serviciu în cadrul bibliotecii, care pentru început ne-a dat o serie de informații referitoare la clădire. Aceasta a fost construită de Reşat Oyal, la piciorul drept al podului Setbaşı, fiind extinsă în cadrul activităților intensive de dezvoltare, inițiate de către primarul orașului Bursa. Inițial, clădirea a fost destinată ofierii căsătoriilor. Ulterior, aceasta a fost transformată în bibliotecă de către primarul Erdem Saker, la 11 septembrie 1998, dată de la care funcționează ca bibliotecă publică a orașului Bursa. A fost restaurată de municipalitatea metropolitană Bursa în anul 2018 și în prezent are un aspect modern.

Prin funcționalitatea sa și prin conținutul bogat de documente, biblioteca are rolul de a proteja memoria istorică, culturală și socială a Bursei și de a transfera aceste valori generațiilor viitoare.

După ce ne-a fost prezentat un scurt istoric al clădirii, a început vizitarea propriu-zisă a spațiilor. Biblioteca deservește cititorii și cercetătorii prin Sala de lectură generală Umurbey, Departamentul de periodice Ahmed-i Dai, certificatul Lami-i Çelebi Bursa și Secția pentru copii. În momentul vizitei noastre utilizatorii aveau acces doar la sala de lectură și la secția de cercetare.

Miercuri, 14.10.2020

Activitățile celei de-a treia zile s-au desfășurat la sediul BRITISH FLY. Trainerul nostru a fost domnul Ertuğrul Çimen, personalitate de referință a biblioteconomiei din Turcia, posesorul unui Curriculum Vitae impresionant. Domnul Çimen este absolvent al Facultății de Literatură a Universității Hacettepe, Departamentul de Biblioteconomie și al programului de masterat în Finanțe și Bănci al Institutului de Științe Sociale din cadrul Universității

Kadir Has. Actualmente, îndeplinește funcția de director al bibliotecii Universității MEF, o instituție de învățământ privată, non-profit, cu sediul la Istanbul. Domeniile sale de interes profesional sunt: managementul bibliotecilor academice, consorțipurile de biblioteci, drepturile de autor ale resurselor

electronice, colaborarea între biblioteci, punerea în comun a resurselor și diseminarea documentelor, programele de instruire permanentă și de schimb de experiență pentru bibliotecari. Domnul Çimen, joacă un rol activ în cadrul organizațiilor profesionale, atât la nivel național, cât și internațional. A fost președintele Consorțiului Bibliotecilor Universitare din Anatolia (ANKOS) și membru în comitetul de conducere al Asociației Bibliotecilor din Turcia (TLA), a activat în cadrul Secretariatului Comitetului pentru Diseminarea Documentelor și Punerea în Comun a Resurselor din cadrul IFLA. Face parte din comitetul editorial al publicațiilor de profil biblioteconomic Information Discovery and Delivery Journal (Emerald Publishing) și International Journal of Knowledge Management and Practices (IJKMP).

Cursul domnului Çimen a fost structurat pe domenii precum sistemul educațional de predare a materiei biblioteconomie și știința informării în Turcia, asociații de profil, activități în cadrul bibliotecilor, tipuri de biblioteci din țara gazdă și o secțiune finală dedicată întrebărilor și răspunsurilor.

După ce ne-am cunoscut reciproc, Ertugrul Çimen ne-a prezentat sistemul public de biblioteci din Turcia. Prezentarea a început cu câteva noțiuni generale referitoare la conexiunile dintre relațiile interumane și cultura organizațională în bibliotecile publice, prin prisma transformărilor prin care trec acestea, pentru a deveni centre comunitare cu rol de facilitatori în incluziunea socială a persoanelor defavorizate.

Joi, 15.10.2020

Conform planificării aferentei zilei de joi, pregătirea noastră în prima parte a zilei s-a desfășurat la sediul BRITISH FLY, trainerul nostru fiind Ertruğul Çimen. Am discutat despre activități în biblioteci, relația cu ONG-urile, proiecte culturale în bibliotecă. În partea a doua a zilei, am vizitat Biblioteca NEVMEKAN, însoțiți de coordonatorul proiectului din partea turcă, Salih Çatal.

Domnul Ertruğul Çimen ne-a vorbit pentru început despre activitățile din biblioteci. Am fost informați că bibliotecile publice din Turcia sunt în subordinea Ministerului Culturii și Turismului. Conform statisticii oficiale din anul 2019, existau 1.182 de biblioteci publice, care însumau 20.742.540 de colecții. Un număr de 3.995.920 de utilizatori înregistrați au împrumutat 12.823.652 de titluri în 31.451.920 de vizite. În Turcia se construiește mult - infrastructură, locuințe, spitale, moschei și, nu în ultimul rând, biblioteci. Există biblioteci nou construite în majoritatea regiunilor țării, în stiluri arhitecturale variate, inclusiv stiluri moderne sau care încearcă să îmbine moștenirea arhitecturii Imperiului Otoman cu maniera și nevoile contemporane. Majoritatea acestora au activități și programe dedicate persoanelor dezavantajate, cum ar fi cele fără locuință sau refugiații - dintre care vecinii din Siria devastată de război constituie o comunitate foarte importantă - locuitorii din zonele rurale izolate - pentru care există servicii

de împrumut mobile, de tipul bibliobus. Referitor la refugiați, bibliotecile organizează și acțiuni prin care le predau limba turcă, cursuri pentru femei, totul pentru a-i ajuta să se integreze mai ușor în comunitatea adoptivă. Bibliotecile turce au activități dintre cele mai

variate, pentru un public pe măsură. Pe lângă activitățile pentru persoanele dezavantajate amintite, există cele pentru diferite grupe de vârstă, pentru interese educaționale și culturale diverse, toate regăsindu-se pe un portal național al bibliotecilor, la adresa: <http://www.earsiv.gov.tr/>. Site-ul care-l conține oferă posibilitatea căutării în baza de date cu activități și a interogării acestora după diferite criterii. Multe dintre activitățile bibliotecilor turce se regăsesc și în cadrul bibliotecii noastre. Atelierele de hand-made, de pictat pe pietre, lectura pentru copii, cursuri de caligrafie, origami sunt cunoscute bibliotecilor din ambele țări. Diverse audiții muzicale și recitaluri, aniversări se regăsesc și la noi.

Vineri, 16.10.2020

Ziua a 5-a. Bibliotecile și incluziunea socială. Evaluarea cursului.

Vineri, 16 octombrie 2020, ne-am întâlnit în sala de curs la ora 9.00. Obiectivele acestei zile au fost bibliotecile și incluziunea socială, evaluarea cursului și concluzii, iar după-amiaza zilei a fost rezervată pentru o nouă vizită la bibliotecă, de această dată fiind vorba despre o altă bibliotecă publică din Istanbul, Başakşehir Millet kütüphanesi. Domnul profesor Ertugrul Çimen ne-a vorbit, pe larg, pentru început despre biblioteci și incluziunea socială. Am aflat că Serviciile și Regulamentele Educaționale Speciale ale Turciei (SESRT) stabilesc standardele

în educație pentru copiii cu nevoi speciale: dificultăți vizuale și de auz, deficiențe ortopedice, dizabilitate intelectuală, autism, deficiențe comportamentale și emoționale. Deficiențele de vorbire și deficiențele de limbaj nu sunt asociate nevoilor speciale de către SESRT. În urma studiilor recente, se arată faptul că lecturarea materialelor literare poate compensa abilitățile limitate de limbaj la copiii cu risc de dezvoltare a dificultăților de limbaj. Copiii cu CES sunt încadrați în învățământul de masă în grădinițe și școli. În prezent, 66.941 de elevi sunt incluși în școli ca parte a unui sistem de educație incluzivă și sunt încurajați să devină părți integrante din societate. Pentru a veni în sprijinul acestora,

bibliotecile publice își extind serviciile acordate. Sunt produse audio-book-uri, iar din donațiile oferite de diverse persoane cu posibilități financiare se întocmesc pachete cu cărți pentru cei nedeplasabili care nu pot utiliza serviciile de bibliotecă clasice. Copiii cu CES au posibilitatea de a accesa resursele unor biblioteci școlare dotate cu cataloage electronice, computere cu acces la internet și baze de date cu literatură adecvată nevoilor lor individuale. Aceștia sunt îndrumați de bibliotecarii care se implică în acordarea de asistență și susțin activități de educație informațională, utilizare corectă a resurselor, securitatea pe internet și completează activitatea educațională.

Discuția a continuat cu prezentarea activităților de bibliotecă destinate persoanelor imigrante, ținând cont de faptul că în Turcia se află în jur de 5.000.000 de imigranți. Pentru facilitarea procesului de integrare a acestora există universități publice și private care permit imigranților să participe la studii în mod gratuit, iar admiterea se realizează direct, fără susținerea unui examen. De asemenea, bibliotecile sunt privite ca adevărate *porți* de trecere în procesul de integrare a imigranților. Biblioteca își asumă diverse roluri în etapele diferite ale integrării sociale a acestora.

Un interes deosebit din partea domnului profesor, dar și a colegilor a fost prezentarea platformei online pentru învățământul la distanță în cazul elevilor cu abilități educaționale deosebite. Platformă care este accesibilă și pe site-ul Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila.

Coordonatorul grupului din Brăila, dr. Claudiu Brăileanu, a prezentat viziunea sa despre toate cele șase zile de instruire și vizite la biblioteca din Barsa și la cele din Istanbul, menționând importanța acestei întâlniri pentru bibliotecarii și voluntarii. Orașul Istanbul este un conglomerat de naționalități, o simbioză de culturi vechi și noi, tradiții diferite, toate într-o armonie bună. Brăila,

fiind un oraș cu un mozaic etnic poate prelua unele aspecte benefice și utile în acest caz. S-a discutat despre serviciile oferite publicului de către bibliotecile vizitate, despre proiectele derulate cu ONG-rile turcești, parteneriatul cu Primăria sau alte instituții locale sau naționale. Toți participanții au punctat cât de mult se implică primăria orașului în

mâncare. Tot aici, în spațiul de la intrare, este amenajat și locul de joacă sau de activități pentru copii. Sala este amenajată și cu un pian pentru activități artistice. Pentru a nu deranja cititorii din sala de lectură, acestea sunt programate după ora 18.00.

La momentul vizitei noastre, accesul publicului în bibliotecă se făcea doar cu

modernizarea bibliotecilor, investindu-se mult în tehnica inovativă pentru a facilita accesul persoanelor la împrumutul de carte, la scanarea documentelor, la accesul în sălile de lectură etc. La finalul cursului, au fost înmânate certificate *Europass* participanților cursului.

Biblioteca din Istanbul, Başakşehir Millet kiraathanesi

Imediat după primirea certificatelor, am plecat să vizităm o altă bibliotecă publică din Istanbul, Başakşehir Millet kiraathanesi.

Clădirea fost construită în anul 2018, concepută special pentru a deservi drept bibliotecă. Aici operează conceptul de bibliotecă-cafenea, în spațiul central de la intrare fiind o zonă modernă unde se pot servi băuturi răcoritoare sau diverse feluri de

rezervare online sau cu rezervare direct la chioșc, nefiind necesar un permis de bibliotecă. La info-chioșcul din holul bibliotecii, pe un ecran, se poate afla numărul total de locuri în bibliotecă, câte sunt ocupate și câte sunt libere. Îți poți selecta locul la o masă cu priză sau fără, în funcție de necesități. La intrarea în sala de lectură sunt instalate porți automate de scanare a tichetului de rezervare. Tot aici există sistemul de returnare și auto-împrumut de carte pentru utilizatori. Un sistem modern, similar cu cel existent în Biblioteca Județeană *Panait Istrati* din Brăila. Împrumutul de carte se poate face doar dacă ești deja înregistrat în Bibliotecă. Accesul la sala de lectură este rezervat doar pentru patru ore și se poate sta peste acest interval doar dacă sunt locuri libere în continuare.

ECHIPA DE PROIECT

Proiect național de scriere creativă

Fantezii literare

Prima ediție a Proiectului național de scriere creativă *Fantezii literare* inițiat de Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila continuă.

Până la 1 martie 2021, juriul va citi toate textele participante și va avea misiunea de a decide ierarhia poveștilor. În cursul lunii mărtisorului, vom anunța clasamentul în aceeași perioadă în care vom lucra la realizarea antologiei. Vor fi acordate două mențiuni și premiile III, II, I, în funcție de punctajul obținut de fiecare text în parte.

Lucrările vor fi evaluate de un juriu de specialitate format din: Marian Coman – scriitor; Laura Hartte – scriitoare; Raluca Alina Iorga – scriitoare; Iulia Gângă – Director editorial la editura Heyday Books. Le mulțumim tuturor membrilor juriului pentru disponibilitate și sprijinul acordat tinerei generații.

Proiectul național de scriere creativă *Fantezii literare* a presupus colaborarea între bibliotecile publice din țară pentru identificarea și valorificarea potențialului creator în domeniul prozei al elevilor cu vârste cuprinse între 13 și 19 ani. Totodată, scopul acestui demers a fost acela de a intensifica activitățile de scriere creativă în cadrul bibliotecilor publice și de a dezvolta abilitățile bibliotecarilor în coordonarea acestui tip de ateliere.

În proiect sunt înscrise alături de Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila: Biblioteca Județeană *George Barițiu* Brașov, Biblioteca Județeană *Octavian Goga* Cluj, Biblioteca Bucovinei *I. G. Sbiera* Suceava, Biblioteca Județeană *Alexandru Odobescu* Călărași, Biblioteca Județeană *Ștefan Bănulescu* Ialomița, Biblioteca Județeană *V. A. Urechia* Galați, Biblioteca Județeană *G. T. Kirileanu* Neamț și Biblioteca Județeană *Alexandru D. Xenopol* Arad.

Coordonatorii proiectului sunt Teodora Soare și Roxana Neagu de la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila.

O singură bibliotecă a fost nevoită să se retragă din proiect ca urmare a faptului că nu au existat suficienți doritori pentru realizarea grupei de copii în vederea organizării atelierelor.

Schimbări în proiect

Perioada inițială de desfășurare a activităților propuse era ianuarie – noiembrie 2020. Pandemia însă ne-a determinat să modificăm perioada de desfășurare a fiecărei etape, astfel încât bibliotecile publice participante din țară să poată realiza, în unele cazuri în totalitate online, Atelierele de scriere creativă.

Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila s-a numărat printre norocoșii care au putut să își formeze grupa de participanți la începutul anului 2020, înainte de declanșarea stării de urgență și a celei de alertă, având posibilitatea astfel să facă și câteva întâlniri față în față cu cei interesați de scrierea creativă, înainte de a trece la varianta în mediul virtual. Nu ne-am întâlnit săptămânal pe Zoom, dar am organizat sesiuni de lucru individuale atunci când participanții au avut nevoie de ajutor și sprijin pentru finalizarea poveștilor.

Am mai avut și câteva întâlniri față în față, cu câte unul-maxim doi tineri în același timp, cu respectarea măsurilor de prevenție sanitare și o întâlnire în aer liber, atunci când condițiile ne-au permis acest lucru.

Grupul brăilean din cadrul Atelierului de scriere creativă a suferit modificări, unii membri părăsind scrierea, în timp ce alții s-au alăturat spre final. În toamnă am mai avut câteva persoane care au decis să își încerce penița pentru a-și demonstra aptitudinile de scriere și au putut participa cu textele în prima etapă de selecție, cea realizată de grupul nostru. Pentru că am avut mai multe narațiuni finalizate decât menționa regulamentul concursului, toți cei care au realizat o povestire au avut ocazia să participe la vot pentru a stabili care sunt cele mai bune cinci texte cu șanse reale de câștig.

Atelierul de scriere creativă din cadrul Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila le-a pregătit participanților câteva cadouri – măști personalizate, special create pentru viitorii scriitori, realizate de Gina Gigore de la *CĂSUȚA CU PISICI*, dar și recompense – cartea scriitoarei Laura Hartte, *Puls în alb și negru*, pentru cei cinci participanți cu texte în concurs.

Pentru a putea să ne susținem reciproc, a fost creat Grupul public de Facebook –

Fantezii literare: proiect de scriere creativă în bibliotecile publice – unde au fost postate idei, sugestii, dar și un scurt ghid – suport de curs online pe care concurenții din bibliotecile publice au putut să îl acceseze în căutare de informații, clarificări sau chiar inspirație.

Toate textele participante la concurs au ajuns la aceeași dată, în decembrie, la membrii juriului în formatul acceptat de concurs, cu titlul poveștii, numele autorului și vârsta, fără localitatea de proveniență.

În ordinea punctajului obținut, textele vor fi publicate într-o antologie realizată la editura *Proilavia* a Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila, volumul urmând să fie distribuit bibliotecilor partenere și autorilor textelor literare. Tot atunci vom anunța și premianții. Premiile vor ajunge la câștigători în același timp cu antologia. Câștigătorii vor primi premiul la sediul bibliotecilor partenere.

Perioada de desfășurare a **Proiectului național de scriere creativă Fantezii literare** este ianuarie 2020 – iunie 2021. Ne dorim ca după realizarea antologiei, premiera câștigătorilor și expedierea premiilor, să realizăm o întâlnire online cu

bibliotecarii participanți și chiar cu o parte dintre autorii textelor, pentru a discuta pe larg despre provocările întâmpinate în cadrul proiectului, urmând să avem astfel feedback și noi repere pentru continuarea proiectului, îmbunătățindu-ne astfel modalitatea de lucru.

Teodora SOARE, Roxana NEAGU
Coordonatori proiect

Proiect *Cartea vie a profesiei*

Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila continuă seria proiectelor pentru comunitatea din care face parte. După trei ani de întâlniri între elevii brăileni și profesioniștii din diverse domenii de interes în cadrul amplei activități *Cartea vie a profesiei*, pandemia ne-a obligat în 2020 să sistăm activitățile față în față cu publicul, motiv pentru care, anul acesta nu am putut să organizăm o întâlnire.

În 2021, proiectul va continua, dar avem în vedere două variante, în funcție de evoluția situației sanitare. Astfel, dacă contextul epidemiologic ne va permite, vom realiza proiectul *Cartea vie a profesiei* față în față. Cea de-a doua variantă este online, motiv pentru care condițiile de participare atât pentru elevi, cât și pentru lectorii – *cărți vii*, vor fi speciale.

Trecerea activității în mediul virtual presupune însă schimbarea întregului concept de proiect. Vor fi aplicate chestionare înainte de evenimentul propriu-zis tocmai pentru a vedea care sunt profesiile considerate de liceeni de viitor și vor fi sesiuni online cu *cărțile vii*, calendarul desfășurării evenimentului urmând să fie stabilit în funcție de adresabilitate, interesul manifestat de liceeni și disponibilitatea lectorilor participanți.

Coordonatorii proiectului sunt: Roxana Neagu, Teodora Soare, Laura Caplea din cadrul Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila.

Începuturi *Cartea vie a profesiei*

În anul 2017, Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila și-a propus pentru prima dată să ofere elevilor brăileni din clasele a XI-a și a XII-a o nouă viziune asupra profesiilor pentru care pot opta după

terminarea studiilor, printr-o modalitate care nu mai fusese încercată în cadrul instituției.

Astfel, din dorința de a-i ajuta pe adolescenți să interacționeze cu diverși profesioniști aflați în câmpul muncii, din domenii cât mai variate ca activitate, care să le răspundă acestora la întrebările legate de profesiile pe care le au în vedere, s-a născut proiectul *Cartea vie a profesiei*.

În calitate de inițiatori și organizatori ai acestui tip de proiect ne-am preocupat să identificăm principalele profesii de interes pentru adolescenți, motiv pentru care am realizat chestionare pe care le-am adresat tinerilor participanți din cadrul unităților de învățământ cu care am luat legătura pentru încheierea parteneriatelor. Abia apoi am trecut la identificarea specialiștilor care să le răspundă tinerilor la întrebările legate de

profesiile pe care le-au considerat de interes.

În cele 2 zile, 15 și 16 mai 2017, la prima ediție, au participat la proiect 301 persoane. Prin fața celor 30 de lectori/zi au trecut 200 de elevi de la opt unități de învățământ din oraș.

Adresabilitatea liceenilor fiind mare, anul următor am acceptat la proiect și adolescenți din clase a IX-a și a X-a. Elevii din clasele IX – XII au luat parte pe 23 și 24 mai 2018, la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila la a doua ediție a proiectului *Cartea vie a profesiei* - o activitate non-formală prin care tinerii sunt ajutați să se orienteze către o meserie.

De această dată am avut mai mulți participanți, 505 persoane au trecut pragul bibliotecii în cele două zile. Au fost alături de noi 430 de elevi din 11 licee brăilene și peste 30 de *cărți vii* în fiecare zi.

În 2019, pe 14 și 15 mai au fost prezenți 697 de participanți: elevi, profesori,

cărți vii. Peste 20 de lectori s-au aflat zilnic în fața elevilor de la 12 unități de învățământ.

Proiectul *Cartea vie a profesiei* va continua, iar intenția noastră este să adaptăm această activitate an de an, în funcție de nevoile și cerințele elevilor, ei fiind beneficiarii direcți ai acesteia. Ne dorim ca la fiecare ediție să participe liceeni de la toate unitățile de învățământ din oraș, iar lectorii să vină în număr mare alături de noi pentru că astfel vom reuși să le oferim cu adevărat o perspectivă de ansamblu asupra pieței muncii tinerilor aflați la început de drum în viață.

Le mulțumim lectorilor care au răspuns de fiecare dată provocării, care au făcut tot posibilul ca acest proiect să se dezvolte de la un an la altul și, totodată, lansăm o invitație publică pentru cei care cred că ni se pot alătura pentru a dezvolta în continuare acest concept destinat tinerilor liceeni.

Teodora SOARE
Redactor

PORTRET DE BIBLIOTECAR

Nume și prenume: Mihaela Lungu

Studii: Universitatea *Spiru Haret* București, Facultatea de Contabilitate și Informatică de Gestiu

Ocupație: Bibliotecar, Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila, Serviciul Relații cu Publicul - Secția Împrumut pentru Adulți

Familie: Căsătorită, un copil.

De la știința și arta stăpânirii cifrelor la numere de înregistrare și ISBN-uri. Trecerea de la înregistrarea, prelucrarea și păstrarea informațiilor financiare pentru diverse firme, la gestionarea câtorva sute de volume este destul de dificilă, dar totul este posibil dacă lumea cărții te fascinează. Este și cazul Mihaelei Lungu, colega noastră de la Secția Împrumut pentru Adulți. După o perioadă de timp în care a profesat la o firmă de contabilitate, a intrat în universul cărții, întâi în postura de librar, pentru ca mai apoi să devină bibliotecar.

A terminat un liceu la o secție cu profil teoretic. Imediat după Revoluție, s-a numărat printre cei din prima generație de studenți liberi. A considerat că drumul ales în viață avea să îi ofere tot ceea ce spera. Însă pașii au purtat-o, la scurt timp după ce a început să lucreze la o firmă de contabilitate, către o nouă profesie: *Am lucrat ca librar la Nemira, pe vremea când aveau sediu la Brăila, în centrul orașului, în apropierea Muzeului. Cărțile editurii erau foarte apreciate de publicul brăilean. Erau cărți noi, de calitate, care imediat ce apăreau se epuizau. Ținuta lor grafică era una deosebită. Era interesantă și metoda editurii de a te încuraja să te implici cât mai mult în vânzări. Dacă lucrurile mergeau bine, lunar primeam bonus câteva volume la alegere. Ce putea fi mai frumos?*

Privește în urmă cu nostalgie și recunoaște că schimbarea carierei a fost o provocare, dar, din fericire, a reușit să se adapteze rapid pentru că a descoperit nu doar că îi plăcea să citească, ci și să lucreze cu cărțile: *A fost o perioadă frumoasă pentru mine.*

În anul 2003, Mihaela Lungu a fost angajată pe un post de bibliotecar în cadrul Bibliotecii Județene *Panait Istrati*, pe o perioadă determinată de doi ani. Ucenicia și-a făcut-o la Punctul de înscriere, la sediul din *Calea Călărașilor*, pe vremea când cititorii stăteau la rând pentru a beneficia de serviciile Bibliotecii: *Pe atunci lumea citea și se documenta ceva mai mult decât în perioada actuală. Referitor la activitatea de la Punctul de Înscriere, interacțiunea cu publicul a fost intensă. Când te afli în fața multor oameni cu probleme diferite, trebuie să înveți să faci față situațiilor și să găsești soluții pentru a-i ajuta într-o măsură cât mai mare.*

După finalizarea perioadei de lucru în bibliotecă, s-a reîntors la profesia de bază

și o perioadă de timp a activat în domeniul contabilității. Dragostea de carte și lectură a rămas, iar atunci când a apărut o nouă oportunitate de a se reîntoarce în cadrul bibliotecii a profitat de ocazie. A revenit mai întâi la Punctul de Înscriere, iar apoi a fost transferată la Secția de Împrumut pentru Adulți.

Contactul direct cu cititorii la Punctul de Înscriere a fost primul pas pentru înțelegerea specificului activității Bibliotecii, iar trecerea la pupitrul de bibliotecar a venit ca un parcurs firesc. Din postura de bibliotecar a putut înlesni accesul utilizatorilor la documentele de care aveau nevoie, astfel încât aceștia să poată intra în posesia informațiilor și cărților pe care le căutau.

Pe măsură ce Internetul a creat un acces facil la diferite surse de informare și chiar de lectură, interesul pentru cartea tipărită a început să scadă, fapt ce a dus la diminuarea numărului de utilizatori în spațiul fizic al bibliotecii. Acest lucru i-a determinat pe bibliotecari să identifice alte activități prin care să îi atragă pe utilizatori. *Îmi amintesc că la început veneam sâmbăta împreună cu Valentina Chiriac și pregăteam diverse activități de quilling. Reușeam să adunăm chiar și o clasă întreagă odată, câte 30 de copii care veneau pentru acele activități pe care Biblioteca le desfășura. În timp, acestea s-au diversificat și am început să facem tot mai multe. Apoi ni s-au alăturat și alte colege și am format un grup al nostru de participanți.*

Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila a continuat dezvoltarea activităților și au apărut rând pe rând ateliere, cluburi, workshop-uri instructiv-educative.

Fiecare generație are nevoile și interesele ei, iar bibliotecarii s-au adaptat în permanență la aceste cerințe, fiind de cele mai multe ori în concurență directă cu alte medii de informare și loisir. Rolul principal al bibliotecarului rămâne însă acela de a identifica informația utilă și de a o oferi publicului său.

De-a lungul timpului, colega noastră, Mihaela Lungu, a văzut generații întregi de cititori, a luat contact cu aceștia, a încercat să înțeleagă și să anticipeze dorințele lor. Au fost ani în care cei care treceau pragul bibliotecii erau în căutare de cărți de dezvoltare personală, beletristică, dar și cărți de specialitate pentru diverse lucrări, iar odată cu schimbarea locației bibliotecii putem vorbi de acea valoare adăugată (v. workshop-uri).

Biblioteca actuală nu se mai rezumă de mult doar la a gestiona un fond de carte, fie el și foarte generos. Bibliotecarul contemporan este pe lângă profesia de bază și documentarist și cercetător. Noile tehnologii implementate la Brăila au venit în ajutorul bibliotecarilor, dar și al utilizatorilor.

Când am început să lucrez ca bibliotecar la Secția de Împrumut pentru adulți, oamenii ne solicitau documentele sau informațiile de care aveau nevoie. Au venit apoi anii în care noi, bibliotecarii, nu făceam doar partea de împrumut și restituire, ci și activități foarte variate.

În contextul pandemiei cartea a redevenit importantă și oamenii au început să-și îndrepte iarăși atenția către ea. Rolul bibliotecarului a devenit mult mai complex, a trebuit să se adapteze noilor condiții, să folosească logistica de care dispune pentru a veni în ajutorul comunității pe care o deservește.

Acum, accentul este pe recomandarea pe care bibliotecarul o face, ținând cont de cerințele utilizatorului, ceea ce presupune

o bună cunoaștere a nevoilor acestuia. În perioada în care nu am putut să facem împrumuturi, bibliotecarii au identificat alte resurse și modalități prin care au fost în contact cu utilizatorii și s-a realizat în mediul online o serie de activități deja cunoscute, în timp ce altele noi au apărut pentru a veni în sprijinul publicului nostru. Profesia aceasta a suferit transformări spectaculoase și probabil că lucrurile se vor modifica în continuare.

Ca în oricare alt domeniu, bibliotecarul are satisfacția muncii atunci când cititorul

Este reconfortantă senzația că ai putut fi de folos cuiva.

Văzută din exterior, profesia de bibliotecar este uneori desconsiderată, unii oameni neînțelegând că în spatele pupitrelor bibliotecarilor se află multă muncă. Traseul cărții de la tipografie la raft este complicat și necesită un efort susținut din partea oamenilor aflați în culise.

Unul dintre cele mai frumoase momente este acela în care sosesc cărțile noi. Vin în contact cu noile apariții editoriale și

revine și îi solicită din nou ajutorul, mulțumindu-i pentru sprijin și pentru recomandările de lectură făcute. Cititorii fideli sunt primii care oferă feedback-ul necesar.

Biblioteca este vizitată atât de adolescenți în căutare de lectură, dar este și un partener pentru persoanele vârstnice. Pentru fiecare în parte trebuie să identificăm, să prezentăm și să punem în valoare fondul de documente de care biblioteca dispune, potrivit categoriei de vârstă din care fiecare persoană face parte. Sunt cititori care merg pe recomandarea mea și revin, și tot la recomandare împrumută. Unii dintre aceștia ne trec pragul în fiecare săptămână, spune Mihaela, care adaugă că mulțumirea celorlalți este foarte importantă pentru ea: Sunt genul de om căruia îi plac lucrurile bine făcute.

descopăr imediat volumele de interes nu doar pentru mine, ci și pentru cititorii fideli. Cartea ascunde între paginile ei informații prețioase cu ajutorul cărora ne dezvoltăm și evoluăm. Cartea este o evadare din lumea cotidiană. Fac parte dintr-un grup online format din câteva doamne pasionate de lectură, cu care schimb impresii despre cărțile citite. Resimt o satisfacție mare atunci când port o conversație cu o persoană care are aceeași principală pasiune ca și mine: lectura, concluzionează bibliotecara Mihaela Lungu.

Pasiuni: Lectura, meșteritul (realizarea unor obiecte handmade), drumețiile, muzica.

Citat preferat: *Lucrurile nu sunt greu de făcut. Greu este să te pui în starea de a le face.* (Constantin Brâncuși)

PORTRET DE BIBLIOTECAR

Nume și prenume: Daniela Munteanu

Studii: Facultatea de Psihologie, Universitatea *Spiru Haret* București

Ocupația: Bibliotecar, Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila, Serviciul Dezvoltarea Colecțiilor și Catalogarea Documentelor

Familie: Căsătorită, un copil.

Din postura de profesor, meserie pe care și-a imaginat că o va practica, putea veni în sprijinul elevilor, oferindu-le informațiile necesare educării și dezvoltării. Drumul vieții a purtat-o însă pe o altă cale, asemănătoare într-o oarecare privință: informare și educare. În clasa a VIII-a, profesoara de limba și literatura română și latină a dorit să își familiarizeze elevii cu specificul activităților de bibliotecă. Copiii au pășit astfel în interiorul instituției publice în primul rând pentru a descoperi cărțile și bucuria lecturii, iar în al doilea rând pentru a observa ce reprezenta biblioteca în acel moment.

Doamna noastră profesoară de latină avea jumătate de normă ca bibliotecar la Biblioteca Județeană Brăila. Ne-a adus la locul ei de muncă și ne-a explicat ceea ce însemna munca unui bibliotecar. Am fost fascinată de tot ceea ce se întâmpla în bibliotecă. A fost primul meu contact cu această meserie și cred că a fost un moment definitoriu pentru ceea ce avea să se întâmple în viața mea, își amintește Daniela Munteanu.

Și-a dorit să urmeze facultatea de Geografie, dar a ajuns în cele din urmă la

Psihologie, convinsă fiind că astfel va reuși să îi cunoască mai bine pe oamenii din jurul său. Pentru că mereu a vrut să fie independentă din punct de vedere financiar, primul job a fost ca desenator tehnic în cadrul TC Ind Brăila, firmă care și-a desfășurat activitatea în zona centrală a orașului, în apropierea sediului bibliotecii. După doi ani acolo, incertitudinea locului de muncă a determinat-o să se gândească să își schimbe slujba. Întâmplarea a făcut ca în momentul în care Daniela Munteanu a trecut pe la bibliotecă pentru a returna niște cărți, să descopere că era un post de bibliotecar scos la concurs. Șansa i-a surâs și, în octombrie 1990, după examenul susținut, a obținut postul de bibliotecar în cadrul Sălii de lectură, în clădirea de patrimoniu, aflată în *Piața Poligon*, nr. 4. Munca în cadrul bibliotecii, cu diverși cititori, fluxul continuu de oameni aflați în căutare de informații și cărți din cele mai variate domenii reprezintă o amintire plăcută pentru colega noastră peste ani: *Aveam contact cu tot felul de cititori din toate categoriile sociale care veneau la Sala de Lectură în căutare de informații pentru realizarea diverselor proiecte de masterat, doctorat. Veneau destul de mulți șomeri pentru că traversam o perioadă tulbură pe atunci și mulți oameni s-au trezit pe drumuri. În anii '90 sala era plină mereu, făceam programări. Erau cititori care veneau zilnic, aveau până și pupitrul lor la care se așezau mereu și lucrau cu orele.*

Bibliotecarul din acea perioadă nu avea la dispoziție calculatorul în care să identifice cartea necesară, ci două cataloage:

unul alfabetic și unul sistematic. Odată ce primea o solicitare din partea unei persoane, bibliotecarul avea la dispoziție destul de puțin timp pentru a identifica documentul de care cititorul avea nevoie și pentru aceasta trebuia să cunoască foarte bine colecțiile existente, să știe poziția cărților pe rafturi, din diverse domenii de activitate: *Trebuia să fii atent mereu. Când venea cititorul și îți cerea ceva anume trebuia să știi unde să te duci pentru a-l ajuta. Era destul de complicat și solicitant pentru că uneori nu știam nici măcar autorul cărții și identificarea acesteia se făcea mai greu. Trebuia să fii o adevărată enciclopedie ca să poți regăsi fix ceea ce aveai nevoie în acel moment.*

Învățarea Clasificării Zecimale Universale, schema de bază întrebuințată de biblioteci pentru a clasifica documentele în funcție de subiectele pe care le tratează, a fost însușită rapid de colega noastră, iar acest lucru a ajutat-o în buna desfășurare a activității.

Trebuie să ai foarte multă răbdare în această profesie. Am lucrat cu categorii diferite de vârstă. Când eram la Sala de lectură aveam inclusiv copii mici care veneau să se documenteze sau să copieze anumite informații din diverse cărți atunci când erau epuizate toate exemplarele de la împrumut. Aveam și tineri, dar și adulți și persoane vârstnice care se adresau Sălii de lectură. Pentru fiecare în parte trebuia să găsesc soluțiile potrivite, în funcție de nevoile lor. Fiecare cititor, fie mic, fie mare trebuie tratat la fel, trebuie respectat și mereu am făcut tot posibilul ca acest lucru să se întâmple, explică bibliotecarul.

Din 1996, se realizează, în vederea informatizării serviciilor, aplicații pentru evidența și catalogarea publicațiilor. A fost

momentul în care a apărut rețeaua informatică și a început prelucrarea în sistem automatizat a cărților în același timp cu catalogarea documentelor existente din anii anteriori.

Când a apărut softul de bibliotecă care ne-a permis să introducem toate fișele într-o bază de date, a fost nevoie de oameni la catalogare și atunci am făcut catalogare retro și curentă. Lucrul cu cataloagele m-a ajutat foarte mult, astfel că am trecut la Serviciul de Catalogare, povestește Daniela Munteanu.

În anul 2004, după opt ani de catalogare, a fost selectată să își continue activitatea în cadrul unei noi secții înființate în cadrul bibliotecii, Centrul Cultural American, creat la inițiativa Clubului Rotary Brăila, cu sprijinul Consiliului Județean Brăila. Fosta directoare, Rodica Drăghici, a decis ca Daniela Munteanu, împreună cu alte două colegi să ia cărțile de la A la Z pentru a înregistra datele bibliografice ale

resurselor care individualizează documentele monografice ale bibliotecii.

Meticulozitatea, munca depusă și rezultatele obținute au determinat conducerea bibliotecii să decidă, trei ani mai târziu, că Daniela Munteanu este persoana potrivită pentru a se ocupa de catalogarea documentelor vechi din cadrul unui nou birou, Colecții Speciale. Astfel, în anul 2007, odată cu transferarea întregului fond de carte veche de la Sala de lectură la noul Birou, colega noastră a ocupat postul de bibliotecar aici. A intrat în contact însă cu alte documente, unele extrem de valoroase, căci la Colecții Speciale cele mai noi cărți provin din anul 1945: *Eram pe final cu catalogarea la Centrul Cultural American când am aflat că voi trece la Colecții Speciale. A fost o muncă dificilă, minuțioasă, cărțile erau foarte vechi, unele cu pagini incomplete, destul de dificil de manipulat dată fiind fragilitatea lor și modul de păstrare.*

Anul 2009 a adus în viața bibliotecii o nouă etapă în ceea ce privea standardizarea sistemului informatic prin trecerea la noul sistem integrat de bibliotecă ToREAD, realizând astfel posibilitatea încorporării de servicii noi care aveau la bază Internetul. Când a avut loc reconversia datelor deținute de bibliotecă din sistemul TinLIB în TinREAD au apărut unele erori în baza de date, informațiile nefiind replasate în totalitate sau unele neregăsindu-se în câmpurile special create, motiv pentru care s-a decis ca întreaga bază de date să fie verificată și actualizată. Bibliotecara a lucrat la uniformizarea datelor, în ordine alfabetică, realizând în paralel actualizarea datelor, câțiva ani buni.

Biblioteca este parte a comunității în mijlocul căreia există și serviciile oferite

brăilenilor sunt diverse. Necesitatea existenței informațiilor de tip comunitar s-a conturat în ultimii ani, iar decizia de a crea un modul cu astfel de date pentru a fi la îndemâna oamenilor a devenit tot mai stringentă. Din anul 2019 Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila a trecut la colectarea informațiilor comunitare de interes general, pe domenii de activitate. S-a început cu sectorul sănătății (clinici, laboratoare, medici) și cel al educației (unități de învățământ), momentan fiind colectate date despre societățile comerciale.

Informațiile sunt importante atunci când avem nevoie de ele pentru realizarea unor lucrări de specialitate și nu numai. Oamenii precum Daniela Munteanu sunt cei care, cu multă pasiune și dedicare, culeg datele, le rânduiesc și verifică acuratețea lor înainte de a le pune la dispoziția solicitanților: *Nu se poate lucra cu informațiile vechi. Întotdeauna trebuie să introducem în baza de date noile informații și să le actualizăm pe cele mai vechi, susține bibliotecarul care adaugă: Îmi place foarte mult munca mea. Întotdeauna când a fost nevoie să explic nou-veniților ce trebuie să facă i-am îndrumat și le-am spus că trebuie să îndrăgească munca lor, să vină cu plăcere la slujbă. Eu am luat totul de la zero, am învățat treptat, m-am informat permanent, am avut această dorință și cu ajutorul celor învățate la cursurile de formare profesională am reușit să progrez, să îmi fac treaba cât mai bine. Totuși, dorința de învățare, de perfecționare continuă și pe cont propriu este esențială.*

Apariția Internetului și digitalizarea diverselor domenii de activitate au reprezentat un atu pentru biblioteca brăileană, dar în același timp au dus și la o diminuare a numărului utilizatorilor, oamenii alegând de

multe ori să acceseze informațiile de acasă, fără a mai căuta în cărți. Catalogul electronic al bibliotecii poate fi consultat de la distanță, documentele fiind astfel la îndemâna utilizatorilor, oamenii putând vedea dacă ceea ce caută se regăsește în colecțiile instituției publice și dacă sunt disponibile pentru împrumut. Până și solicitarea de împrumut se poate realiza în acest moment online, iar cărțile pot fi returnate fără asistență din partea unui bibliotecar.

Înainte aveam foarte multe publicații periodice la care aveam abonamente și zilnic erau cititori care veneau să se informeze sau să citească ziarele și revistele din colecții. Astăzi tot mai puține sunt cele care există și în format print, multe dintre reviste și ziare fiind doar în format electronic. Toată lumea dorește să afle ceea ce are nevoie cât mai repede, nu contează dacă informația este completă sau reală, dar o preia mai ușor din mediul electronic. Este mai comod pentru utilizator să citească de acasă informațiile, să cumpere audiobook-uri sau ebook-uri. Doar cei pasionați mai vin pentru cărți, reviste și ziare la bibliotecă.

Avantajul muncii în cadrul unei biblioteci este că poți participa la foarte multe activități destinate utilizatorilor, atât în cadrul instituției, cât și în exterior, iar satisfacțiile sunt multiple, chiar dacă specificul profesiei nu presupune contactul zilnic cu publicul. La toate evenimentele organizate de bibliotecă în Parcul Monument, Grădina Mare, Faleză Dunării, în cadrul unor proiecte ale autorităților locale, Daniela Munteanu a participat alături de colegii de la Serviciul

Catalogare la activități dedicate în special copiilor, iar bucuria din ochii micuților este cea mai bună răsplată pentru efortul depus: *De fiecare dată adresabilitatea a fost foarte mare, copiii venind la toate acțiunile propuse. Au fost extrem de entuziaști și asta nu poate decât să ne bucure pentru că înseamnă că sunt dornici de activități variate, de cunoaștere. Este și aceasta o modalitate prin care să îi putem atrage spre carte și spre bucuria lecturii.*

În plus, cartea a fost mereu puternic susținută de biblioteca publică și prin lansările de publicații care au avut loc de-a lungul anilor, atât pentru autorii din România, cât și pentru cei din afara granițelor care au dorit să își facă cunoscute creațiile și publicului brăilean.

Astăzi, mai mult ca oricând, și în contextul pandemiei, cartea și lectura sunt foarte importante, iar biblioteca face eforturi pentru a veni în sprijinul publicului său cu titluri noi, recenzii, expoziții virtuale și rubrici menite să le arate oamenilor frumusețea cuvântului scris și a cunoașterii.

Întrebată ce reprezintă cartea pentru ea, Daniela Munteanu spune simplu: *Calea spre evoluție, cunoaștere, înțelepciune, dar și o modalitate de relaxare atunci când citești ceea ce îți place.*

Pasiuni: Plimbările în aer liber, călătoriile, lectura (cărțile de psihologie, cele de dezvoltare personală).

Citat preferat: *Primul principiu în viață: să nu te dai bătut în fața oamenilor sau a întâmplărilor.* (Marie Curie)

PORTRET DE BIBLIOTECAR

Nume și prenume: Silviu Octavian Gheorghe

Studii: Facultatea de Mecanică, Universitatea *Dunărea de Jos* Galați

Ocupația: Bibliotecar, Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila, Serviciul Automatizarea și Dezvoltarea Activităților. Digitizare - Makerspace

Familie: Căsătorit, doi copii.

Fascinația pentru mașinării, pentru demontat și montat, pentru asamblare și *șurubăreală* a fost o constantă în viața lui Silviu Octavian Gheorghe, debutul fiind în copilărie. Curiozitatea, nenumăratele întrebări pe care și le pune în legătură cu modul în care funcționau lucrurile, dorința de a desface circuitele pentru a le studia funcționalitatea, toate l-au condus pe un drum bine definit.

S-a dovedit a fi dintotdeauna un întreprinzător. Un om a cărui activitate profesională s-a învârtit în jurul calculatorului, de la multimedia la proiectarea instalațiilor de gaze, pentru ca mai apoi să se îndrepte spre robotică.

Îmi amintesc că în 1992 am văzut primul calculator cu monitor color, la facultate, la care am avut acces. Prin '99 am făcut un curs pentru computer, iar un an mai târziu mi-am cumpărat primul calculator. Nu am mai putut să mă despart de el, toată activitatea mea s-a desfășurat în jurul lui. Apoi firesc a venit întrebarea ce vreau să fac cu computerul. Prima dată m-am îndreptat către multimedia și am făcut site-uri. Era complicată în acea perioadă munca aceasta pentru că trebuia să-i explici clientului în primul rând ce este internetul și abia apoi să îi vorbești de site. Firmele nu vedeau cu ochi buni existența unui site de prezentare. Apoi am intrat pe partea de proiecte a instalațiilor de gaze, lucrând tot cu calculatorul.

Primul contact cu lumea bibliotecii nu a vizat partea de electronică, mecanică sau robotică. În 2014, Silviu Gheorghe și-a însoțit băiatul la un curs de fotografie care se desfășura în cadrul instituției brăilene. A intrat și el în Clubul Foto Instant, iar în 2015 chiar a susținut un modul pentru cursanți. *Așa am descoperit că la Biblioteca Județeană Brăila nu era vorba doar despre carte și împrumut. Am văzut că se organizau multe activități extrem de variate. Am realizat că acest lucru a însemnat o evoluție firească a activităților de bibliotecă. Sunt de părere că o evoluție trebuie să existe în orice domeniu de activitate, fiind benefică dezvoltării.*

Anii au trecut, iar colaborarea cu biblioteca a continuat, de această dată într-un domeniu mult mai apropiat sufletului, cel al mecanicii și roboticii. În 2017, odată cu anunțul făcut de profesorul Dumitrache, cel prin care se menționa că se căutau mentori voluntari pentru Clubul de Robotică și Programare, Silviu Gheorghe a răspuns apelului și a rămas alături de echipa bibliotecii.

La inițiativa Corinei Ciuraru, șef Serviciu Automatizare, Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila a înființat și dotat primul Makerspace dintr-o bibliotecă

publică românească și singurul din Brăila, scopul acestuia fiind promovarea educației STEM, dar și a tinerilor valoroși din cadrul comunității brăilene.

Primii pași au fost în direcția construcției micilor roboți, iar priceperea participanților i-a determinat pe organizatori să realizeze în 2018 un mic concurs în Parcul Monument, la finalul Clubului de vacanță.

Așa a apărut ideea înființării unei echipe, în toamna anului 2018, unul dintre membri fiind Mădălina, participantă la primele ateliere. *În anul 2016, am descoperit informații legate de FTC, iar anul următor am mers la București la finală, doar ca să văd ce se întâmplă acolo. Era pe atunci sezonul doi în România. Mi-a plăcut atât de mult și mi-am dat seama că mă regăsesc în această activitate și că ar fi oportun ca și Brăila să participe la astfel de competiții. Era o șansă de dezvoltare fantastică pentru zona noastră, pentru copii în primul rând, dar și pentru noi, adulții, își amintește cu nostalgie* Silviu Gheorghe, continuând să rememoreze acele momente intense: *În calitate mea de voluntar mentor am discutat cu conducerea bibliotecii despre acest lucru, iar ideile mele au fost acceptate. 2018 a fost anul în care Helix a luat ființă, anul în care echipa a câștigat premiul Collins Aerospace Innovate Award, dobândind astfel recunoașterea muncii echipei. Am arătat că se poate. Era ceva nou prin care nu mai trecusem nici eu și nici vreunul dintre copii. A fost multă muncă de informare, pregătire, a fost greu, dar și frumos, o experiență unică pentru unii dintre participanți pentru că, fiind mai mari, în anul următor nu au mai putut participa.*

Echipa din primul an s-a consolidat treptat. Alături de Silviu Gheorghe, a venit la mijlocul sezonului competițional Alin Roșioru, cel care avea să devină al doilea mentor al echipei. Fiul său, Sebi, se număra printre membrii Helix, iar la regionala de la Iași, când tatăl a decis să își însoțească copilul

la concurs, a ajutat echipa cu o noapte înainte de prezentare să pună la punct robotul, pasionat fiind la rândul-i de mecanică.

Sezonul următor a pus presiune mai mare pe echipă și mentori. Helix a fost recompensată cu Premiul I la categoria IT și Robotică la Gala de Excelență a Comunității Brăilene organizată de Forumul Tinerilor din România – Brăila în 2019, dar ascensiunea ambițioșilor tineri a fost temperată de apariția pandemiei. Până la sistarea activităților față în față au avut loc regionalele, parțial, Helix participând la concurs de această dată online. Chiar și așa, tinerii au reușit să își treacă în palmares încă un premiu Innovate Awards – Inventivitate.

Silviu Gheorghe continuă să fie mentorul echipei, iar din iulie 2019, a devenit angajatul bibliotecii la Makerspace și reușește astfel să dedice o și mai mare parte a timpului său membrilor Helix.

Noul sezon competițional a început în toamna acestui an, iar Helix este gata să își pună în evidență atuurile. *Așteptăm piesele comandate și elementele de joc oferite de Nație prin Educație. Dacă regionala se va ține online și în acest sezon cinci, va trebui să demonstrăm funcționalitatea 100% a robotului folosind patru camere de filmare simultan. Va fi aproape ca în live-uri. Meciurile demonstrative ar trebui să fie în februarie 2021. Vom vedea ce se va mai întâmpla, în funcție de evoluția pandemiei. Echipa este puternică: membrii comunică, se cunosc foarte bine, se ajută foarte mult unul pe celălalt, au învățat atât de multe în această perioadă de timp, fiecare își știe bucățița și o face foarte bine.*

Când vorbim de Helix spunem: Mădălina Ștefu, Wiliam Toader, Denis Chiriac, Sebastian Roșioru, Ionuț Cristian Soiu, Sebastian Arbunea, Andreea Mocănescu, Alexandru Popa. Lor li se adaugă mentorii: Silviu Gheorghe și Alin Roșioru.

Din păcate, în contextul actual, sunt tot mai puțini copiii care vin la atelierele organizate la Makerspace în bibliotecă, părinții fiind precauți. Colegul nostru, Silviu Gheorghe, nu poate decât să spere că lucrurile se vor mai schimba anul viitor, astfel încât juniorii să poată participa la întâlniri și să învețe de la cei mari.

Întrebat ce îi place cel mai mult la meseria sa, Silviu Gheorghe răspunde zâmbind: *vin la muncă să mă joc. Acum serios vorbind, aici am posibilități nenumărate, avem liber la gândire și la a realiza tot ceea ce ne propunem. Mereu este ceva nou de făcut. Văd cum un lucru început prinde contur și este dus la bun sfârșit atunci când vine vorba despre construcția unui robot, iar participarea la concursuri la care copiii fac totul pentru a câștiga oferă satisfacție.*

Pentru Silviu Gheorghe biblioteca a fost mediul perfect în care și-a regăsit pasiunea și convingerile, directorul instituției Dragoș-Adrian Neagu fiind cel care nu doar îi împărtășește iubirea pentru tehnică, dar chiar l-a încurajat permanent să își depășească limitele, să iasă din zona de confort și să realizeze, de multe ori împreună, noi proiecte la Makerspace.

Cele mai frumoase momente din activitatea pe care o desfășoară sunt, după

cum mărturisește, cele în care copiii obțin rezultate: *când îi văd că se bucură, că au satisfacția lucrului bine făcut până la capăt.*

Orice activitate desfășurată cu cei mici sau cu cei mari din echipa Helix este bine pregătită, iar informațiile sunt evident culese din cărți în primul rând, iar apoi de pe internet. Marele avantaj pentru Makerspace este

chiar existența sa în mijlocul bibliotecii, într-un spațiu în care sursele de informare sunt la îndemână, iar accesul la acestea este nemijlocit. Partea de teorie se îmbină perfect cu practica, ambele fiind desăvârșite de posibilitatea desfășurării activităților specifice în spațiul unic al bibliotecii.

Cine a venit cu această idee de Makerspace a dorit o completare a activităților educative din școli, desfășurate în afara unităților de învățământ, astfel încât teoria de acolo să fie pusă în practică aici. Iar biblioteca oferă toate condițiile necesare pentru realizarea proiectelor de acest tip. Avem echipamentele utile, vor mai fi achiziționate altele, astfel încât să putem să punem în practică orice proiect pe care îl considerăm a fi bun. Cu muncă, dedicare și ambiție putem obține orice ne propunem, căci sprijin avem necondiționat, a concluzionat Silviu Gheorghe.

Pasiuni: Șurubăritul, fotografia.

Citat preferat: *Dacă pot eu, poate oricine! (Uneori copiii consideră că nu sunt capabili să facă ceva anume și atunci le spun că trebuie să muncească puțin pentru a obține ceea ce și-au propus, să aibă dorință să ducă la bun sfârșit proiectul propus.)*

Rubrică realizată de Teodora SOARE

Titluri noi în bibliotecă

CREIONUL DE TÂMLĂRIE, MIRCEA CĂRTĂRESCU, Editura *Humanitas*, București, 2020

Mircea Cărtărescu este unul dintre cei mai cunoscuți, apreciați și prolifici autori români contemporani. S-a născut pe 1 iunie 1956, la București. A absolvit Facultatea de Limba și Literatura Română a Universității din București în 1980. În prezent este profesor în cadrul Facultății de Litere a Universității din București. Este poet, prozator, eseist, critic literar și publicist. A publicat de-a lungul timpului numeroase volume: *Faruri*, *vitrine*, *fotografii* - poeme; *Poeme de amor*; *Visul* (în edițiile următoare *Nostalgia*) - povestiri; *Levantul* - poem epic; *Visul chimeric* - studiu critic; *Travesti* - roman; *Orbitor. Aripa stângă* - roman; *Postmodernismul românesc* - studiu critic; *Jurnal I*; *Orbitor. Corpul* - roman; *Enciclopedia zmeilor* - carte pentru copii; *Pururi tânăr, înfășurat în pixeli* - publicistică; *De ce iubim femeile* - povestiri; *Jurnal II*; *Orbitor. Aripa dreaptă* - roman; *Frumoasele străine* - povestiri; *Zen. Jurnal 2004 – 2010*; *Fata de la marginea vieții* - povestiri alese; *Solenoid* – roman. Cărțile sale au primit importante premii literare românești și internaționale.

Volumul *Creionul de tâmplărie* cuprinde o serie de texte care evocă momente din viața scriitorului în care acesta a făcut cunoștință, direct sau prin intermediul creației, cu diferiți artiști. Fragmentele sunt importante pentru că evocă aspecte necunoscute publicului despre felul de a fi al celor pe care cel mai adesea îi asociem cu produsul lor literar. De asemenea, textele reconstruiesc

timpuri apuse, pe care unii dintre noi nu le-au cunoscut, prin urmare sunt cu atât mai interesante pentru cei care le parcurg. Nichita Stănescu, G. Călinescu, Șerban Cioculescu, Geo Bogza, Marin Preda, Traian Coșovei, Gellu Naum sunt doar câteva dintre numele mari care apar în paginile acestei cărți.

Eram în ultima clasă de liceu când am văzut pe o tarabă, în stația lui 5 de la Sfântu Gheorghe, o antologie a poeziilor lui Nichita Stănescu în BPT, numită «Starea poeziei». Am cumpărat-o fiindcă era ieftină, dar și fiindcă voiam să mă lămuresc odată cu poezia faimosului poet din care până atunci nu citisem nimic, din încăpățănare, cum o fac de obicei cu autorii prea lăudați. Pe atunci părinții mei îmi dădeau zilnic exact atâția bani cât să-mi cumpăr un pateu cu brânză și-un suc, așa că-mi cumpăram câte-o carte flămânzind două-trei zile.

Încă din tramvai, trecând pe lângă ruinele din spatele bisericii, m-am apucat să citesc, apoi am citit mai departe acasă, toată seara. Nu mi-a plăcut. Reacția mea de respingere a fost cu atât mai mare cu cât simțeam că e ceva extraordinar acolo. Dar totul contravenea, în acele pagini, ideile mele despre ce-ar trebui să fie poezia.

Abia-n facultate am reluat aceeași antologie, în cu totul alt context. «Starea

poeziei» devenise o carte cult pentru noi, junii poeți încă nepublicați din Cenaclul de Luni. (...)

Îmi aduc aminte că eram la Onești, la «Zilele Călinescu», manifestare culturală la care vreo treizeci de ani s-a adunat toată suflarea scriitorimii române (era un profesor inimos acolo, Constantin Th. Ciobanu, care organiza evenimentul). Venise și Nichita Stănescu, care-și lansa ultima carte de versuri, «Operele imperfecte», la o librărie locală.

Am fost și noi la lansare, foarte emoționați, Nichita nu era doar poetul nostru preferat dintre contemporani, era eroul nostru. I-am cumpărat cartea, care costa o avere, și, după ce coada imensă la autografe s-a mai subțiat, m-am așezat și eu frumos la rând, cu volumul la piept. Ajuns în fața lui Nichita, m-am străduit câteva secunde să scot banderola cărții, care nu voia să alunece odată. Poetul s-a uitat amuzat la mine, cu ochii lui albastru cenușii, foarte îndepărtați, apoi mi-a zis: «Bătrâne, nu se face așa. Dă cartea la mine ca să-ți arăt cum se face.» Și deodată a înșfăcat-o, și-a băgat degetul sub banderolă și a smuls-o cu brutalitate. Aluzia era evidentă. Apoi mi-a scris ceva și a semnat mare și expresiv.

Am și acum cartea în biblioteca mea, cu tot cu banderola sfâșiată.

**ECONOMIA ÎN VREMEA
CORONAVIRUSULUI – GHID DE BUNE
PRACTICI PENTRU ANTREPRENORI
ȘI POLITICILE PUBLICE, IANCU**

GUDA, Editura Publica, București, 2020

Iancu Guda este Director General al Coface Credit Management Services, unde este responsabil pentru dezvoltarea liniilor de servicii și unde a acumulat o experiență de peste cincisprezece ani privind managementul

riscului de credit. De asemenea, este Lector asociat la Academia de Studii Economice și la Institutul Bancar Român și membru activ al Asociației Analistilor Financiar-Bancari din România, iar în perioada 2016 - 2020, președinte al Consiliului Director al asociației mai sus amintite. Este autorul cărții *De ce eșuează companiile? 10 greșeli și 100 de soluții*, apărută în 2018.

Cartea *Economia în vremea coronavirusului* propune un set de bune practici pentru antreprenori și politicile publice în vederea supraviețuirii în condiții de criză. Măsurile propuse pot fi utilizate în orice pe-

rioadă de criză. În astfel de situații, companiile se confruntă cu o scădere a vânzărilor, încasarea tardivă a facturilor, vânzarea lentă a stocurilor sau dificultăți în obținerea finanțărilor.

Volumul de față este structurat pe trei momente ale economiei românești: trecut (2010 - 2019), prezent (2020) și viitor și propune 60 de tehnici practice pentru depășirea situației de criză. Tehnicile referitoare la trecut sunt necesare pentru creșterea rezistenței la impact. Cele pentru prezent au ca obiectiv supraviețuirea în situația de criză. În ceea ce privește tehnicile referitoare la viitor, acestea au în vedere relansarea economică și consolidarea unei dezvoltări durabile pe termen lung.

Un imbold la acțiune, imediat, acum! Citește această carte! Informațiile statistice inteligent combinate pe care le conține îți vor clarifica opțiunile. Ca antreprenor, tu trebuie să vezi oportunitățile acolo unde toți ceilalți văd numai primejdii. – Dan Șucu, fondator și CEO Mobexpert

În vremuri tulburi, deciziile ar trebui luate pe baza informațiilor clare, relevante, bazate pe date – informații sintetizate excelent în această carte. – Iulian Stanciu, CEO eMAG

În plin necunoscut suntem dominați de emoții – nu cel mai bun sfetnic. De aceea este critic să punem în mod constructiv expertiza la loc de frunte. Nu adevărul unic, ci expertiza. Cheia de rezistență a unei abordări sustenabile nu poate fi decât învățarea; din ceea ce ni se întâmplă, din ceea ce ni s-a întâmplat și din ideile îndrăznețe care circulă în momentele de cumpănă. Iancu Guda este probabil cel mai prolific promotor al acestei învățări. Un mare câștig pentru România. – Sergiu Manea, CEO Banca Comercială Română

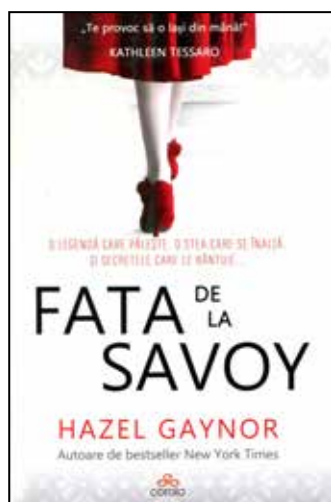
FATA DE LA SAVOY, HAZEL GAYNOR,

Editura Act și Polirom, București, 2019

Hazel Gaynor este o scriitoare originară din Yorkshire, Anglia, stabilită în prezent în Irlanda. Este autoarea mai multor romane de ficțiune istorică, devenite bestselleruri și premiate de critica literară.

Fata de la Savoy are o acțiune complexă ce se desfășoară pe patru planuri diferite, oscilând între trecut și prezentul narațiunii. Întâmplările o au în centru pe Dorothy Lane

(Dolly), o tânără care, după Primul Război Mondial, se mută din provincie în Londra, pentru a deveni menajeră la vestitul hotel Savoy, având însă o mulțime de visuri mărețe, ca multe alte fete de vârsta ei, care intră în contact cu lumea artistică

interbelică.

Tânjim după viața fascinantă a dansatoarelor din trupă și a protagonistelor; după o viață care oferă ceva mai mult decât jupoane de cusut, șireturi de călcat și scări de lustruit. Însă nu îmi doresc doar să scap de o viață de trudă. Vreau să îmi iau zborul. Așa că mă îngrijesc de această fluturare neastâmpărată din inima mea, de parcă ar fi o pasăre cu aripa rănită, în speranța că într-o bună zi ea se va vindeca și își va lua zborul.

Romanul reface sub forma corespondenței povestea de iubire dintre Dolly și Teddy, care și-a pierdut memoria în război. De asemenea, cartea ne introduce în lumea boemă a Londrei anilor '20, cu spectacole de jazz și cabaret, prin personajul Loretta May, o artistă măcinată de o boală necruțătoare, dar care nu regretă nimic din ceea ce a trăit și care îi va preda ștafeta lui Dolly.

Emblematicul hotel Savoy, cu vedetele sale, este o lume aparte, care fascinează cititorul și îl transpune într-o altă epocă, aceea marcată încă de dramele războiului, dar care reînvie treptat în ritm de Charleston și piese montate la Covent Garden, unde fetele cu tunsori bob, adepte ale modei garconne și rujului strident, strălucesc.

Hazel Gaynor surprinde atât durerea, cât și speranța Angliei dintre războaie în acest roman plin de imaginație, cu personaje de neuitat, ambiții imposibile și întorsături neașteptate ale destinului. Odată ce ai început-o, te provoc să o lași din mână. – Kathleen Tessaro, scriitoare

O poveste dezarmant de fermecătoare a unei tinere femei hotărâte să își îndeplinească visurile. Romanul «Fata de la Savoy» este la fel de dulce ca un cântec de dragoste, la fel de energic ca un dans step și plin de detalii uimitoare despre viața în Londra de după dezastrele Primului Război Mondial. Somptuoasă, superbă, autentică și surprinzătoare, Hazel Gaynor a scris încă un hit. – Sunday Independent

IKIGAI, HÉCTOR GARCÍA (KIRAI),

FRANCESC MIRALLES, Editura

Humanitas, București, 2017

Héctor García (Kirai) s-a născut la Valencia, în 1981, și locuiește la Tokyo din 2014, informațiile postate pe site-ul său fiind un punct de referință mondial în materie de cultură populară japoneză. De asemenea, este autorul cărții *Un Geek en Japon*.

Francesc Miralles s-a născut la Barcelona, în 1968 și este un jurnalist specializat în psihologie și spiritualitate. Publică în mod curent în *El País Semanal* și în reviste de dezvoltare personală. În limba română au fost traduse două dintre romanele sale, *Cel mai frumos loc din lume e chiar aici*, scris împreună cu Care Santos, și *Iubire cu i mic*.

Ikigai. Secrete japoneze pentru o viață lungă și fericită are ca moto un proverb ce rezumă întreaga filozofie japoneză: *Doar fiind activ, îți vei dori să trăiești o sută de ani*. Conceptul ikigai se traduce în linii mari prin fericirea de a fi mereu ocupat și are legătură cu logoterapia (terapia sensului vieții), dar este mai mult decât atât și pare să explice extraordinara longevitate a japonezilor, mai ales a celor din insula Okinawa, unde numărul persoanelor centenare la sută de mii de locuitori este de 24,55, cu mult peste media mondială. Pe lângă alimentație, viața simplă, petrecută în natură, ceaiul verde și clima tropicală, se pare că la baza existenței îndelungate a acestor oameni stă ikigai-ul care le guvernează viața. Cercetând fenomenul chiar în mijlocul acestor oameni, timp de aproximativ un an de zile, cei doi autori au ajuns la concluzia că ikigai înseamnă bucuria de a trăi. Obiectivul cărții de față este acela de a ne apropia de secretele japonezilor centenari și de a oferi cititorilor ei instrumentele pentru a putea trăi o viață sănătoasă și fericită.

Parcurend volumul, citim despre: *Filosofia ikigai*, *Secrete antiaging*, *Maeștri ai*

vieții îndelungate, *De la logoterapie la ikigai*, *Să intri în flux cu fiecare activitate*, *Sfaturi ale persoanelor de peste o sută de ani*, *Regimul alimentar ikigai*, *Mișcarea ușoară înseamnă o viață mai lungă*, *Reziliența și wabi-sabi*.

Filosofia ikigai se bazează pe zece legi: Fii mereu activ, nu te pensiona niciodată; Privește lucrurile cu calm; Nu mânca pe săturate; Înconjoară-te de prieteni buni; Fii în formă pentru următoarea ta aniversare; Zâmbește; Reconectează-te la natură; Fii recunoscător; Trăiește clipa; Urmează-ți ikigai-ul.

Odată înțelese, parcurse și puse în practică toate acestea, ajungem la concluzia că, de fapt, ikigai înseamnă arta de a trăi cu adevărat.

ÎNAINTE SĂ FIM AI VOȘTRI, LISA

WINGATE, Editura Trei, București, 2018

Lisa Wingate este o fostă jurnalistă, speaker motivațional și autoare a peste treizeci de romane. Cărțile ei au fost traduse în numeroase limbi, apreciate de public și premiate de critica literară de-a lungul timpului.

Înainte să fim ai voștri s-a vândut în peste un milion de exemplare, a figurat pe lista de bestselleruri New York Times mai mult de zece luni de zile și a primit Goodreads Choice Award pentru roman istoric.

Cartea pleacă de la situația reală care s-a petrecut în anii 1920 - 1950 în Memphis, SUA, unde Georgia Tann, directoarea Societății Casa de Copii a abuzat de funcția sa pentru a instituționaliza ilegal copii orfani sau nu, pe care i-a plasat în familii bogate pentru sume fabuloase, beneficiind de acoperirea unor oameni politici ai vremurilor respective.

Romanul este structurat pe două planuri, trecut și prezent, și urmărește pe de o parte povestea lui Rill Foss, o fată de doisprezece ani și a fraților ei mai mici, iar pe de altă parte, pe cea a lui Avery Stafford, între cele două existând o legătură care va înduioșa cititorul.

În 1939, în Memphis, pe o casă plutitoare de pe râul Mississippi, o familie tânără de nomazi cu cinci copii trăiește o viață fericită, până în momentul în care Queenie are probleme la ultima naștere și este dusă de soțul ei la spital. Copiii rămași singuri pe barcă sunt duși într-un orfelinat și, din acel moment, destinele lor se schimbă. Rill se simte responsabilă față de frații mai mici, însă îi pierde rând pe rând, fie din cauza tratamentului inuman din orfelinat, fie pentru că sunt adoptați. Ajunge, alături de una dintre surorile sale, în casa unor oameni înstăriți, însă nu poate înceta să își facă planuri pentru a se întoarce pe râu, unde speră că își poate recupera măcar o parte din viața de dinainte.

În zilele noastre, Avery Stafford, procuror federal și fiică de senator, intenționează să preia funcția tatălui său bolnav și să ducă tradiția familiei mai departe, motiv pentru care vine în Carolina de Sud. Plecând de la o vizită pe care o face împreună cu tatăl său într-un cămin de bătrâni, Avery descoperă treptat secrete ale familiei sale care au fost adânc îngropate cu ani în urmă.

Cartea este extrem de emoționantă deoarece tratează un subiect sensibil și tulburător. Cititorul va trăi alături de personaje momente dramatice intense și va fi

cu siguranță contrariat de felul în care oameni fără scrupule au fost capabili să frângă destinul unor familii.

Una dintre cele mai bune cărți. E imposibil să nu fii absorbit de acest roman aproape perfect. – The Huffington Post

O poveste emoționantă despre destrămarea și reîntregirea unei familii, despre dragostea fraternă și povara secretelor. – People

Un roman extraordinar... Wingate este o povestitoare desăvârșită, care știe cum să-și țină cititorii cu sufletul la gură. – Publishers Weekly

PACIENTA TĂCUTĂ, ALEX

MICHAELIDES, Editura Litera, București, 2020

Alex Michaelides s-a născut în Cipru, tatăl său fiind grec-cipriot, iar mama englezoaică. A studiat literatură engleză la Universitatea Cambridge și a făcut un masterat pentru a deveni scenarist la Institutul American de Film din Los Angeles. A scris scenariul filmului *The Devil You Know* (2013), cu Rosamund Pike, și a fost coscenarist la *The Con in On* (2018). *Pacienta tăcută* este primul său roman. Traducerea acestuia în limba română s-a bucurat de un succes răsunător.

Cartea este un thriller psihologic care are în centru povestea Aliciei Berenson, *pacienta tăcută*. Aceasta se află într-o clinică psihiatrică de maximă siguranță, *The Grove*, pentru că, în urmă cu șase ani, și-a ucis soțul

împușcându-l de cinci ori în față. Cartea este scrisă din perspectiva lui Theo Faber, un psihoterapeut de aproximativ patruzeci de ani,

fiind de asemenea inserate în text fragmente din jurnalul Aliciei. Astfel, încă de la început, aflăm că aceasta era îndrăgostită de soțul ei și avea o viață satisfăcătoare, ambii fiind artiști, ea pictoriță, el fotograf. Totul ia o întorsătură dramatică, atunci când, într-o noapte, Alicia își omoară soțul și apoi refuză să comunice, intrând într-o stare de tăcere continuă, care inițial a fost pusă pe seama șocului, dar apoi s-a prelungit de-a lungul anilor, femeia fiind considerată în clinică drept un pacient fără speranță de recuperare.

Theo Faber pare fascinat de povestea Aliciei, care, deși a cunoscut notorietatea imediat după incident, tablourile acesteia ajungând mult mai cunoscute decât înainte, după câțiva ani buni de tratament psihiatric departe de lume, a intrat într-un con de umbră. Theo pare însă să își lege cumva traseul profesional de cazul Aliciei. Atunci când se caută un psihoterapeut la *The Grove*, acesta nu stă pe gânduri și renunță la slujba sa pentru a fi aproape de pacienta tăcută, pe care este convins că o va putea face să vorbească din nou.

Pătrundem într-o lume dură, unde cunoaștem oameni cu diferite afecțiuni psihice, episoadele lor de violență și pericolul la care este expus uneori personalul medical. În ciuda acestora, Theo Faber nu renunță, încăpățânându-se să rezolve cazul în care este implicat. Povestea capătă astfel, pe lângă aspectul psihologic, și o tentă detectivistică, psihoterapeutul interogând rude și cunoscuți ai pacientei pentru a desluși misterul nopții în care s-a produs crima. Concomitent, cititorul află și povestea vieții lui Theo Faber și motivul pentru care a ajuns să lucreze în acest domeniu, dar și faptul că, din nefericire, soția sa, de care era total îndrăgostit, era implicată într-o relație cu un alt bărbat.

Povestea șochează prin întorsătura de situație din finalul romanului și prin modul în care autorul a ales să rezolve conflictul.

Pacienta tăcută este un thriller psihologic inteligent, plin de mister și suspans, cu o intrigă complicată, care își captivează cititorii de la prima până la ultima pagină.

Să scrii un roman în care protagonista rămâne mută nu e un lucru ușor, dar acest debut impresionant și captivant – compania lui Brad Pitt a cumpărat drepturile de ecranizare – face din Michaelides un scriitor care merită urmărit. – People

O specie cu adevărat rară: thrillerul perfect. Acest roman extraordinar mi-a făcut sângele să-mi clocotească în vene – pur și simplu nu l-am putut lăsa din mână... Mi-am zis că o să citesc puțin; unsprezece ore mai târziu – este 5.47 dimineața – l-am terminat, absolut năucit. – A.J. Finn, editor și scriitor american

PE UMERII GIGANȚILOR, UMBERTO

ECO, Editura Rao, București, 2018

Umberto Eco s-a născut la Alessandria, în 1932 și a murit la Milano, în 2016. A fost filosof, medievist, semiotician, analist al fenomenelor mass-media. Și-a făcut debutul în proză în 1980 cu romanul *Numele trandafirului*, urmat de *Pendulul lui Foucault* (1988), *Insula din ziua de ieri* (1994), *Baudolino* (2000), *Misterioasa flacără a reginei Loana* (2004), *Cimitirul din Praga* (2010) și *Numărul zero* (2015). Dintre numeroasele sale volume de eseu amintim: *Tratat de semiotică generală*, *Limitele interpretării*, *Kant și ornitorincul*, *De la arbore spre labirint*. A publicat volumele ilustrate *Istoria frumuseții*, *Istoria urâtului*, *Vertigo*, *Lista infinită*, *Istoria tărmurilor și a locurilor legendare*.

Volumul *Pe umerii giganților* cuprinde douăsprezece prelegeri ale autorului susținute la festivalul *Milanesiana*, între anii 2001 și 2015, textele fiind însoțite de ilustrații pe care Umberto Eco obișnuia să le proiecteze în cursul dizertațiilor sale.

Textele sunt construite în jurul temei propuse de *Milanesiana* și reprezintă, fiecare în parte, un periplu prin filozofie, literatură, estetică, etică și mass-media. *Pe umerii giganților* deschide seria eseurilor, fiind prezentat publicului în 2001. Acesta nu conține ilustrații, are rolul de introducere și dezbate pe tema influenței clasicilor în contemporaneitate și a misiunii intelectualului, pornind de la eterna luptă între generații:

Nu e nevoie să faci eșec la psihanaliză ca să ne dăm seama că fii au tendința de a-și ucide tații; folosesc termenul masculin

numai ca să reiau sintagma folosită în literatura de specialitate, căci știm bine, de la relațiile tensionate între Nero și Agripina și până la relatările unor crime din zilele noastre, că, de mii

de ani, și mamele au fost ucise adesea.

Problema este că, așa cum a existat un atac al odraslelor împotriva părinților, tot astfel a existat dintotdeauna și un atac al părinților față de copii. Deși fără intenție, Oedip îl ucide pe Laios, însă și Saturn își devorează copiii, iar o grădiniță nu va putea fi niciodată denumită Medeea. (...) Conflictul dintre părinți și copii se poate desfășura și fără violență, însă asta nu îl face mai puțin dramatic.

Volumul prezintă în continuare texte pe tema frumuseții, urâtului, invizibilității, neadevărului, imperfecțiunii în artă, secretelor sau comploturilor. Toate acestea reprezintă de fapt întregul univers al autorului, care, folosindu-se de un limbaj cordial, uneori glumeț sau chiar ironic, le vorbește cititorilor săi despre eroi emblematici ai

artei, despre rădăcinile și evoluția civilizației umane și despre cum istoria se reflectă în contemporaneitate.

Eseul care încheie volumul, *Reprezentări ale sacralului*, nu a fost prezentat publicului sub formă de conferință, deși a fost conceput pentru festival, motiv pentru care editorii au ales să îl așeze la finalul cărții.

Pe lângă valoarea textelor, nu trebuie ignorate nici imaginile, care reproduc opere de artă de referință, pe care Umberto Eco le-a folosit pentru a ilustra conceptele dezbătute și a argumenta părerile proprii.

POVESTIRI DE PE CALEA MOȘILOR, ADINA POPESCU, Editura Youngart, București, 2019

Adina Popescu s-a născut în 1978, la București, a absolvit Regie de Film, însă de la 18 ani a lucrat ca reporter și jurnalist cultural, ulterior redactor, la *Dilema veche*. În 2014, a publicat *Povestiri de pe Calea Moșilor*, o carte asemănătoare cu o mașină a timpului, care te poartă în anii '80 - '90, iar în 2015 a apărut *O istorie secretă a Țării Vampirilor: Cartea Pricoliciului*, primul volum dintr-o trilogie fantasy care a câștigat Trofeul Arthur.

Volumul *Povestiri de pe Calea Moșilor* este o carte plină de gingășie și inocență în care autoarea își prezintă amintirile din copilăria trăită într-o epocă ce pare să facă parte dintr-o cu totul altă viață. Primele texte surprind perioada de grădiniță și primii ani de școală, atunci când Calea Moșilor reprezintă nu doar centrul lumii, cât lumea întreagă pentru

Adina, fetița care se mută împreună cu părinții într-un apartament din cartierul bucureștean

nou construit. Evenimentele pe care le trăiește personajul nu sunt unele ieșite din comun, însă copilăria Adinei seamănă izbitor de mult cu a oricărui alt copil care a crescut în Epoca de Aur. Scriitoarea povestește din punctul de vedere al fetei care crește odată cu trecerea timpului. Așadar, prin intermediul ei, cititorul se reîntoarce în timp sau cunoaște vremuri pe care el nu le-a trăit niciodată. Pătrundem în viața de familie, descoperim jocurile de atunci, prietenii, bucuriile care privesc acum ar putea părea puține, dar care atunci erau trăite intens, aflăm detalii despre școală, excursii, feluri de mâncare, concepții și prejudecăți, ce se schimbă odată cu pătrunderea personajului în adolescență.

Dacă primele povestiri prezintă anii comunismului, adolescența înseamnă pentru Adina anii de tranziție, când lucrurile se schimbă și ceea ce în trecut avea valoare este înlocuit treptat. Astfel, surprizele de la gumele de mestecat devin mai prețioase decât colecțiile de timbre, sucurile la dozator iau locul Brifcorului, plăcile cu povești sunt înlocuite cu casete cu Metallica, ritualul de seară al clătitelor – două goale, două cu zahăr și două cu gem se pierde și o lume întreagă devine o tristă amintire. Nostalgia și autoironia Adinei rămân însă și deschid porțile spre o nouă lume, poate mai bună.

Stilul autoarei atrage atenția prin faptul că vocea naratorului se adaptează la vârsta personajului principal, iar inocența și sinceritatea copilei exprimate în fraze scurte și extrem de simple se transformă în gândurile complexe ale unui adult în devenire, același lucru întâmplându-se și cu concepțiile care ajung să se schimbe. Dacă atunci când era mică, Adina considera că la casă stau doar țigani, disprețuind zona din spatele blocurilor, finalul cărții lasă cititorului

impresia că personajul a trecut într-o altă etapă a vieții: *De curând, m-am mutat de pe Calea Moșilor pe una dintre străduțele «din spate», la parterul unei case de prin 1930, unde nu s-a inventat termoficarea. Calea Moșilor începuse să mă sufoc, așa cum se întâmplă de fiecare dată într-o relație de prea lungă durată, în care nu-ți vine nici să mai rămâi, nici să te desparți, așa că preferi să iei o distanță. Cel mai tare mă apăsau blocurile noastre, toate la fel, huruitul tramvaielor noaptea, în drum spre depou, faptul că de la fereastra mea nu vedeam niciodată mai mult de o bucată de cer, nu știam dacă într-adevăr plouă, decât atunci când scoteam capul pe geam, nici o frunză în cădere nu-mi anunța venirea toamnei.*

Strada pe care stau acum are copii care desenează cu creta șotroane și alte jocuri de asfalt, iar uneori, în după-amiezile de vară în care nu-ți dorești altceva decât să ațipești cu geamul deschis, îi poți auzi țipând în cor: «Ai spart oalele, ai mâncat sarmalele!» Are și țigani, care locuiesc mai mulți laolaltă, se strigă unii pe alții cu voci ușor cântate, duminica își scot mesele și grătarele în stradă, au ceva vechi și autentic, de mahala, care îmi place.

SĂ-I REPARĂM PE CEI VII, MAYLIS DE KERANGAL, Editura Litera, București, 2019

Maylis de Kerangal a scris mai multe romane, precum și un volum de povestiri, apreciate de critica literară și premiate de-a lungul timpului. Cel de-al cincilea roman, *Să-i reparăm pe cei vii* (*Réparer les vivants*, 2014), s-a bucurat de un succes uriaș, câștigând zece premii literare în Franța și fiind nominalizat la Premiul Man Booker International. Cartea a fost ecranizată în 2016.

Romanul atinge un subiect delicat, și anume cel al transplantului de organe. Într-o duminică dimineată, înainte de ivirea zorilor, trei adolescenți pleacă la o partidă de surfing. În timp ce se întorc acasă epuizați, băieții sunt implicați într-un accident de mașină fatal pe un drum pustiu. Doi dintre ei poartă centura de siguranță, cel de-al treilea trece însă prin parbriz. Medicii îl declară în moarte cerebrală la scurt timp după sosirea la spital, dar inima îi bate în continuare.

Pe parcursul a douăzeci și patru de ore, sunt urmărite reacțiile tuturor celor implicați în această dramă: părinții lui Simon, medicii, asistenții și femeia care urmează să primească inima tânărului. Cartea prezintă situațiile dificile în care se află fiecare în parte. Părinții, care pe lângă faptul că trebuie să accepte moartea neașteptată a fiului lor - ce pare cât se poate de viu, ținut în viață de aparate - sunt nevoiți să răspundă unor întrebări la care nu s-au gândit niciodată, cum ar fi aceea dacă fiul lor ar fi fost de acord ca după moarte să fie donator. Medicul, care știe cât de sensibilă e situația și care merge pe o punte foarte subțire, fiind conștient

că rezultatul ar putea fi în aceeași măsură acceptare sau refuz. Pacienta, care primește vestea că i s-a găsit o inimă și care, oricât de pregătită se credea a fi, este copleșită de emoții și de remușcări față de cel care a trebuit să moară pentru a i se oferi ei o șansă la viață.

Textul este surprinzător nu doar prin tematica abordată, ci și prin stilistica unică. Frazele lungi, ce se întind pe paragrafe întregi, care includ replicile personajelor, trăirile, reacțiile acestora și acțiunile lor dau continuitate poveștii și implică cititorul mai mult decât s-ar crede la o primă vedere, când ar putea părea un stil obositor, care solicită foarte mult atenția celui care lecturează.

«Să-i reparăm pe cei vii» este un roman neobișnuit și adesea seducător... Frazele lungi și dinamice ale lui Maylis de Kerangal pulsează în ritm sistolic, cu fiecare bătaie punctată de o virgulă; sunt încărcate de intensitate emoțională și de imagini flamboaiante. - The New York Times

Un roman stratificat, meditativ... Personajele par atât creații fictive, cât și oameni reali, puși în lumină de limbajul bogat, care merge de la cel medical la cel filosofic... Acest roman este o explorare nu doar a morții, ci și a vieții, a umanității și a fragilității. - New York Times Book Review

Aceste volume sunt disponibile pentru public, spre împrumut, la Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila. Disponibilitatea titlurilor poate fi consultată în catalogul electronic al bibliotecii – <https://toread.bjbraila.ro/opac>.

Roxana NEAGU,
Corector

Povestea firului de iarbă

Cândva a existat un om închis la minte și suflet. Cu ce a fost el mai deosebit față de alți închiși pentru a i se povesti viața? Poate pedeapsa pe care a primit-o și modul în care l-a schimbat aceasta l-au făcut special.

Acest om se numea Jean Green, dar toată lumea îl striga Grass de când era un copil ștrengar, cam neastâmpărat pentru vârsta fragedă. Jean se născuse într-o familie modestă, care era fericită până și cu puținul pe care-l avea. Împărțea camera, mâncarea și iubirea părinților cu ceilalți doi frați ai săi de mic. Afară, frații își petreceau timpul alergând unul după celălalt, jucându-se până când întunericul înghițea străzile încurcate și îi obliga să se întoarcă acasă, unde părinții îi așteptau la masă. Își iubea familia cu inima lui pură și se simțea cel mai fericit copil din lume, chiar și atunci când existau zile negre în care mâncarea era puțină.

Însă... vremea jocului a fost închisă într-un pod de amintiri. Timpul a aruncat dureros copilăria în trecut, întunecând mentalitatea lui Jean. Frații lui creșteau, susținând familia. Grass era stângaci în tot ceea ce făcea și încet-încet s-a simțit aruncat într-un colț mușegăit de umbră. Căsuța săracăcioasă de lemn se schimbaseră într-una de piatră, zdravănă și încăpătoare. Părinții nu mai erau cei de odinioară slăbiți, se îngrășaseră cu bunătăți și parcă și inimile lor se umflaseră de bucuria copiilor harnici. Androni și Filip, ceilalți doi copii se dezvoltaseră armonios, începuseră să muncească încă de la vârste fragede și, cu timpul, au devenit bărbați adevărați de care orice părinte ar fi fost mândru. Nu numai că scăpaseră familia de sărăcie, dar ajunseseră oameni de valoare. Cu cât frații lui evoluau,

Jean se afunda și mai tare în singurătatea lui, inima sa sfâșiată de durere și tristețe se transformase într-o peșteră neagră. Acolo, în umbra sufletului său involuat, fabrica un nou sentiment de ură și invidie grotescă pentru toată lumea, mai ales pentru părinți și frați. Își învinovătea familia că l-a dat la o parte și nu

l-a lăsat să strălucească. Așa că a decis într-o zi să se îndepărteze de tot ceea ce cunoștea, alegând să plece în lumea largă.

Jean își părăsise familia fără să se uite în urmă, ba chiar, călcând apăsător iarbă firavă din grădină, fără să-i pese de lacrimile rudelor sale sau de suferința unor firicele nevinovate. Nu știa încotro se îndrepta și ce-i drept ajunsesese curând pe drumuri, trăind din

mila oamenilor, mai ales că el însuși susținea că nu era făcut pentru muncă. Pe zi ce trecea nu știa cum și pe cine să se răzbune pentru viața mizerabilă la care se condamnase singur. Inima lui era atât de plină de venin, încât nu știa altceva decât să urască și să rănească totul în jur. Privea spre cer cu dușmănie, blestemând soarele ce-l orbea, înjura cu foc ploaia fiindcă nu avea un acoperiș, scuipa invidios până și copacii care se dezvoltau armonios și dădeau roade bogate, călca florile și iarba în picioare, cu dezgust, motivând că nu meritau să aibă culori vesele.

Pe măsură ce timpul trecea, oamenii se săturaseră de lipitoarea aciuată pe străzi, care pe lângă cuvintele de ocară adresate tuturor, mai arunca și cu *pietre* în cei care îl hrăneau din mila Domnului. Deși familia îl căutase și încercase să aibă grijă de el în tot acel timp, el refuzase cu scârbă orice ajutor, blestemând că nu-i dădeau pace nicăieri. Totuși nu-și dădea seama că de multe ori tot familia îl hrănea, prin intermediul unor oameni necunoscuți.

În timp, lumea nu i-a mai suportat purtarea și a încetat să îi mai ofere ajutor, trecând pe lângă el ca și când nu ar fi existat. Comportamentul lui Jean nu s-a schimbat nici după aceasta și chiar și când se îmbolnăvise, continua să mormăie tușind: *Fir-ați voi să fiți de insecte inutile! Sunteți niște fire de iarbă, călca-v-aș în picioare!*

Totuși, Grass s-a văzut nevoit să plece din acea zonă, îndreptându-se spre un loc aflat în apropierea casei pe care o părăsise din orgoliu și după care acum tânjea. A sfârșit leșinat după un perete scorojit al unei cocioabe în paragină. Și-a dat seama că ar fi trebuit să se simtă acasă, aparținând unui loc la fel de dărăpănat ca sufletul său ruinat. Dar nu s-a simțit. Deși inima lui era înecată într-un fum gros, tenebros, încă mai exista o scântie

mică din vechiul copil ce se chinuia să iasă la suprafață, însă era legat de buruieni sălbatice și strivit de ziduri de sentimente obscure.

Încet-încet, aburul negru ce îi astupase ochii se dispersă și se trezi cumva ieșind din pământ, dar cu capul în bătaia vântului. Ce se întâmpla? Tot trupșorul verde i se cutremură de spaimă. De ce privea totul de jos, ca și când ar fi fost o furnică? Nu, o furnică se putea mișca, dar el se simțea înfipt în sol, cu rădăcini firave în loc de picioare. Abia după aproape o oră înțelese ce se întâmplase: florile erau gigantice și abia dacă vedea ceva de iarba ce era sufocantă, aflată prea aproape de el. Cerul îi părea atât de departe, încât norii erau niște pete albe minuscule. Era imposibil... ce căuta sufletul lui într-un fir de iarbă plâpând? Panica i se răspândi într-o secundă prin tot firul, dar degeaba, era static. Nu putea nici măcar să fugă de adevăr. Atâtea întrebări îi traversau sufletul, încât dacă nu ar fi fost doar un fir de iarbă, ar fi explodat. Nu putea să înțeleagă ce i se întâmplase, dacă murise și de ce ajunsese așa, dar nu avea încotro. Era nevoit să se obișnuiască, iar când se gândea cât va trebui să trăiască așa, parcă se și mișca de unul singur de groază.

Vremea a zburat atât de repede, încât în cele din urmă Grass se obișnuise cu ideea. În timpul zilelor, soarele își întindea brațele de raze și îl mângâia, vântul îl împreuna cu celelalte fire de iarbă ce dansau vesele prinzându-l și pe el într-un joc de gâdilă, uneori ploaia își făcea apariția potolindu-i setea îmborsăvindu-l parcă cu o stare familiară de pace, iar păsările îi înviorau sufletul cu cântece de dor și iubire. Noaptea stele vegheau deasupra lui, oferindu-i spectacole în constelații înțelese numai de natură, copacii șopteau povești de lemne străvechi și florile îl parfumau veșnic cu o aromă dulceagă, plină de

nostalgie, ce îl făcea să se odihnească visând la zilele bune în care va avea ocazia să-și îndrepte greșelile uriașe. Dar pedeapsa nu se terminase. Au urmat cele mai întunecate luni: frigul îi înghețase și sufletul, firele de iarbă ce îi ținuseră companie se răriseră, aproape dispărând cu totul, soarele nu se mai apleca asupra lui, viscolul amenința să-l scoată din sol și să-l poarte odată în ceruri (dar încă nu merita acest fericit sfârșit), copacii parcă îi întoarseră spatele, tremurând și ei înfrigurați și goi, cântecul păsărilor cumva îi răsuna în minte ca o melodie de vioară tristă, doar o amintire, iar noaptea stelele priveau reci de la sute de ani lumină cum viscolul neîndurător îi crăpa inima verde.

Vremea iernii barbare trecuse încet, chinuitor, iar lumea începea să se trezească la viață. Și atunci a urmat cea mai groaznică tortură de care cumva fusese apărât până în acel moment. Zi de zi era călcat în picioare ca și când ar fi fost singurul fir de iarbă care ar putea fi strivit. De mai multe ori pe zi chiar trebuia să îndure o durere sufletească ce părea că îi scurge din inimă toată apa tulbure, negricioasă, cu care și-o alimentase în perioada în care fusese om. Și cu lacrimi verzi ca de rouă și-a curățat-o zilnic până când s-a vindecat. Așa a ajuns să mulțumească soarelui pentru căldură, ploii pentru apă și tot astfel întregii naturi și Creatorului acesteia. Jean Green își ispășise pedeapsa, plătitese cu durerea lui pentru durerile pe care le provocase și devenise pur, proaspăt, gata pentru a primi o nouă șansă.

În tot acest timp, familia îi îngrijise trupul. Un an întreg s-a aflat Grass în comă, iar ai săi i-au fost alături, fără ca vreunul dintre ei să se gândească să renunțe, atâta timp cât încă

exista o șansă cât de mică. La fel de brusc cum pătrunsese sufletul lui Grass în firul de iarbă, tot la fel de repede s-a întors acum în vechiul corp pus de Dumnezeu la păstrare.

Și printr-o minune, odată cu venirea primăverii, deschise ochii și simți că se născuse pentru a doua oară. Primise o a doua șansă la viața căreia îi dăduse cu piciorul și își făgăduise că avea să facă aproape cât zece oameni la un loc. Își ceru scuze familiei, reparând legătura spartă dintre inimi și porni în lume cu gândul să ajute și să se facă cunoscut, de această dată, prin bunătatea sa nemărginită.

Repară rând pe rând toate greșelile făcute anterior și se mulțumi abia după ce făcu mult mai multe fapte bune decât cele rele. Apoi se stabili la casa sa.

Jean nu mai era omul care se îngrămădise singur într-un colț de umbră ce îl transformase într-o brută. El devenise cu totul altă persoană, probabil cea care ar fi trebuit să existe de la bun început. Era deja un bărbat care trecuse prin viață și care a avut șansa de a mai trece o dată. Din persoana de care toți ajunseseră să se ferească, evoluase, ajungând un om demn de mândria copiilor săi, a soției, a părinților și a fraților.

Cumpărase terenul cu cocioaba abandonată lângă care se prăbușise, transformând-o într-o căsuță clădită cu iubire și muncă, un cămin în care inima să i se poată odihni. Iar toată viața, cât avea să mai trăiască, făcu tot posibilul să nu calce în picioare vreun fir de iarbă, ci chiar să le mângâie ușor cu buricele degetelor. Această tradiție o transmise nu numai copiilor săi, ci oricărui om pe care îl întâlnește, pentru că știa Grass ce știa...

Oana Stephanie ROȘU, 18 ani

**Caseta redacțională
EX Libris nr.14/2020:**

*Secretar de redacție
și Redactor șef: Teodora SOARE
Corectură: Roxana NEAGU
Coperta și tehnoredactarea computerizată
Cerasela GEORGESCU*

Revistă editată și multiplicată
de Biblioteca Județeană PANAIT ISTRATI Brăila
Piața Poligon, nr. 4

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ "PANAIT ISTRATI" BRĂILA

www.bjbraila.ro • e-mail: bjpi@bjbraila.ro

*„Nu Brăila este fiica Principatului Țării Românești,
ci ea este maica acestuia.”*

Nicolae Iorga

ISSN 2285 – 9721
ISSN-L 2285 – 9721

